

خاله ره جهب

خوشترین
کستی
سال

نوسهر: جهواد جه وهه ری

منتدی اقرا الثقافی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابه زاندى جۆره ها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

خاله ره جیب

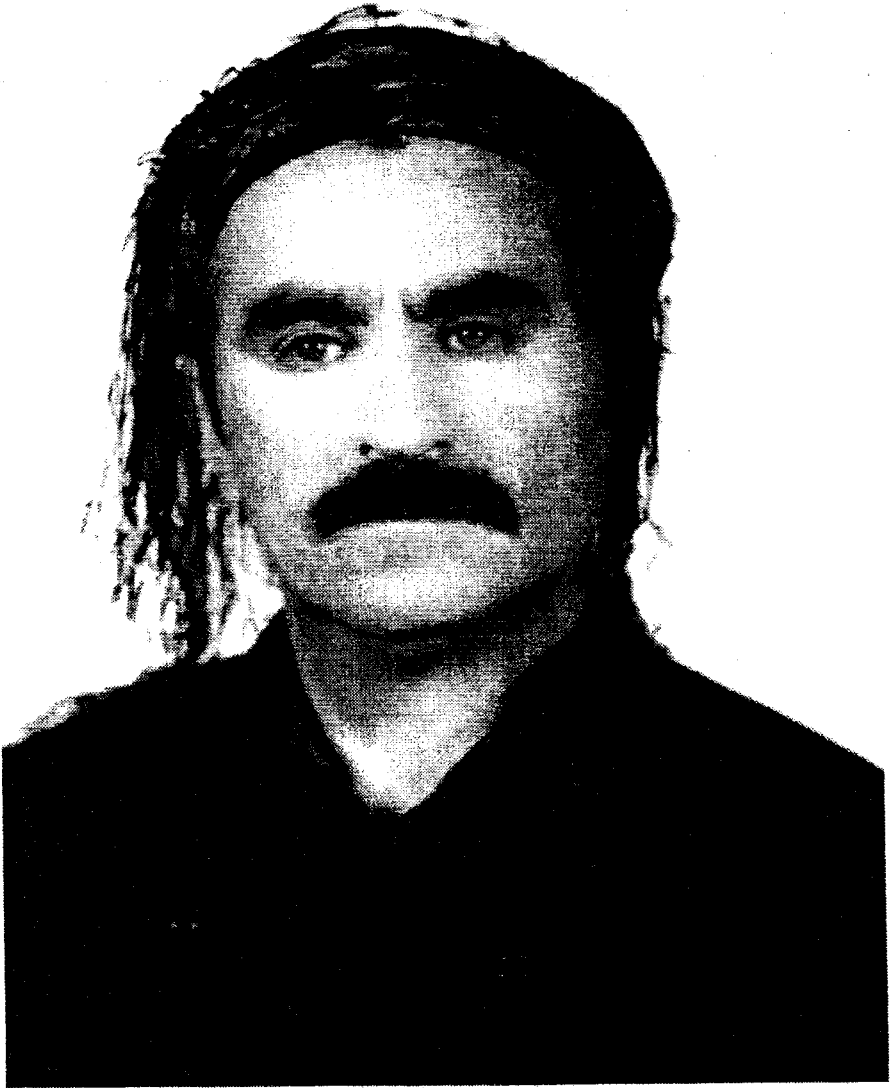
نوسه ر : جهواد جه وهه ری

زستان ۱۳۸۷

پیرست

۱۱	بہشی یکم
۱۳	چارہنوس
۲۳	بہشی دوم
۲۵	خالہ رجب
۴۹	بہشی سی ہم
۵۱	خمہ لاو
۱۰۱	بہشی چوارم
۱۰۳	سفہر
۱۱۵	بہشی پینجوم
۱۱۷	پیرخدر
۱۳۷	بہشی شہشم
۱۳۹	شیربایی
۱۵۶	بہشی حوتم
۱۵۷	باران
۱۶۵	بہشی ہشتم
۱۶۷	نیوان
۱۷۹	بہشی نوہم
۱۸۱	تاوان
۱۸۹	بہشی دہہم
۱۹۱	ماموستا
۲۱۱	بہشی یازدہہم
۲۱۳	بہرہ و ئاسوی روناکی
۲۱۹	بہشی دوازدہہم
۲۲۱	دہردی ژین

www.iqra.ahlamontada.com

ژيان نامه‌ی نوسەر

جەواد جەوھەری نوسەری کتییی خالە ڕەجەب و ... لە ساڵی ١٣١٥ هەتاوی لە شاری مەهاباد (سابلاغ) لە دایک بوم، خویندنی سەرەتایی و نانۆدیم ھەر لە شاری مەهاباد دا تەواو کردو لە ساڵی ١٣٣٨ هەتاوی لە ئیدارە کەشت و کال دادامزیم ھەتا ساڵی ١٣٤١ هەتاوی لە لایان ئیدارە و ڕاگۆیزرام بۆ شاری بۆکان ھەتا کو ئیستا ھەر لە شاری بۆکان دا ماومە تەو، ھەر لەم شارەدا ئۆگری خویندەوێ زمانی دایک و باوکم بوم و دەستم کرد بە نوسینی چیرۆک و تەمسیل (نمایشنامە) بە زمانی کوردی و فارسی ھەتا ئیستا نیزیک بە ٢٥ تەمسیل و ٣٥ چیرۆکی کورت و درێژم نوسیوە، کە لە شاری بۆکان زۆر کەس چاویان بە تەمسیلەکانم کەوتوو و چەند چیرۆکیشم لە ناو گوڤارە جوراوجورەکانی کوردی بۆ کراوە تەو، لە حالی حازردا چوار کتیبم نامادی چاپ کردن ھەیە کە سەیان چیرۆک و بەسەرھاتن و یەکیشیان (دیوانیکی) گەورە شیعەرە کە ئینشالله لە داھاتودا چاپیان دەکەم و بۆلایان دەکەم ھەوێ بۆ خویندەوێ بۆ بەرێز و خۆشەوێستم. بەبۆنەیی ئۆگری زۆر بە خویندەوێ کتیبە بەکەلکەکانی کوردی و فارسی ماوێ چەند سال ھەوێم دا و تیکوشیم بۆ ڕوون بونەو، نە بۆ نیو و ھەزاری و دەست کورتی و ... ھەتا کو تووانیم یەکیەری خالە ڕەجەب و ... بە جوریکی جووان و ڕیک و پیک و زمانیکی ھاسان بەدی بەھینم و پیشکەشی بەکەم، بەلکو بتوانم بە گۆیرە خۆم یارمەتی ئەدەبیاتی و فەرھەنگی زمانەکی خۆم بەدم. لە سەرەتا لە ھەموو نوسەر و شاعیرە

به‌ریزه‌کان که بو زیندو کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیات و زمانی کوردی شه‌و و پوژ هه‌ول ئه‌ده‌ن سلاو گهرمیان پیشکەش ده‌که‌م و ده‌ستیان ماچ ده‌که‌م، ئه‌م کتیبه‌ی نوسیومه‌ بریتی له‌ چه‌ند روداوی راستین، به‌سه‌ر هاتی راسته‌قینه‌ن که هه‌موو روژیک زۆربه‌یان به‌چاو ده‌بینین و به‌گویمان ده‌ی بیستین. مه‌به‌ست له‌ نوسینی ئه‌و کتیبه‌ و ئه‌و روڤاڤانه‌ دابین کردنی هیندی نوسراوه‌ بو لاوه‌کانه‌، له‌ دووایی دا گوشتوگو له‌ گه‌ل گه‌وره‌کانه‌ .... ئام وایه‌ خاله‌ ره‌جه‌ب نوسینیکی سوک و هاسانه‌ بو خویندنه‌وه‌ که به‌ داویکی باریک و ناسک پیکه‌وه‌ نوساوه‌ ....

له‌ خاله‌ ره‌جه‌ب دا ئه‌مه‌وی ژیا‌نی ئه‌و که‌سانه‌ی که زۆتر له‌ بیرى ته‌نگه‌ و چه‌له‌مه‌ی ژیا‌نی مال و خیزان دان و ... له‌ پيوستی خوشی و ئاسایش جوراو جوردان به‌خه‌مه‌ به‌رچاو.

خوینده‌واری به‌ریزم لام وایه‌ باش ئه‌زانن که فهره‌نگ و زمانی ئیمه‌ وه‌ک نان و ئاو پيوستی زۆر به‌ زیندو کردنه‌وه‌ی ، وشه‌ ، میوو و باس کردن و به‌ سه‌ره‌ات هه‌یه‌ جاله‌ به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌ییت هه‌ر که‌س به‌ گویره‌ی خوی یارمه‌تی به‌ زبانی کوردی بداتو زۆتر هونرمه‌نده‌کان به‌ شیعر، به‌ هه‌لبه‌ست، به‌ گۆرانی و هۆنراوه‌یان به‌ کوردی داناوه‌ ، ته‌نیا هونرمه‌نده‌کان نین به‌ لکو نوسره‌ به‌ریزه‌کان له‌و پێگایه‌دا زۆریان بو زیندو کردنه‌وه‌ی زمان و میژوی کوردی هه‌ولیان داوه‌ و تیکوشاون، ئه‌رکیکی گرینگیان به‌ ئه‌ستوی میله‌تی کورده‌وه‌ هه‌یه‌ ئه‌ویش جیگای شانازی هه‌تا هه‌تایه‌.

نێتر به‌سوپاسه‌وه‌ - نوسەر : جه‌واد جه‌وه‌ری

به‌شی یه که م

چاره نوس

شهو ی هه ینی بیست و چواره مین روژی مانگی
موباره کی رهمه زان بوو، له ماله وه دا نیشتبوین
خه ریکی خواردنی نانی شیوان بوین به
قولیک (ئیفتارمان) ده کرده وه، له پردا له درگای
حه وشه یان دا و هاواریان بو هیئاین که خیزانی یه کی
له دراوسیگان زور نه خوشه و کاری نه خووشخانه ی
هه یه، منیش پیاله یه کم چایی به دهسته وه بو نه م زانی

چونم خواردده وه، به په له جله کانم له بهر کردو رویشتمه حه وشه و
ئوتومبیله کام ئاماده کرد، له گهل راسپیراوه که چوینه بر درگای
مالی کاک عه لی دراوسیمان، به گورجی ژنه نه خوشه که مان له
گهل میرده که ی خسته ناو ئوتومبیله که و بهرو نه خوشخانه
که وتینه ری، کاتی که یشیننه نه خوشخانه، نه خوشه که مان به
گورجی بهرو به شی نه خوشی ژنان برده ژورو، یه کی له
نه خوشه وانه کان (پرستار) قولی نه خوشه یان له گهل میرده که ی
گرت و بریان بولای دوکتور، منیش له هوده که ی پیشه وه له سهر

کورسیله یه ک دانیشتم، چاوه‌پروانی کاره‌سات بوم، له‌دلی خوُم
چومه‌ناو ناخی بیره‌وه، بیرم له‌مه ده‌کرده‌وه چلون به‌فه‌رمانی
خووا منالیک دیته سهر دونیاو چلون گه‌وره ده‌بیت و ژیان ده‌کاو
چلون له پاش ته‌واو بونی عومری له دۆنیا ده‌روا ... له به‌رامبه‌ری
من ژنیک نیوان سال و پیاویکی سه‌میل زل و سه‌رویش سیپی
دانیشتبون، لام وایه ده‌می‌ک بو چاوه‌پروان بون زور دانیشتبون و
تاقه‌تیا به‌سهر چوبو، بویه کابرا کاتی چاوی به‌من ئه‌که‌وت،
سهری گوشتوگویی دامه‌زراند، روی تی‌کردم و وتی کاکه ئهم
ئافره‌ته کی بو؟ چی تو‌یه؟ چاوه‌پروانی ولامی، من بو منیش سهرم
هه‌لبری و روم تی‌کرد و وتم: ئهم ئافره‌ته دراوسیمانه، ئهم کابرایه‌ی
که‌له‌گه‌لی رو‌یشته ژوری میردی ژنه نه‌خوشه‌که بو، هه‌روه‌ک وتم
من دراوسیانم له‌برئه‌وه بانگی شیوانی دابو وه کات ده‌رنگ بو
خه‌لکی خریکی خواردنی به‌ر بانگ بون و ئوتومبیل ده‌ست
نه‌ده‌که‌وت منیش به‌ ئهرکی سهر شانی خوُم زانی به
ئوتومبیله‌که‌ی خو‌مه بیان هی‌نم بو نه‌خوشخانه، کابرا وتی: خووا
جه‌زای به‌خیرت بداته‌وه کاکه گیان. منیش سوپاسم لیکرد.
ئه‌مجار له‌ژیره‌وه به‌ جووانی رو‌انیمه‌ کابرا، جوتیک پیلای کونی

زەلى لەپى دابوف پانتۆلىكى دەپا و چاكەنىكى زور پيس و
چلكنەى لەبەردا بو پيم وا بىت ماوہىەكى زور بو جلەكانى
نەشورى بو، بوپە وەها چلكن بون، ئەمجار پوانيمە پوآلەتى موى
سەرى ئەوندە زور بو كە نيوەى نيؤ چاوانى و ەەردۆك
لارۆمەتەكانى داپۆشيبو، سەمىلى ئەوندە زل بو كە لەگەل موى
سەرى تىكەلاو ببو، سەرەپاى ئەمە، مودنەىەكى گەۋرە و زەلامى
بەدەستەوە بو كە سىغارىكى ئەستورى ەل چىچابوو بە سەر
مودنەكەىەو چەقاندبو لەبرئمە ئەو ەودەى كە ئيمە لە ناوى دا
دانىشتبوين رۇ بە ەۋشە بو سىغار كىشان ئازاد بو، كابرا
سىغارەكەى داگىرساندو ەەموجارى كەمژى لە سىغارەكە دەدا بە
باقە دو كەلىكى شىن لەناو دەمى دەهاتە دەر، زور باش ديار بو
هيندەى سىغار كىشابو، كە بەتەۋاوى بەرو پەشتى سەمىلى بە
دو كەلى سىغارەكە زەرد زەرد ببو، ئەمجار من پرسىارم لىكرد،
وتم : كاكە ئەو ئەتۇ چلۆنە ەاتويتە ئىرە؟ كابرا ولامى داوہ : بە
خوۋا منىش خىزانم هيناوہ، بەقسەى خوۋى ئەمشەو ويان بەيانى
بارسوك ئەبى و منالى ئەبى. منىش لە ولامدا وتم: خوۋا پىتان
بەهىلى. كابرا وتى : برام خوۋ ئەو ەەول مندالمان نىيە، لەم ژنەى

که‌وا له‌لام دانیش‌توو، شەش منالی گەورەم هەیه، ئەو هی که وا ئیستا لای دوکتورە، هەول مندالیتی. من وتم: چون شەتی وەها دەبی بڕام؟ له‌ولامم دا وتی: ژنە بچوکه‌که‌م پارە که هیناومە، ئەم وەکو ئەمە پیرو له‌کار که‌وتو نییە، ئەمیان لاوه و گەنجەو جووانە و ژیکە‌لەیه، تەمەنی تازە هەژدە سالە. من سەرم سوڕ ما‌بو، کابرا تەمەنی حەفتا سال دە‌بو، تازە ژنی هەژدە سالە هی‌ناوه..... له‌ژێرەو چاوم له‌ژنە‌که‌ی که له‌لای میردە‌که‌ی دانیش‌تبو کرد، دیتیم ژنیکی بە‌ر‌وا له‌ت هی‌دی و فەقیر و له‌سەرە خۆیە. ژنە که له‌قسە‌کانی کابرا رە‌نگی سوڕ هە‌ل‌گرا و سەری داخەست و هیچی نە‌گوت، بە‌لام لیی دیار بو که له‌تە‌واوی ژینی رابردوی دا، چە‌ند که‌ساسی و نە‌بونبو بە‌لای تە‌نگو چلە‌می ژیان‌ی بە‌سەر هاتوو..... پیم وابی له‌دە‌ورانی ژین و ژیان‌ی دا قە‌ت تامی خوشیو و ئاسایش و بە‌ختوهری نە‌چیش‌تبو.

جوتیک پیل‌اوی لاس‌تیقی در‌او و کوونی له‌پی دابو، چارش‌ییوکی رە‌شی پینە‌ک‌راوی بە‌سەر دادابو، له‌ژێر چارش‌ییو‌ه که قژی سە‌ری رە‌ش و سپی تیکە‌لاو دیاری دە‌کرد، دە‌مو چاوی چەرچ ببو، تۆزێک تێرێک شە‌ه‌کا‌وو، بە‌لام وا دیار بو که ئیستاش

هیز و توانای ئیش و کاری ماوه خوئی ته‌سلیمی پیری و شه‌ربار
 بون نه‌کردوو، له‌م کاته‌دا ژنی دوه‌می کابرا له‌لای دوکتور هاته
 دهره‌وه، یه‌ک راست رویشته بو‌لای ژن و پیاوه‌که..... کاتی من
 چاوم پیکه‌وت دیتم کیژیکی ژیکه‌له و ده‌موچاو ریک و پیک و
 جووان و کورته بالاقه‌لو و تیک سه‌رما و ته‌مه‌نی هه‌ر هه‌ژده
 سالی ده‌بو، دو خالی شین له‌سه‌ر گو‌ناو وه له‌سه‌ر چه‌نه‌ی خو‌یان
 نه‌نواند، له‌یه‌کی قژی له‌ ژیر چارشویه‌که‌ی دهرکه‌وتبو ره‌ش ره‌ش
 وه‌ک قه‌ترانی ره‌ش سه‌ر گو‌ناکانی سو‌رو خه‌زیمیکی ئالتونی
 له‌سه‌ر لوتی بو، وه‌ک ره‌سمیکی جووان پوناکی به‌ ده‌موچاوی دابو،
 کاتی ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین دو ریزه‌ ددانی ورد و سپی و ساخ
 له‌ژیر لیوه‌کانی دهرکه‌وت، ئه‌مجار کابرا خوئی پراکی‌شا بو‌لای من و
 وتی: برام ئه‌مه‌ش ژه‌نه‌که‌ی دیکه‌مه، دوژنه‌کانیش هاتن بو‌لای من
 و هه‌ر سی کیان مه‌نیان گه‌مارو دا، ئه‌مجار کابرا روی کرده من و
 وتی: برام من به‌م ژنه‌م گوت توئی‌ستا بار سوک نابی به‌لام باوه‌ری
 به‌من نه‌کرد به‌م شه‌وه ئیمه‌ی له‌ناو چادره‌که‌مان پراکی‌شا بو ئیره،
 ئاخر برا من چی و نه‌خوشخانه چی؟ نازانم ئی‌ستاش یه‌وته‌ی
 دوکتور رازی بووه یان نا .... من ره‌ق راوه‌ستا بوم سه‌ر سو‌ر ما‌بوم،

به دلم داهات كه ئيمه‌ی گه‌لی كورد چەند دل ساف و فه‌قير
 حالين خو من دادپرس و قازي نيم، تاكو به‌توانم ته‌نگه
 وچه‌له‌مه‌ی ئيوه به‌ ئه‌نجانم بگه‌يه‌نم، خو من كار به‌ده‌ستي
 حوكومه‌ت نيم كه بتوانم ناو ئيوه دا ناوېژي بكه‌م.

كا برا ده‌می گه‌رم داهاتبو پیتا پیتا باسی خو‌ی و سوک
 باربونی ژنه‌كه‌ی ده‌کرد، منیش چاره‌م نه‌بو گویم بو شەل کردبو
 به‌لام له‌م بیره‌دا بوم چلو‌ن ئه‌مه‌ی وا له‌ دلم دایه، به‌ کا برا و ژنه
 تازه‌كه‌ی به‌لیم خو‌وا و راستان زو‌ری نه‌خایاند ژنه‌ گه‌وره‌كه‌ هاته
 جوا‌ب و وتی: برام ئه‌م دو‌وا‌نه‌ ماوه‌ی سالیكه‌ كه‌زه‌ماوندیان
 کردووه، ئه‌م کا برايه‌ و ئه‌م ژنه‌ تازه‌یه‌ی به‌ سه‌ر من هی‌ناوه‌ به‌لام
 گه‌شت پو‌ژی دمه‌قاله‌ یانه‌ و نان و ئاویان له‌ من و مناله‌ کانم
 هه‌رام کردووه. من تازه‌ وه‌ه‌وش هاته‌مه‌وه‌ كه‌ئهم ژنه‌ له‌ گه‌ل من
 و تو‌و‌یژ ده‌کات، رو‌م کرده ژنه‌ بچو‌كه‌ كه‌ و وتم: خو‌شکم
 پرسیاریکه‌ت لیه‌كه‌م تو‌ره‌ نابی؟ ژنه‌كه‌ وتی: برام بو‌چی تو‌ره‌ بم.
 لیم پرس‌ی و وتم: خو‌شکم ئه‌م مه‌سله‌ته‌ چو‌ن پیک هات كه‌تو
 میردت به‌م کا برايه‌ کرد؟ تو‌ به‌م كه‌م سالیته‌و من‌دال‌ کاری وه‌ ئه‌م
 برام به‌م ته‌منه‌ زو‌ره‌ وه‌ كه‌خواه‌نی ژن و شه‌ش منالی گه‌ور

گه‌وره‌یه شوت پی‌کرد؟ ژنه بچوکه‌که لام وا بو ناوی زینه‌ب بو،
 هاته ولام و جووایی دامه‌وه و وتی : برام چاره‌نوس، هه‌ناسه‌یه‌کی
 هه‌ل کیشاو، له دريژهی ولامی دا وتی: له‌گه‌ل چاره‌نوس هه‌چ
 نا‌کری ... ئەم جار میرده‌که‌ی هاته ولام و وتی : به‌خووا کاکه
 زینه‌ب وه‌هات گیرۆده‌ی من ببو هه‌تا مارهم کرد له‌وانه‌بو شیت
 بی. ئەم‌جار زینه‌ب وتی : به‌خووا برام وا نه‌بو، قه‌ت قه‌ت ئەم
 پیاوه پیره‌م له‌خه‌ویش دا نه‌دی‌بو به‌لام له‌گه‌ل کاری خووا هه‌چ
 نا‌کری ... من به‌گالته‌وه وتم : براژن بر‌استی تو گیرۆده‌ی ئەم
 پیاوه بوی‌ت؟ زینه‌ب ئەم‌جاره‌ش له‌ناخی دل‌ه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل
 کیشاو وتی : ئیمه ئیلاتین (قه‌ره‌چی) له‌هه‌مو سنوره‌کان ئازادین،
 به‌دریژی سال له‌هام و شوی داین، گه‌رمین و کویستان ئەکه‌ین
 زۆربه‌ی ده‌سن که‌وتی ئیمه له‌دروست کردنی بیژنگ، هیل‌گ،
 چه‌قو و ده‌فه و ئەم جو‌ره که‌لوپلانه‌یه، لام وا یه‌تو‌ش ئەزانی
 ئیمه له‌ناو خێوه‌ت دا ئەژین، کاتی به‌دو‌نیا دین یا له‌ناو خێوه‌ت
 دا یان له‌ریگا له‌دایک ئەبین، ئەم‌جار له‌ناو خێوه‌ته‌که‌دا ئەژین و
 گه‌وره ئەبین وه‌ئە‌گر خووا قه‌سمه‌ت بکات هه‌ر له‌ناو خێوه‌ته‌که‌دا
 ئەمرین، به‌لام براکه‌م به‌سه‌ر هاتی من و میرد کردن به‌م پیاوه به‌م

جۆره‌یه، له ته‌مه‌نی چۆاردە سالی دابوم که خووا دایکه‌می برده‌وه
 بو لای خووی دایکم مرد له پاش کوچی دایکم من مامه‌وه و سی
 منالی بچوکی بی کهس و پیره باوکه‌کم که باوکم له ته‌مه‌نی ئەم
 میرده دا یه. ته‌واو ماوه‌ی سی سال باوکم ژنی نه‌هینا، من سه‌ر
 په‌رستی مالموناله‌کانم ده‌کرد به‌دروست کردنی بیژنگ و هیله‌گ
 و ئەم جۆره‌ شتانه، ژینانی پر له ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی خوومان
 راده‌بووارد هه‌تا ته‌مه‌نم گه‌یشت هه‌ژده سال له‌ناو هۆزه‌که‌ی
 خوومان زۆر کهس زۆر کوپی گه‌نج و لاوی جووان له‌ته‌مه‌نی خۆم
 دا داواکارم بون به‌لام ... زینه‌ب تو‌زیک راوه‌ستا ئەم‌جاریش
 هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل کیشاو وتی: هه‌تا پو‌زیک ئەم کابرایه که ناوی
 توفیق هاته ناو خێوه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ منیش له‌ ده‌ره‌وه‌ خریکی ئیش
 و کاربوم له‌گه‌ل باوکم دانیشتن زۆریان وتووێژ کرد له‌بر ئەم
 تو‌زیک دور دانیشتبوم له‌ وتووێژه‌کانیان حالی نه‌ده‌بوم له‌ پاش
 ماوه‌یه‌کی زۆر توفیق له‌ خێوه‌ته‌که‌ ده‌رکه‌وت ... پو‌یشته‌ ئەم‌جار
 باوکم هاواری لی‌کردم، منیش پو‌یشتمه‌ ناو خێوه‌ته‌که‌ ... باوکم
 وتی: زینه‌ب پو‌له‌ من تۆم به‌ شودا. له‌بر ئەم ماله که چو‌ل نه‌بیته
 و مناله‌کان ئاواره‌ نه‌بن، بو‌خۆشم ژن هینا. من زۆرم پی‌خۆش بو که

باوكم له‌ته‌نيای رزگار ئه‌بیت و منیش سه‌ر و سامانیك ئه‌گرم ....
 لام و ابو كه‌ توفیق مه‌نی بو‌ كوره‌كه‌ی خو‌ازینی كردوو به‌لام له‌
 پاش ئه‌واو بو‌نی قه‌سه‌كانی باوكن بو‌م ده‌ركه‌وت كه‌ توفیق
 خو‌شكیكي بی‌وه‌ژنی هه‌یه‌ كه‌ دو شوی كردبو وه‌ ته‌لاق ده‌راوه‌ و
 له‌برنه‌بونی منال ئیستاش له‌لای توفیق ئه‌ژی باوكم و توفیق
 بریاریان وا‌ داناوه‌ كه‌ من بده‌ن به‌ توفیق و خو‌شكی توفیقش له‌
 باوكم ماره‌ بكن به‌ مانای ژن به‌ ژن، كاتی من ئه‌م مامه‌ له‌یم
 بیست و ه‌ك خه‌نجه‌ریك له‌ سه‌ر دلم‌ دهن بری چاوه‌كانم تاریك
 بو‌ن نه‌م زانی شه‌وه‌ یان پو‌ژه، رام كرده‌ ده‌ره‌وه‌ی خپوه‌ته‌كه‌
 ده‌ستم كرد به‌ گریان و .... مناله‌ لیقوما و بی‌ تاوانه‌كانم له‌ ده‌وری
 خو‌م كو‌كرده‌وه‌ خه‌فه‌تیکی زو‌ر دایگرتم زو‌ر گریام به‌لام چه‌م له‌
 ده‌ست نه‌ده‌هات و .... له‌ پاش هه‌وتو یه‌ك میان له‌م پیاوه‌ ریش
 سپیه‌ ماره‌ كرد و خو‌شكی توفیقیش بو‌ به‌ ژنی باوكم زو‌رت سه‌ر
 نه‌هیشینم ئیستاش ئه‌مه‌ ماوه‌ی سالیكه‌ له‌گه‌ل توفیق و هویكه‌م
 كه‌ ئه‌م ژنه‌یه‌ وه‌ كو‌ر و كچه‌كانی ئه‌وه‌ ژیان ده‌كه‌ین... له‌ پاش ته‌واو
 بو‌نی قه‌سه‌كانی زینه‌ب ، من زو‌ورم ئه‌م كاره‌ساته‌ و ئه‌و
 به‌سه‌ره‌اته‌م پی‌ سه‌یربو پرسیارم لیكرد و وتم : خو‌شكه‌ زینه‌ب

ئايا تو بھم ژن به ژنه و ژيان له گهل هويکه تو و کاک توفيق و
 شەش منالەکانی رازی؟ زینەب ئەم جار زۆر بەخەم ناکيۆه
 هەناسە یەکی هەل کیشاو روی تیکردم و وتی: له گهل چاره‌نوس
 هیچ ناکریت بڕام ... کاکه گیان خوت بیری لیکهوه من ههژده
 سالمه و توفيق په‌نجاو هه‌شت سالیتی ئايا ئەبی رازی بـم.
 چاوه‌کانی پرپون له فرمیسک. توفيق هه‌تا ئەو کاته بی دهنگ بو
 له پرده‌ها ته جواب و به‌ده‌نگیکی برز وتی: بـرو .. برو بابروین
 کچه‌تیوه به‌خووا له خوشیان نازانی ئیلی چی. کات دره‌نگه و
 منالەکان چاوه‌روانی ئیمه‌ن. له‌و کاته‌ی دا که خووا حافیزیان
 ده‌کرد و بارانی فرمیسکه گهرمه‌کانی زینەب به‌جووانی ئەبین درا
 که به‌لا چاوه‌کانی دا ئەهاته‌خواره‌وه. له‌پاش رویشتنه‌نی ئەوان
 من مامه‌وه و کۆلیک پرسیار له‌خۆم، که‌وتمه‌ناو چه‌می بیر و
 پرسیاره‌وه له‌ده‌لی خۆم دا وتم «ئايا به‌راستی کی تاوان باره؟
 توفيق؟ مرده‌نی دایکی زینەب؟ باوکی زینەب؟ ره‌گو ره‌سه‌نی
 ئیمه؟ فه‌ره‌نگو که‌لتوری ئیمه؟ نه‌خوینده‌واری و نا ئاگاداری ئەم
 تاقمه‌ئاواره و سه‌رگه‌ردانه به‌ناوی قه‌ره‌چی یان بنه‌رته‌تی چه‌لو و
 ناشیرین و ناحه‌زی ژن به‌ژنه؟ ئايا به‌راستی کی ده‌بی ئەم

کاره ساته چه په له که بو ئیمه بوته کو سپیکي گه وره و پته وقایم.
 که وه ک کولکه داریکی رزیو ریشهی داکوتاوه ریشهی به سوتینی
 و له ناوی به ریو ئهم پینه ره شه له سه رشانمان بیته وه... له سه ر
 کورسیله که دانیستم، له قولای دلوه بیرم له به سه ر هاتو
 کاره ساته ده کرده وه که له پرده کاک عه لی درواسیمان به خوشیوو
 پیکه نینه وه به رو بیرم هات و مزگینی پیدام که خو وای گه وره و
 میهربان کوریکي کوزپه و جو وآن و قونیجلانه ی پیداون و
 ژنه که شی به سلامه تی رزگاری بووه ... منیش پیروز بایم لیکردو
 به رواله ت له بر دلی ئه و خو م زور خوشحال پیشان دا، به لام
 خه فه تی ژن به ژنه له ناو دلم دا مابووه، سه واری ئو تومبیله که
 بویم و له نه خوشخانه که برو مال دهر که وتین کاک عه لی زور شاد
 و که یف خوش بو له ریگا دهستی کرد به گالته و گه پ و پیکه نین
 و قسه ی خوش خوش باسی میوانی و میوانداری ده کرد، باسی
 جه ژنی نیونانی مناله که ی ئه کرد له خوشیان هر هه ل ئه به زیوه ...
 له برئمه دو که چی هه بو له سایه ی خو واه ئه مه یان کور بو،
 پرسیری له من ده کرد ناوی چه ی بنین باشه، من له ولام دا وتم:
 هر ناویک خوشه با ئه مه بیت. کاک عه لی وتی: ناوی ئه نیم ئازاد،

جاریک نه یوت به خووا شیرکو، هر جاره ناویکی نه دوزیوه و
 نه یگوت بهم جوړه بی وچان ناوی هل نه دا و پی ده کهنی. منیش
 ناچار بوم له برد دلی نه و بهر و آلت پیده کهنیم و له شادی نه و دا
 به شداریم ده کرد. به لام له ناو دلم داغه لبه بو هرا بو هو شم له
 جیگایه کی که وه بو، بیرم له دواړوژی کاره ساتی ناحه زو چه پهل و
 ناشیرینی ژن به نه ده کرده وه. به سلامت کاک عه لیم که یانده وه
 بر دهر گاکه یان و خووا حافیزیم لی کردو رویشتمه وه بو مالی
 خو مان به لام به دلیکی خه م گینه وه ...

چاره نویس د کتیبانه عثمانيه بایبند یونیه بوکان سالی ۱۳۶۴ هه تاوی
 نویسه وه، که م کچ به شوو د ان به بی ازی یونی کیه که دانا
 به زریت.

دووه م؟ ژن به ژن حه راعه به و شپوه کی له ناو کورده واری دا
 ده ده.

نویسه لام یو حه خوو نه و شتانه چاره، که به به لام
 نویسه که ناگرینه ری ناو امان به نه ووه.

به‌نشی دوهه‌م

خاله ره‌جه‌ب

کات رویشتمه ناو چایخانه که، ته ماشام کرد له بر
دوکه لی جگهره و دوکه لی قه لیان تارمایه کی رهش
وهک په له هه وریکی توند ناو چایخانه که ی داگرتبو،
جاله بر ئمه ئه و که سانه ی یان ئه و که سه ی له ده ره وه
تازه ئه چونه ناو چایخانه که هه تا ماوه یه ک له بر ئمه
تارمایه بر چاوی تاریک ده بو، دوستو دوژمنی به باشی
له یه ک جیا نه ده کرده وه، به لام که تو زیک رانه وه ستا
ئه مجار عاده تی ده گرت و چاوی ده گیرا که له
قولینچکیک له په نایه ک کورسیله یه کی وه ده ست

که ویت و له سه ری دانیشی و چایه کی بخواته وه ئه مجار له گه ل
یه ک دو ناسیاو ده ستی ده کرد به و تو ویز، منیش له بر ئمه تازه
چوبومه ئه م شاره و غه ریب بوم وه که سم نه ئه ناسی ئه و روزه
ئه ونده بی تاقه ت بوم له بر بی تاقه تی وام باش زانی به چم بو ئه م
چایخانه و یه ک دو چایی بخومه وه و تو زیک به سه یمه وه، خو و
راستان تو شی ئه م چایخانه بوم چایخانه که پر له خه لک بو
جه ماعه ت ریزا وریز دانیشتبون و خه ریک و تو ویز و چای
خواردنه وه بون و قه لیانیان ده کی شا، تاقه می کش کوزیله یان

به‌ستبووه له دهوری پیاویک نیوان سال^۲ کوبونوه، چاوم
 پیکهوت جار جار مژکیان له قهلیانه که ددها و جار جاریش به
 دهنگی بهرز دهستیان ده کرد به پیکه نین من که وا رهق
 راهه‌ستابوم وه جیگای دانیشتم نه‌بو، له ناچاری روم کرده
 خاوهن چایخانه که به لکم بیریک بو حالم بکاته‌وه و جیگایه که بو
 دانیشن بدوژیتیه‌وه به لام خاوهنی چایخانه که جگه‌ریه‌کی به لا
 لیوی وه نابو نه‌روانیه خه لکه که و بزهی سه‌میلی نه‌هات و مژی له
 جگه‌ره که ددها وام بو دهر کهوت ئه‌یهی له بیر من نییه کابرای
 چایچی بو ناچار رویشتمه بره‌وه خوم راکیشا بو لای تاقمه‌یه‌ک
 باش بو خووا راستان کورسیله‌یه‌ک چول بو، که‌سی له‌سه‌ر
 دانه‌نیشتبو به گورجی هه‌ر وه‌ک هه‌لو خوم گه‌یاندی و له‌سه‌ر
 کورسیله که دانیشتم چند که‌سیک که له ده‌ور به‌رم بون تیم
 روآنین و چاویان لی‌کردم، لام و ابو که‌زانیان ناسیاو نیم له پیاوه‌تی
 خویان ده‌ستیان به‌رز کرده‌وه و به‌خیر هاتنیان کردم منیش
 هه‌روه‌ک نه‌وان ده‌ستم به‌رز کرده‌وه و سوپاسم لی‌کردن
 ماوه‌یه‌کی نه‌خایاند کابرای چایچی چایه‌کی گهرمی بو هی‌نام و له
 پی‌شی دانام و پرس‌یاری کرد: قه‌لیان ده‌کی‌شی؟ وتم: نا.

دور که و تَه وه و رُویشت زور تامه زررُوی چایی بوم خیرا به گهرمی
چایه کهم خووار ده وه، ئاواته خوآزی ئمه بوم کهزو چایه کی کهم بو
به هینی. له پاش خووار دنه وهی چایه که هه روک به چه ند کهس
پالم پیوه به نین هیواش هیواش کورسیله کهم راکیشا و خوم
که یانده لای کوزیله که که له لای کابرای دانیشتبون کابرا که
هه ولین جار بو چاوم پیکهوت بو قه تم نه دی بو و نه م ئه ناسی
ده می گهرم ببو دهستی کرد به و تووویژ باوهر بکه ن مه ته ل و
گوفته ی وه های ده گیراوه که مپروف خوی پیرا نه ده گیرا و له بر
خویه وه دهستی ده کرد به پیکه نین، بوم ده کهوت که به راستی
پیاویکی وته خوشه و شاد و سه ره حاله، منیش ویرای خه لکه که
دهستم ده کرد به پیکه نین. پرسیارم له پیاویک کرد وتم : ئه ری
کاکه ئه م پیاوه کی یه و ناوی چییه؟ کابرا روی تیکردم و وتی :
لام وایه تو خه لکی ئیره نیت. وتم : نه برام من غه ربیم تازه
هاتومه ته ئیره. کابرا ئه مجار به روی خوشه وه وتی : برا کهم ئه مه
ناوی خاله ره جبهه، و ته ووویژ و قسه خوشی ئه م شاره یه. ئه گریه ک
دو رایکی که بیئت بو ئیره یانی بو ئه م چایخانه تووش هه ر وه ک ئیمه
ئوگری خاله ده بی و گه شت رُوژی هه ر وه ک ئیمه لی ره حازر

دەبی، بەلام ئەبی تۆزیک زوتر ییت کە بتوانی جیگا بگریوه ... لە
 قولایی دلەوه پوانیمە پۆالەتی خالە رەجەب بەراستی پیاویکی
 لیھاتو و ریک و پیک و خۆین شیرین و لە بر دلان بو، خالە
 مرقیکی نە زۆر لەر و لاواز بو نە زۆریش قەلەوتیک سەرماو بو لە
 دلی خۆمدا وام لیکداوہ تەمەنی هەر لە دەوری شەست یان
 شەست و دو سال هەر لەم میزانەدا بو، بەلام پۆالەتی وای پیشان
 ئەدا کە لە دەورانی ژیانیدا تالیو و سویری زۆر کیشابیت، بەلی
 ئەو رۆژە هەتا ئیواریکی دەرنگ منیش وێرای خەلکە کە لە
 دەوری خالە رەجەب دانیشن و گویم بو و تە خوشەکانی شەل
 کردو وە لە خوشیو و پیکەنین دا بەشدار بوم، بەراستی نەم زانی
 ئەو رۆژە چۆن ئاوا بو ئەوندەم ئاگا لیبو کە خالە رەجەب کات
 ژمیرە کە لە باغەلی دەرھینا و چاوی لیکرد و وتی: براکان
 ئەمروش رۆژمان ئاوا کرد ئێتر کاتی چۆنەوہ یە بە خوواتان
 ئەسپیرم.

خەلکە کە بە دەم پیکەنینەوہ دەستی خالەیان بە گەرمی
 گۆشی و خووا حافیزیان لیکرد و بلاویان کرد، منیش وێرا ئەوان
 لە چایخانە کە دەر کەوتم و بە رومال رویشتم شەو لە پاش شیو

خوواردن رويشتمه ناو هوڊه كهي خوُم و ڀاڪشام به لام خه و له
چاوه كانم بته واوي دور كه وتبووه بيرم له قسه و وته خوشه كانى
خاله ده كرده وه له دلى خوُم دا وتم ئه بى خاله له لايكه وه زور
دله خوش بى له بر ئمه لهم تمه نه دا ئيستاش هه ر وهك لاويكى
گه نچ ئاوا به هيز و به تاقه ته. زورم بير كرده وه ... نه م زانى چون
خه وم ليكه وت و دلم ئارامى گرت، بيانى هه روڤهك ڀوژانى پيشو
رؤيشتم بو داي ره و سه ر ئيش و كار ه كه م ئاخر له بهر ئمه
ڀاسپراوى (كارمند) حوكومه ت بوم، سه ر له بيانى تاكو دوواى
بانگى نيوه ڀو له داي ره كه دا ئيش و كارم ئه كرد به لام ته واوي پاش
نيوه ڀويان بيكار ده خولامه وه وام به باش زانى كه گه شت ڀوژان
پاش نيوه ڀو به چم بو چايخانه كه و گوى شهل كه م بو
وته خوشه كانى خاله ره جهب. ماوى چهنڊ ڀوژيك گه شت پاش
نيوه ڀو پاش نيويزى ئيواران ئيش و كارم ئمه بو كه زو بگه مه
چايخانه كه و جيگاي خوُم بگرمه وه و چايه كي گهرم بخومه وه و
گوى ڀا بگرم بو وته خوشه كانى خاله ره جهب، زورى پينه ئه چو
ده وروبرم پرده بووه كاتى خاله ئه هات و ده ستي ده كرد به وته و
مه سله خوشه كانى ته واوي ئه وانه كه گويان ليئه بو به تيكر ايسى

دەستیان دە کرد بە پیکەنین و شادمانی، منیش ئەوندە ئوگری
 قسەکانی ببوم و پیم خوش بو هەمو شەتیکم لە بیر ئەچوو و
 هیندە سەرەحال دەبوم نەم ئەزانی کەیی بانگی شیوان ئەداو وە
 کەیی رۆژ ئاوە ئەبیت و بڵاوەمان دە کرد و ئەچومەووە بو مالهووە،
 هەتا کو رۆژیک من زۆر زو خۆم گەیانە چایخانە کە و جیگای
 خۆم گرتەووە، پوانیم زۆر لە هاوالەکانم لە پیش من دا جیگای
 خویان گرتبوو و کۆزێلەیان بەستبو وە لە گەل یەک و تووێژیان
 دە کرد پاش ئەو کە دانیشتم و چاک و چوێمان لە گەل یەک کرد
 ئاخر لەم ماوەیەدا کە هاتو چوێ ئەم چایخانەم ئە کرد لە گەل
 زۆریان ببوم بە دۆست و ئاشنا، لە کاتی هاتنی خالە نیو کاتیک
 تێپەربو بەلام خالە دیار نەبو من زۆر پڕوش و نیگران بوم لە کاک
 جەسەن کە لە لای شانی راستم دانیشتبو پرسیارم لیکرد: ئەو
 خالە بوچ نەهاتوو و دیار نییە؟ ولامی دامەووە وتی: بە خووا
 منیش زۆرم پی سیرە، قەت وادە رنگ نەهاتوو و لام وایە ئیستا
 پیدایە دەبی ئاخر خالە هەمو رۆژیک هەتا نیوێژی ئیواری لە مالهووە
 نە کات دەرناکەوی. ئەمجار کابرا پرسیارم لەمن کرد و وتی: کاکە
 لام وایە تۆش هەروەک ئیمە ئوگری و تەخۆشەکانی خالە رەجەب

بويت؟ ولّامم داوه و وتم : بهلى برام منيش ئەوه ماوه يەكە ئوگري
 خالە بومو حەز بە وتە خوشەکانى دەكەم. لە کاتى خویدا خۆم
 دەگەينمە ئېرە لە پاشان ئەواوى باسى خۆمبوگىراوه ... . کابرا
 پياويكى ويچوو زۆر زۆر موحتەرم بو ئەمجار وتى : براتم منيش
 ھەروەك تۆئمە چەند سالە بو ئيرەيان راگويزىوم ئاخىر منيش
 ھەروەك تۆ راسپراوى (کارمند) حوکمەتم. لە پاشان ھەر
 دوکمان لە ناسينى يەكتر گەليک خوشحال بوين، دەستمان کرد
 بە وتوويز و سەکالاي ژيانى پىر لە تەنگەو و چەلمەى رۆژگار و ...
 لەم کاتەدا بو کە خالە لە درگايى چايخانە کەو ژیور کەوت وە يەك
 راست ھاتە لای ئيمە و چو لەسەر جيگاگەى خوى دانىشت.
 لەھەمو لايە کە خالەيان بە خىر ھاتن کردو دەورى خالەيان
 گەمارو دا، خالەش لەسەر خو و ھيدى دەستى بە چاک و چوونى
 لە ھەمو مەروڤەکانى کە لەلای دانىشتبو نو لە دەورى کۆبونەو
 کرد و ئەمجار چايەكى خوواردە وە و دو مژى لە قەليانە کەى داو
 دەستى بە گىرانەو ھى مەتلى خوش خوش ئەوندەى قسە و باس و
 وتەى خوش خوش بو گىرانەو کە لە پیکەنين دەممان وە يەك
 نەدە کەوتەو، بە کورتى ئەو رۆژش ھەر وەك رۆژانى پيشو

رۆژمان ئاوا کرد وه کاتی خووا حافیزی پیگه یشت، گه شتمان
 وهک رۆژه کانی تر له یهک جیا بونه وه ... به کورتی ئهم جوړه کو
 بونه وه یه ماوه یه کی زوری خایاند براده یهک ئیواران خوشمان
 بۆده گوزه را که له بیر و هویشی هیچ شتیک دا نه بوین، هه مو
 رۆژی خووا خووامان بو زر ئیواره دا بیست و له دهوری یه کتر
 کوپینه وه و خاله ره جه بیش به قسه خوشه کانی شادمان بکات.

رۆژی دوشه ممه بو نیویژی ئیواره م کرد و له ماله وه بهرو
 چایخانه که که وتمه ری، هه میسان هه مومان له دهوری یه کتر
 کوپینه وه و چاوه پوانی خاله مان ده کرد، هه ر چهند چایمان
 خووارد وه و قه لیانیان کیشاو چاو له ده رگای چایخانه بوین به لام
 خاله نه هات و په یدای نه بو گشتمان تا کو ئیواری درهنگ
 چاوه پوان بوینو دانیشتین به لام هیچ هه والیک له خاله نه بو ... له
 هه مویان زۆر تر من په رویشی نه هاتنی خاله بوم له ناچاری وهک
 رۆژانی پيشو له یه کتر خووا حافیزیمان کرد و به پرۆشه وه له
 یهک جیا بوینه وه، ئه و شه وه من هه ر وهک شتیکی بانرخم له
 دهست دایبست گه لیک ناراحت و په رویش بوم نه م زانی چون
 خه وتم و چون رۆژ بووه، به یانی کاتی له خه و هه ستام سه رم زۆر

زۆر ده هیڭشا، هەر چۆنیک بو خۆم گه یانده دایره کهم و ده ستم
کرد به ئیشو کاری پوژانه، هەر چیکم ده کرد ده ستم بو ئیشوکار
نه ده چو، ته وای کات له بیر و هویشی نه هاتنی خاله دا بوم له برئمه
ئه ونده ئوگری مه له خوشه کانی بیوم حهزم به وه ده کرد دایمه له
لای بم، کاتی ئیش و کاری دایره ته وای بو منیش ده رکه وتم یه ک
راست روی شتم وه بو مالی به بی ئه وهی هیچ بخۆم خه ویکی
قورس دایگرتم و خۆتم، کاتی له خه وه ستم بانگی ئیواری دا
بو به په له نویژه کهم کرد و بهرگم له بر کرد به بی وچان خۆم
گه یانده چایخانه که، هەر وه ک پوژانی پيشو هاواله کانم له جیگای
خویان دانیشتبون به لام نه خاله دیار بو نه کاک حه سهن، له پاش
سلاو و چاکوچۆنی له سه ر کورسیله کهم دانیشتم زۆرم چی سه یر
بو کاک حه سهن دیار نه بو، له بر ئمه ئه م خاله ی زۆر تر له ئیمه
خۆش ئه ویست، هیچ روژیک نه بو له کاتی خۆیدا له پیش ئیمه دا
نه یته چایخانه که زۆر له بیر کاک حه سهن و خاله دابوم، له دلی
خۆم دا وتم له هەر شونیک بن ئیستا خویان ده گه ینه ئیره، به لام
ماوه یه کی زۆر به سه ر چو له هیچیان هه والیک نه بو، ته وای
ره فیه کانم هەر وه ک من زۆریان پی سه یر بو، باس باسی

نەھاتەنی خالە و کاک حەسەن بو، ھەر کامیان لە بابە تیگەو ھە
 باسی خالەیان دەکرد. کاک مولو وتی: ئمە ماوێ سی سائە لە بر
 خالە بو ئێرە دیم بەلام قەت قەت نەبو وەک دوینی و ئەمرو خالە
 دیار نەبیتو وای جیگاکە ی ئاوا چول بێت نازانم ئمە دو پوژە چی
 بەسەر ھاتوو، وای دیار نییە. لەم وتووێژە دا بوین کە کاک
 حەسەن لە ھەر گای چایخانە کە وەژوور کەوت، زوور بە پەرۆش و
 شپرزە، ھات بو لامان و بەپلە سللای کرد و بە خەمباری و کەزی
 لە لامان دانیش، من خۆم پیرانە گیرا روم تیگەرد و وتم: «کاک
 حەسەن ئەو ھەو بوچی وای درەنگ ھاتی؟ خۆ ئیمە زوور دەمیگە
 چاوەروانی توو و خالە دەکەین؟» کاک حەسەن لە ناخی دلەو ھە
 ھەناسە یەکی ساردی ھەل کیشاو و چاوەکانی پڕ بون لە
 فرمیسک زوور بە خەمباریو ھەو وتی: «بە خووا براکان ھەواییکی
 زوور زوور ناخووشم بو تان ھیناوە بەلام نازانم چوون بو تان
 بە گیرمەو ھەو». تیگەرا بە خەمباریو ھەو رومان کردە کاک حەسەن و لە
 دەوری کۆبوینەو ھەو. کاک عوسمان وتی: «چی بوو ھەو، بوچی
 قسە ناکە، چە بەسەر ھاتیگە بو مانای بە گیرمەو ھەو با بزانی چە
 ھەواییک بو مانای ھیناوە؟» کاک حەسەن پەنگی بزرکابو سەری

داخست و وتی : «خاله ... خاله ره جهب.» من به بیستنی ناوی خاله خورپه یک کوته دلمه وه. به پهله وتم : «خاله چی ... خاله چی به سهر هاتوو؟» ئه مجار کاک حه سهن وتی : «مه گر ئیوه، نازانن؟» ئیمهش به تیگرایی وتمان : «نه بخووا نه... هیچ نازانن. گه شتمان چاوه پروانی هاتنی تو و خاله بوین» کاک حه سهن وتی : «خاله یان گر تووه بردویانه بو حه بس ئیستاش ئه وه له گر توخانه دایه. کاک ره حیم وتی : کاک حه سهن پیمان بلی به زانین خاله یان بوچ گر تووه بو چی بردویانه بو گر توخانه؟ کاک حه سهن ئه مجار په شوی هاته وه سهر خو و به نه رمی وتی : «وه کو بیستومه دویکه کاتی ئیواری ههر وه ک روژانی پی شو خاله نویژی ئیواری له ماله وه ده کات و جل و بهر گه کانی ئه کاته بهرو ری ئه که ویت که بو ئیره بیئت، به لام له ناو بازار دا که میک ئیش و کاری بو دیته پیش و ئه نجامی ئیشه کانی ئه دات، له پاشان ده ست ئه بات بو گیرفانی ئه پروانی ته زیح کانی له ناو گیرفانی دا نییه، هه موتان باش ئه زانن هه مو روژی له کاتی دامزراندنی مه ته له خوشه کانی ته زیح زهرده ده نک گه وره کانی به دهسته وه ئه گرت و هیواش هیواش ئه ی خولانده وه ... جا خاله کاتی ئه زانی

ته زبځه کانی له ناو باخه لې دا نښه به په له ته گړته وه بو مال ه وه
 به هیواشی دهر گاکه ته کاته وه گویی له ده نگیک نه بیت خاله زوری
 پی سه یر نه بیت، هیدی هیدی ته چیته پی شه وه هه تا ته گاته بهر
 درگای هوډه که. کاتی له قه لشی درگاکه نه ږوانی ناو هوډه که
 چاوی پیده که وی که ښه که ی ... ښه بی شه ږمه که ی ... ښه بی
 شه ږفه که ی به ږوتی و قوتی خو ی خستوته ناو باوه شی نه حمه د،
 نه حمه دی کوری مام هه باس ... لا حوله وه لا ... نازانم چی بلیم.
 کاک هه سهن نه ونده زیور و ناراحت بو، سهری داخست و
 ږاوه ستا .. کاک عه لی وتی : « کاک هه سهن، کاک هه سهن له
 پاشان چی بو؟ »

کاک هه سهن به که زییه وه سهری هه لېږی و روی له ئیمه
 کرد و وتی : ئهم ښه بی ئاږو و نانه جیبه له پاش بیست سال
 ژیان له گه ل خاله، بی شهرمانه خیانه تی به خاله ده کات، نه وین و
 دلداري له گه ل ئهم هه تیوه ناپیاوه ده کات خو وایه توبه هه زار جار
 توبه ... کاک هه سهن تو زیک ږاوه ستا و فرمیسه کانی خاوین
 کرده وه و وتی : « بلیم چی برام چی بلیم چی ... ». سهری
 داخست. ئهم جار من ږرسیارم لی کرد و وام وت : « کاک هه سهن

له پاشان چى بؤ؟» كاك حهسهن وتى: «ؤهكو دراوسيكان بؤمنى
 گىراوه.. خاله كاتى چاوى بهم كارهساته دهكهويت، هوڭشى لهسهر
 خوئى نامىنى به هيواشى رادهكا بؤ حهؤشه ميلهيهكى قورسى
 ئاسن به دهستهوه دهگريت و خوئى ئهخاته ناو هوڭدهكه. ئيمه
 دهبووا بكريت ئمه ديكات پياوانه ههر دوكيان بهيهكهوه ئهكوژيت
 له ناو هوڭدهكه پر دهكات له خوئى پيسى ئهم خه يانهت كارانه،
 جالهم هات و هاوارهدا دراوسيكان ئهپرژينه ناو مالى خالهوه
 خالهي به دهستى خويناوويهوه لهسهر تهرمهكان جيا ئهكهنهوه...
 خالەش وەك مړوځيكي ئازا و بهشهرهف پياوانه به چهنگى
 خويناوويهوه تهواوى روداوهكه بؤ دراوسيكانى دهگريتهوه و
 ئهمجار مالكهى به يهكى له داروسيكانى دهسپىرى و ئهروا خووى
 تهسليمى راسپيراوهكانى حوكومهت دهكات. من ئهوندهم له
 دهمى كاك نادري دراوسيان بيست وه و بؤتانم گىراوه...» ئيتير
 كاك حهسهن سهري داخست و دهنگى ليونههات. كاتى ئيمه
 ئهم بهسهر هات و روداوهمان بيست به تيكرايى خهميكى قورس
 و گران دايجرتين. خهفەت بهري دلمانى گرت، زور زور بهم باسه
 تىك چووین و ئالوزاين، بهلام كاك مهحمود ئيمهى وريا كردهوه

و وتی: «خه فه تی چی ئە خوڻ براکان ئەبێت ئیمه شانازی به پیاوه تی و شه رەف و ناموسی خالە بکهین، خالە پیاویکه بو پاراستنی ئابرو و شه رەف و ناموسی خوێ ناپیاو ژنه چه پهل و بی ئابروکه خوێ کوشتوو، ئەبی به تیکراییی به چین بو لای و پیروزیایی لی بکهین». من بیرم لیکردوه به میسکم داهات خالە پیاویکی به ناو بانگ و خاوهنی ئابرو و ناموسه بو خالە مروئیکی به وای مروف بو، خالە پیاویک بو که هه زاران مروقی وه ک من ئەوینی مه ته له خوشه کانی بون ... به لام ... به لام له گه ل روژگار و ره ره وی ده وران چی بلیم ئابرو و ناموسی هه مو پیاویک زور تر له دهستی ژن دایه، له دهستی هاو سه ر و شه ریکی ژیا نی دایه. ماوه ته وه عه قل و هوش و شه رەف و ئابرو ژنه که به ته وانی پیاوه که ی سه ر به رز بکا یا سه ر نه وی. زور زور خه فت بار بوم به ته وای به بیستنی ئەم روداوه هوشم له سه ر خووم نه ما بو که وتبومه ناو ده ریایه کی زور قولوه ... له پر دا کاک هه سه ن قاوی لیکردم و وتی: «له چی بیر ده که یته وه. برام ژین چه وتوو ناله باری زوره، با شتر ئەوه یه بلاوه ی بکهین و له یه کتر به کو له باریکی خه م و خه فه ت و نا ره حه تیوه له ده وری یه کتر جیا

بېينه وه و هەر ۆهک رۆژانی پيشو هەر کهسهی بهرو مالى خويمان
 بکهوین پى. « له گهشتیان خهه بارتەر من بوم ... نهه زانى چوون
 خووم گه يانده وه مالى جهلو بهر گه کانم له بر خووم دا مالى و راکشام
 و چاووم بپرى بر مېچه که رۆداوى ئهه ماوه يهه ۆهک پهردهی
 سینهه بهر چاودا دههات و ئهرويشته وینه خاله ره جهب دايمه
 له بر چاووم بو مه ته لوو قسه خوشه کانی له ناوگويم دا ۆهک
 موسيقای خوش و پر سۆزى زرينگاوه ... ماوه يهک بهسهه چو
 ۆهک بېستم دادگاه (مه حکمه) بو خاله ره جهب ماوهی پانزده
 سال هه بسى بو بر پيووه ... رۆژیک هينديکم که لويهل و دياريم بو
 کرى و رويشتم بو ديتنهى له پاش روخسته وه گرتهن چومه لای
 بوناو هو ده کهى، که چاووم به خاله کهوت روانيم خاله زور کهيف
 خوشه و ساخو سه لامه ته باوه شم پيدا کرد و خسته ناو باوه شم
 له لای دانيشتم خالهش به ديتنى من زور زور خوشحال بو
 گه ليک باسمان کرد و زور زور پيکه نين و زورمان وتوويز کرد.
 هه تائه و کاتهى به لين ته و او بو، لهو حالهش دا خاله نه وه نه دهى
 مه تللى خوش بو گيرامه وه خووم لى ون به بو. کاتى خووا حافيزى
 خاله وتى : « ئه گهر ئه مجار هاتى بو لام، به ته و او به سههه هاتى

خومت بو ده گيرمه وه و سلاوی هه مو دوستانیشم بو بگهینه». دهسته کانیم ماچ کرد و وتم: «به خووا خاله بهقه درای براکانم دلیم بو تو زور خه مناکه چونکه منیش دو برام هه یه و زور ده میکه لییان بی هه والم ئیستاش تووم له جیگای براکانم داناوه». چاوه کانی من و خاله پر بون له فرمیسک له هوده که ی دهر که وتم. خاله هاواری لیکردم و وتی: «براکه م خه مبار مه به روادوهی ژیان زورتر به سهر مپروف دا دیت. قهت خه فته مه خو. من له کرده وهی خووم و چاره نوس زور رازیم. له بهر ئه مه شه ره ف و ئابرووی خووم نه خسته ژیر پی ... له بهر ئه مه خووم سهر نه وی نه کرد و رازیم به ره زای خووا...» من رهق راوستا بوم له پاش ته و او بونی وته کانی خاله به داخه وه خه فته بار له خاله جیا بومه وه کاتی له حه و شه ی گرتوخانه که دهر که وتم روم کرده زه وی و تفم کرد، له ژیان تفم کرد له بیوه فایی به عزیزک و له دلی خومدال له عنه تم له و که سه نه کرد که ناپاکن. سهرم له کرده وهی رۆژگار ماسی بو، نه زانی چوون خوومن گه یانده وه ماله وه ... ماوه یه کی کهش به سهر چو ره وهی ژیان ههر وه ک بهرق به روپی شه وه ئه روپیشت ههر شه و ئه هاتو رۆژ ده بووه...

ژيان به پراډه يه ک چه وتو ئالە باره هەر کەس له بيري خويدا
 يه. به قولیک کەس له بيري کەس دا نيه. به لام ژيان بو تا قميک
 شیرين و بو زور کەسان تالی ئالە زەمان راوهستانی نيه، به هەر
 جوړیک بێت بهرو پيشه وه ئه رۆا تو تيئه په رې... هه تا رۆژیک له
 وه رزی هاویندا بو هه میسان هیندیکم که لوپهل کړی و خوم
 ئاماده کرد و ریگای گرتو خانه کهم داگرت کاتی گه یستمه بهر
 درگای گرتو خانه که ماوه ی کاتیکم روخسه ت وەرگرت، چومه ناو
 هوډه که ی خالە، له پاش هه وال پرسین و چاکوو چونی خالە به
 گورجی دهستی کرد به دروست کردنی چایی، وه به دیتنی من
 گه لیک شاد بو دهستی خسته ناو دهستم و له لای خوی داینامو
 وتی: «کاک هه سه ن و هاواله کانی کەش دویکه هاتن بو لام و
 زور دانیشن و له پاش ماوه يه ک رۆیشن» ئه مجار من و خالە
 دهستان کرد به و توو یژ خالە هه میسان دهستی کرد به
 گیرانه وه ی مه ته لو قسه ی خوش خوش بو رۆنکای دلی من گالته و
 گه پی دهست پی کرد به لام من وام هه ست پیکرد که خه م و
 خه فه تیکی زور له ناو دلی دا کو بو ته وه و ...

چایه که ئاماده بو، خاله دوچایی تیکرد و له لام دانیشت
 نه مجار له منی پرسیار کرد و باسی چایخانه که ی بو بگیرمه وه
 وتم: «به خووا له رۆژه وه که تو له بهندیخانه دای من روم نکر دۆته
 چایخانه که له بهر ئهمه جیگا که ی تو چول بو، دلخووشی بو ئیمه
 نه مابو، ئیمه ش رومان له چایخانه که نه کرد.» خاله ویستی دهست
 بکات به مه تل و قسه خوشه کانی به لام من وه بیرم هیناوه و وتم: «
 خاله تو به لنینیت به من دا ئهمجار که هاتم به سهر هاتی خوتم بو
 بگیریته وه.» خاله روی تیکردم و هه ناسه یه کی سارد له ناخی
 دله وه هه ل کیشاو وتی: «من له سهر بلینی خوتم ماوم - بهم
 جوهره به سهر هاتی خو ی بو من گیراوه - من ناوم خاله قه کوری
 قادری مام مه حموودم ته مه نم شه ست و دو ساله کاتی له دایکی
 خوتم بوم و هاتم سهر دونیا وه و هک بۆمنیان باس کردو وه له
 خوشی من که تاقانه بوم دایک و باوکم خه لکیکی زۆریان له
 خزم و قه ومان و دراوسی کان بو میوانی بانگ ده کهن و چوار شه
 و چوار رۆژ زه ماوه ند ده کهن، به باشی وه بیرم نایت که ته مه نی
 منالیم چون رابواردوو و چونم تیپه ر کرد، به لام اه ته مه نی ده یان
 یازده سالی دا بوم که باوکم ئازاریکی گرتبو وه له ناو جیگادا

كەوت، ھەرچى ھەمان بو خەرچى دەرمانمان كرد، بەلام چاك
نەبۆۋە و لە پاش ماۋەيەك كۆچى دوۋايى كرد، تەمەنى درىژى بو
تو بەجى ھىشت، من مامەۋە و دايكىكى لىقۇماۋ و بەستزمان و
بى كەس. ھەر ۋەك لە پىشۋە باسەم كرد تەنيا من منالى دايك و
باوكەم بوم، لە پاش من منالى كەيان نەبو لە بەر ئەمە باوكەم
كريكارى دەكرد و دەستى كورت بو، فەقىر و ھەزار بوين باوكەم
پاشەكەوتىكى ۋەھايى نەبو، لە پاش مردنى باوكەم ماۋەيەكى
زورى نەكىشا دايكەم دەستى كرد بەكاركردنى مالىان بو ئەۋەى
خۇى و منى پى بەخىو بكات منىش لە تەمەنى كەم دا دەستم
كرد بە كريكارى و ھەمو ئىۋاران لە پاش تەۋاۋ بونى ئىش و كار بو
خويندن دەرس ئەچومە مەگەوت لە لاي مەلا ەلى دەرسەم
ئەخويند شەۋانەش ھەتا نيۋە شەۋ لە بەر پۇناكى چرا فتىلەيەك
دا ئەنىشتەم و خرىكى دەرس و مەشقەكانم ئەبوم، بەيانىانش زو
ئەپروىشتەم بو مەيدان بو كريكارى دايكى ھەناسە ساردەم تەنيا
ئاۋاتى ئەمە بو كە نەمر بايە و بو پۇژىك زەماۋەندى منى بە چاۋى
خۇى بەدىبايە. بەلام ئەۋەندە ماندو بو و چەۋسايەۋە، ھەتا نەخۇش
كەۋتو ئەم نەخۇشايە ۋەك مۆتە پىۋەى نوساۋ پۇژ لەگەل پۇژ

زهرد و زهلیل ده بو، زوړی نه خایاند ئه میش له شه ویکی ساردی
 زستاندا کوچی دووایی کرد، له پاش مردنی دایکم همیسان من
 مامه وه و کو له باریک خه م و خه فته و هه ژاریو ته نیایی و ... به لام
 له دهرس خویندن دهستم هل نه گرت. به ههر جوړیک بو هه تا
 پلی پینجه م دهرس خوین، ته مه نم له نوزده سالان دابو تاق و
 ته نیا و بی کهس و کار، به م نه حواله ش که هیچم نه بو به مردنی
 دایکم نه وه ندهی کهش کهساس و ليقوماو بوم ... له بهد به ختی
 نه مامم بو نه خالم بو نه برا، ته نیا چاوه خانویکی کون و پوخواوم
 بومابوو، پوژانه که له کریکاری نه هاتمه وه ماندو و مردو له ناو
 هوډه یه کی سارد و رهق و روق شهوم پوژ نه کرده وه هه تا شه ویکی
 دانیشتم زوړم له خو مو له ژیان بیر کرده وه، وام به باش زانی که
 خو م به دلخوازی خو م ته حویلی سه ربازی بدم، له بهر نه مه دو
 قازانجی هه بو، یه کم توژیک چاوه کانم بکریته وه و له دهستوپي
 سپیلکه ی رزگار بم و بهیم به مړوکیکی لیها تو، دوه م خه فته تی له
 دهست دانی باوک و دایکم له بیر خو م برمه وه و له بیکه سی
 رزگار بم، جا ههر نه مه بو که بیانی له خه وه هه ستام و به گورجی
 خو م ناماده کرد و ئیشوکاره کانی پیویستم زر نه نجام دا و ...

سهر و نه هیشینم، رۆیشتم خۆم ته حویل دا ... ماوه دو سالی ته وَاو به بی کم و زۆر سهر بازیم کرد و خۆم پزگار کرد، له سهر بازی (عهسکه ری) هاتمه وه، زۆر زۆر گۆرا بوم ههتا بو خۆم خۆم پی سهیر بو، ببومه مروقیکی ئازا و عاقل و پێک و پێک و زۆر که یف خوش و سهره حال له بهر ئه مه پینچ که لاسم سه واد هه بو، ماوه ی چهند رۆژیک راوه ستام ههتا به باشی هه سامه وه، ئه مجار به لگهی سهر بازی و به لگهی خوینده وازی و به لگهی سه لامه تیم گرت به دهسته وه دایره به دایره (ئیداره) دامزرام و دهستم کرد به ئیش و کار ... له بهر ئه وه له مانگی ره جهب له دایک بوم و له مانگی ره جهب دا دامزرا بوم، ناوی خاله ره جه بیان به سهر دا دابیریم بومه خاله ره جهب. دایره ی شاروانی هه ر چهند موابه که ی که م به لام بو من زۆر باش بو، له بهر ئه مه له ده ربه ده ری و هه ناسه ساردی پزگارم ببوم ماوه ی دوسه سال کارم کرد و پاشکه وتی کم وه لانا، ئه مجار له م پارهی هه ندی کم له خانو که م خه رج کرد و پێک و پێکم کرد، تازه ئه مه ویستم به حه سی مه وه که شه ویک دراوسه ی کانه م پزانه ماله که م و کو بونه وه و هه مویان خه وی ژن هینانیان بو من دیتبو، چاره نوی وای نویبو، له پاش ماوه یه کی

کەم لە گەل کێژیک بە ناوی زارا زماوەندەم کرد زارا زۆر ژنیکێ
 باش و هەل کەوتوبو، من زۆر زۆری لی پازی بوم بە بون و نەبون
 پازی بو، ماوێ بیست سال ژیانم لە گەل کرد بەلام بەقەزای خووا
 منالمان نەدەبو، تاوانی نەبونی منال لە من بو زۆرم خوڵە دار و
 بەرد دا زۆر چومە لای دوکتور زۆرم دەوا و دەرمان کرد بەلام
 خووا منالی پینەداین، هەر وەک وتم زارا ژنیکێ زۆر باش بو
 زۆربە شەرف و بە ناموس بو، ژیانیکێ زۆر خوشمان هەبو، کەم
 کۆریکمان لە ژیان دا نەبو ئەوێ کە کەم بو تەنیا نەبونی منال بو،
 لە پاش بیست سال ژیاانی ژن و میڤدایەتی پوژیک لە یەک جیا
 بوینەو و ... هەمیسان من مامەو و تەنیا یی و بی کەسی،
 ماوێ یەکی زۆر تەنیا بوم، هەتا سەر ئەنجام توشم بە توشی ئەم
 ژنە بی حەیا و نانەجیبە بو، بە دەست خۆم نەبو چارەنوس ئەو
 ژنە لە سەر ریگام سەوز کرد، بە کورتی پیت بەلیم پوژیک لە
 مالی خات دولبەری دراوسیمان چاومان بە یەک کەوت و ئەو بی
 وەفایە گەلیک سەکالای لە دەستی میڤدەکە پێشوی بو باس
 کردم بۆم دەرکەوت کە ئەمش هەر وەک خۆم بی کەس و هەزارە
 ... ئەمجار منیش تەواوی بەسەر هاتی خۆم بە بی زیاد و کەم بو

گیراوه، ته وَاوی پِیشنیاره کانی منی به گیان و دل قه بول کرد،
 رُوژیک زور به خوشی و دل گهرمیوه به یکه وه زه ماوه ندمان
 کرد، له بهر ئه مه ژنه له ناو دَلما به راست و پاکی هاتبو بهر چاوم
 ته وَاوی مال و سامان و بون و نه بونم خسته بهر دهستی، دایمه
 ههر وه ک ههر دو چاوکانم پاریزگاریم لیده کرد له پاش
 ماوه یه کی زور که ته مه نم بو به په نجاه سال له دایره که
 ته قاعودیان (بازنشسته) کردم منیش له بهر ئه مه مه وَاجه بم هه بو
 و دلخوشیم به ژن و ماله کم هه بو جهل و بهرگی جووانم له بهر
 ده کرد و ههر وه ک لاییکی سه ره حال له گهل ژنه کم به خوشی
 رِامان ئه بوارد و مانگ له گهل مانگ پاره ی ته قاعودیکم وهر
 ده گرت و ئه م خسته ناو دهستی ژنه کم به یه که وه زور به خوشی
 و به خته وری رِامان ئه بوارد، هه مو رُوژان له پاش نویژی ئیواری
 ئه چومه ئه م چایخانه و له گهل دُوست و ره فیه کانم ده ستمان
 ده کرد به قسه ی خُوش و گالتِه و گه پ، ئیواری نیش به دهستی
 پره وه ئه چومه وه بو مالی ... هه تا ئه و رُوژه ... — خاله هه ناسه یکی
 ساردی هه ل کیشاو ئه مجار وتی — که چاره نوس ئه م کاره ساته ی
 بو ریک خستم، ئیستاش ئه بی به ته مه ن و ریشی سپی یه وه ماوه

پانزده سال له ناو جه بس دا رېویرم ... — بو ماوه چهند
 دهقیقه یهک خاله راوه ستا و چاوه کانی پر بون له فرمیسک ..
 نه مجار وتی — کاکه گیان نه مه بو به سهر هاتی من و رږداوه یی
 ژیانم چاره نوس نه مه ی له ناو چاوانی من نویسه ...» کاتی
 وته کانی ته و او بو من سهرم داخستو که وتمه ده ریایه کی قول و
 بی بن، بی وچان فرمیسکه کانم هر وهک جوگه له ی ئاو به
 چاوه کانم دا نه هاته خو و ار ... هر نه وندهم وت: « تف له ها و الی
 ژیانی که ئا و ا بی حه یا و بی ... بی » لهم کاته دا راسپیراوی
 گرتوخانه که له ده رگا که ی دا هاته ژوره وه و وتی: « برام کاتی
 و توویژ ته و او بو » ده رگا که ی کرده وه و چاوه پړوانی ده رکه وتنی من
 بو، خاله هه ستایه سهر پی منیش رهق راوه ستام، باشمان به یهک
 دا کرد و ده ستمان کرد به گریان ... نه مجار به چاوی پر
 فرمیسکه وه له خاله ... خاله ی به شه رهف، خاله ریک و پیک،
 خاله ی قسه خوش و گولی مه جلس جیا بومه وه و خو و ا حافیزیم
 لیکرد و له ناوه و ده که ی گرتوخانه که ده رکه وتم برو مال
 که وتمه ری ...

بوکان ... جو زه ردانی سالی ۱۳۶۹ هه تاوی

به‌نشی سیه‌هم

حه‌مه لاو

له پوژگارانی زور قه دیم دا، زه مانیک که قهومی
کورد به راده ی زانین و زانستی و تیگه یشتوی ئیمرو
نه گه یشتبو، فهرهنگ و ئه دبباتی زه بانای دایکیمان
وهه لایقو ماو ئالوز و ژیر که وتوبو که زور کهس ناوی
مه کتب و توپ و ته یاره و ئوتومبیلی نه بیستبو، ئیش و
کاریان خوواردن و خهوتن بو و له ژیر چهنگی
په مه کی نه خوینده واری دا کاتی ژانیان له گهل
روړه وهی زه مان به سر ئه برد. سه ریان داخستبو وهک

مړیشکیکی بی کهس له گه شت لاو، به سه ریان داده دان، به لام
شهره ف و ناموس و په سنی پیاوړه تی خوین ته پاراست، له م زه مانه
دا بو که تاقه میک مل هوړ و تینه گه یشتو که ته نیا نه ترسی و
نازایه تان چه تفهنگیکی سه ر پر و کوڼو چه پرک که به کرسه ی
ساچمه و بارپوت و کوڼه په ر و پرپان ئه کرد ئه یانخسته سه ر
شانیان و خوین پی ئه نواند و شانازیان پی ئه کرد، ئه مجار به م
هوږه وه ده ستیان ده کرد به راوه رپوت و په چان ئه م تاقمه ببونه
مایه ی ئه زیت و ئازاری به شیکی زور له خه لکی ئاوايه کان
هیرشیان ئه برده سه ر گونده کان و ده ستیان ده کرد به ته قه و

هات و هاوار و پمبازين و به دورى ماله كاندا ئه سپ تاو دان خه و و
 خوارده مه نيان له خه لكه كه هه رام ده كرد مه به ستيان له ييك
 هينانى ئه م ئالوزى و گيژاوه ئه مه بو كه له م قومه فه قير و بى
 ده سه لاتة به زورى باج به ستينن كاتى ئه م تاقمه ناپياوانه
 هيرشيان ئه برده ناو ئاوايه ك زور له پياوه كان و لاهه گه نجه كان له
 ترسى كوشتن له بن به رد و به نارى كيوه كان خويان هه شار ئه دا،
 ژن و منالكانيش خويان به ژوره كان دا ده كرد و درگاي
 هه وشه كه يان له سه ر خويان دا ده خست به لام تاقمه كه ئه ست
 هه ل گر نه بون له سه ر زينى ئه سپه كان دائه به زين و به زورى و به
 له قه درگاي ماله كانيان تيك ده روخاند و خويان به ماله كان دا
 ده كرد و هيرشيان ئه برده ژوره وه هه رچى كه لوپه لى بايخدار و
 به كه لك وه ده ستيان ئه كه وه ت راماليان ئه دا و بارى ولاخه كانيان
 ئه كرد و ئه يان برد و به قاقا و پيكه نين گونده كه يان به جى
 ئه هيشت و ... ئه پرويشتن، له گوندى كيوه سور له ناوچه ي
 كوردوستانى ئيران كه گوندىكى سه رسه وز و خوش و پان و پر له
 خه لكه پيشكه و توتر له گونده پچو كه كانى ده و روبه رى بو، له
 برگه و زمى و ده و له مه ندى زورتر له گونده كانى تر دوچارى زر و
 زيان ده بو به قوليك هه ر كه س بانى زورتر بى به فرى زورتره،
 دانيشتوه كانى ئه م ئاوايه ش هه ر وه ك تاوايه كانى كه كاتى

تاقمه كه هيرشى بو دهينان ئەوانيش به وينه گونده كاني تر
 خه لكه كه له ترسان خويان هشارده داف همله لاولاويكي
 جوامير و چالاک و پيك و پيك بو زور له برز چاوي خه لكه كه بو.
 ئەميش به بيستني دهنگي تهقينه وهي ههولين گوله ويراي
 خه لكه كه راي ئەكردو خوي ئەخسته ناو دارستانه كه و وه له ژير
 داره مازويه كي پيري كونه سال كه لهق و په پيكي زوري لي بلاو
 ببووه راده كشاو سهري نه خسته سهري زهوي چاوه كاني ئەهري له
 ئاسمان و ئەچو ناو بيره وه بيري له كاره ساته و زور له و زوري ئەم
 تاقمه ناپياوانه ده كردهو گلا له يه كي (نه قشه) له ناو مي شكي دابو،
 به لام له بهر ئەمه نه خوينده وار بو نه ي ئەزاني چوني داريزيت و
 خوي و ئەم خه لكه هه ژاره له دهستي ئەم تاقمه خوين خوره
 رزگار بكات له پاش راوروتي تاقمه كه و رويشتني ئەمان ماوه يهك
 ئەماو و پاشان ئەگه رايه وه بو گونده كه و ناو خه لكه، هه مه
 لاو گه لي روزهان كه ئيش و كاري نه ئەبو له ناوايه كه دهر ئەكه وتو
 ئەرويشت بو ژير داره مازوكه و دائه نيشت و بيري ئەكردوه و زور
 بير له چو نيتي ئەم رודה وه ئەكردوه جار جار سهري هه ل ئەهري
 پرسياي له داره كه ئەكرد و ئەوت: «ئەي داره پيره ته مه ني تو له
 ته مه ني من زور زيادتره تو دونيات له من زورتر ديوه، زور له
 پياواني ره شيد و هه لكوتو و ماقول له ژير سيبه ري تو دانيشتون

و هساونه وه زور بئ ناوی و گهرما و چهلمه ی ژيان چيشتووه، تو بهمن بهلي من چه بکهم چون خوم و تهواوی خه لکی ناوايه کان له دهستی زولم و زوری ئەم تاقمه خوین خوره رزگار بکهم ئەي داره پيره من رينموني بکه ههول هيوام خووايه و دوههم ژير سيبهري تو بهلکهم خووا پريشکه يه ک نور بخاته ناو دلم و ميشکهم يارمه تيم بدات، بهلکهم به توانم ئەم خه لکه بئ تاوان و بئ گونا هه نه له چهنگ ئەم تاقمه رزگار بکهم.» هه مه لاو گه يشت روظان له ژير داره که دائه نيشت و زوری بير ئە کرده وه به لام به ئە نجام نه گه يشت روظيک هه ر وه ک روظاني تر هه مه لاو له ژير سيبهري داره که دانيشتبو له ناخي دلوه وه بيرى ئە کرده وه راکشاو چاوه کاني تازه خه ستيبو سه ريه ک له پر دا دو لاوی شوخ و شهنگ دو لاوی بالا بهرز و دهم به پيکه نين که يه کيان ناوی سوآره بو وه ئە وه ی کهش ناوی قاسم بو گه يشتنه لای هه مه لاو و له زور سهري دانيشتن هه مه لاو چاوه کاني کرده وه راست بووه و دانيشت سوآره و قاسم دهستييان کرد به پيکه نين و سللاويان له هه مه لاو کرد قاسم روی کرده هه مه لاو و وتی: «ئه مه چيه؟ چی بووه چه ت ليقوماوه له بهر چی گهشت روظ ئيمه جي دههيلي و خوت ته نيا ديته ژير ئەم داره و خهفت ئە خووی و بير ئە که يته وه نابي ئيمهش بزانين؟» سوآره وتی: «هه مه لاو ناکات له بيرى دا

مه زران دنی بنه مال له دا بیټ و زه ماوندت به ده سته وه بیټ وا له
 ئیمه ی حاشارده ئه دیت؟» حه مه لاو سه ری هه لبری و روی
 تی کردن و هه ناسه یه کی ساردی هه ل کیشاو وتی: «نه به خووا،
 سوآره ی خو شه ویستم من له بیر ی ژن هینان دا نیم له بیر ی
 شتیکی که دام دهر دیکی له مه گه وره تر له ناخی دلم دایه به لام
 نازانم چی بکه م و چو نی به ئه نجام بگه نیم.» قاسم وتی: «حه مه
 لاو بوچ بو مان ی باس نا که ی به لکه م ئیمه ش به توانین له گه لت هاو
 بیر ی و هاو کاری بکه ین به یکه وه ئه م دهر د و چه لمه یه ی له ناو
 دلت دا یه بی تونینه وه» سوآره وتی: «راست ئه کا برام مه گر ئیمه
 به یکه وه ره فیق و دو ست و هاو مال نین له ناو گون دیک دا ناژین
 دهر دی تو دهر دی ئیمه شه، شادی و خو شی تو شادی ئیمه شه.»
 حه مه لاو وتی: «به خووا ئه وه ئی وه ئه لین هه ر وایه، به لام ئه م
 دهر ده، دهر دیکی قورس و گرانه» قاسم وتی: «حه مه لاو مه گر
 نه ت بیستوو ده لین هه ر دهر دیک دهر مانیکی هه یه، ئیستاش
 به فرمو به زانین دهر ده گه وره که ی که له ناو دلت دایه چیه؟» حه مه
 لاو سه ری داخست و وتی: «من شه و و روژ له بیر ی ئه مه دام که
 خووا تا قهت و ته وانم بدات به جور یک شه ری ئه م تا قمه زور دار و
 نامردانه که له ری شه و ره گه زی خو مانن به م جو ره زیانیان له ئیمه
 و ته وای دانیشتوکانی ئه م گونده و نا وایه کانی تر تال کرده ووه)

بە قەۋلىك دەلىن دار ھۆرەي لە خۆي نەيىت ناھەلاشى (براكان
 خۇتان باش ئەزانن ئەم تاقمە بوژيانى ئىمە بونەتە ھۆرە و
 تالايما بە گەرودا دەكەن خۇشتان لە من باشتەر ئەزانن ئەم
 ناپياۋانە چەدەردىكمان پى ئەدن چوون ئەم ژن و منالە بى
 گوناھانە ئەزىت و ئازار دەدن ئىستاش من شەوو رۆژ لە بىرى
 ئەمە دام تەۋاومان چوون يەكتر بگىرىن و بە بىنە تۆپەلەيكى
 قورس و گران و خۇيان بە گۇدا كەين، شەر و بەلايان لەسەر
 خۇمان لا دەين». قاسم وتى: «ئەو ئەلى چى كابر، مەگر شىت
 بويى ئەمان تاقمەيكن تەنەنگيان ھەيەو خەنجەريان ھەيە و
 ئەسپ و ولخاى باشيان ھەيە كى ئەتۋانى بەربەرەكانى لەگەل
 ئەۋان بكات مەگر تۋ منالى يان خوۋاي نەكرە عەقلىت گۇراۋە ...
 «سۋارە ولامى دايەوۋە وتى: «لام ۋايە قاسم تۋ منالى». وتى:
 تى ناگەيت، ئەگر ئىمە تەۋاومان يەك گرتويىن و نەترسىن و
 يەك بگىرىن، ھەزار تەنەنگو خەنجەر و ئەسپ و ولخا لە ئىمە
 كارى نايىت، سەد تاقمى ۋە ھا مەلھۇر لە ناو ئەيىن بە ھۆمىدى
 خوۋا». ھەمە لاو وتى: «ئافرم بۇيت كاك سۋارە ئەوۋە وتى
 راستە ئەمەيە، بەلام چوون ئەيىت؟ چوون كاريكى ۋە ھا بگەين تا كو
 خەلكەكە نەترسن و يەك گرتوكەين، ئەمجار لە ھىرشى تاقمەكە
 خۇيان ھەشار نەدەن و خۇيان راگىرن بو پاراستنى شەرەف و

ئابرووی خویان پرواهستن و به بهره کانی بکن، من ده میکه بو ئهم مه به سته و هک گیزم لی هاتوو و سهرم سورماوه و نازانم چی بکهم. «سواره وتی:» ئەزانی حەمه لاو کۆسپی ئیمه و ئهم خەلکه دوربون و جیاوازی و ترسیان. خوشاردنه وهیه ئهمش ته و اووی هووی نه زانین و تینه گه یشتنه - ئەمجار سواره دریزی به و ته کانی دا و وتی - حەمه لاو ئەگر تۆ قەبولی بکەیت منیش لە گەل تۆم منیش دمیکه بی ئاخ و خەفەتی ئهم زولمو زۆره و الە دلم دایه، به لام کهسی نه بو له گەلی باس بکهم به تینا چه م له ده ست نه ئەهات ئیستاکه تۆ هەیهی ئەمه دل گرمیکه یه کجار زۆره بو من دهستی برایه تی و جوامیری ئەخهینه ناو دهستی یهک هەتا ئهم رۆژه یان سه ره نه کهوین یان له ناو ئەچین، سویند ئەخۆم په شتت به رناده م. «قاسم هاواری لی به رز بووه و تی:» حەمه لاو سواره ئەیهی من چی؟ مه گر من پیاونیم مه گر منیش و هک ئیوه لاو نیم ئەگر قەبول بکن خوینی منیش لە گەل خوینی ئیوه یه به خووا هەتا ته نویکی خوینی ناو له شم له تهک ئیوه هەم ده ست ناکیشمه وه « ئەمجار هه رسیان دهستی برایه تی و یه که تی پیاوانه خسته ناو دهستی یهک به لینیان به یهک دا هەتا په شوی ئاخ بو له ناو بردنی ئهم تاقمه ناپیاوانه و هک پیاو راوهستن، حەمه لاو زۆری پی خوش بو هه ر و هک گولیکی تینو که تازه ئاو درایی

گەشایەووە ئەمجار دەم و چاوی سوواره و قاسمی ماچ کرد و چاوەکانی پربون لە فرمیسکی شادی، روی تێکردن و وتی: «برا خوشەوێستەکانم، ئیستا چی بکەین تا کو بە ئاوات بگەین؟» سوواره وتی: «بە برۆای من خویندن ... بەلی خویندن مرهەمی زامی ئیمە خویندنه .. ئەگر تۆزە سەوادیکمان هەبێ ئەتوانین خەلکە کە رۆن بکەینەووە و مەبەستە کەیان بەریک و پیککی و جوانی بووباس بکەین و لە دەوری یەکتەر کوێان کەینەووە لەرووی حیساب و کیتابەووە، یەکایەتیان لە ناو دا پیک بەهینین وەها یەک گرتوێان بکەین هەمویان ۆەک پۆلایەکی قورس و گران لی بیئت. هەر ۆەک ئەم دارە مازووە بەرزە و ئەستورە کە دەمییک سālە لە برامبری بەفرو باران و سەرماو خوشی و ناخوشی ۆەک کیوکی بەرز خۆی راگرتوووە و راوہستاۆە، بە هیچ کۆسب و چەلمە یەک لار نەبۆتەووە ئەبیئت ئیمەش و تەواوی خەلکی گوندەکان لەم دارە پڕ بایخە کەلک و سەر مەشق و رگرین.» قاسم هاتە جوواب و وتی: «راست ئەکە ی سوواره بەلام بوو خویندن و فیربون ئایا بوو ئیمە درنگ نییە؟» حەممە لاو ولامی داوہ: «نا ... نابرام بوو فیربونی زانستی هیچ کات وە لە هیچ تەمەنیک دا دەرنگ نییە، براکان باشتیک و پی بلیم، نە ئەم زۆردارانە ۆا زولە ناو ئەچن وە نە ئیمەش ئەتوانین ئەم سەر شۆریە هچ ی کە قەبول بکەین.» بەم

جۆره ئەم سى لاوه جۆامير و خوين گەرم و لە خو بووردووانە دەستى يەكەتى و پياوەتيان بو گەيشتن بە ئامانج و ئازارى داىە دەستى يەك و سوينديان بو يەكتر خوارد كە هەرگيز لە يەك جيانەبنەوه. ئەو پۇژە تا كو نيزيكە ئىۋارى لە دەورى يەكتر كۆبونەوه و لە ژىر دارە مازۆكە دانىشتن و لەو بابەتەو ئەم مەبەستە لە گەل يەك وتووڭزىيان كرد. حمە لاو لە ئاخري وتووڭزەكە دا سەرى هەلپرى و وتى: «دارە پيرە تۆ شايەت بە، ئيمە هەر سى مان بە يارى خوۋا بەلین مان پىك دا تا كو ئەو پۇژە زولم و زورى ئەم تاقمە زۆردار و خوين خۆرانە لە سەر خۆمان و تەۋاۋى دانىشتۋانى ئەم ناوچەيە لانە دەين و دەستيان كورت نەكینەوه پيمان ئەبەستين حەسانەوه لە خۆمان حەرام ئەكەين». قاسم وتى: «حمە لاو سۆارە خۆلە ناوچەي ئيمە دا فيرگەخانە (مدرسه) نىيە هەتا ئيمە بەچين و دەرس بەخوينين». سۆارە وتى: «ئەچين بو شار بەهەرسىكمان ھۆدەيەك بو خەو خواردن دەگرين و لە قوتابخانەكانى ناو شار دەرس ئەخوينين» قاسم وتى: «بە خوۋا ئيمە تەمەنمان زۆرە باوەر ناكەم لە قوتابخانەكان رېگا بە ئيمە بدەن مەگەر بەچين بو مزگەوتەكان لە لاى ماموستاكان دەرس بەخوينين». حمە لاو وتى: «بژيت قاسم ئەمە زۆر بيريكي باش و بەجى يە، لە دولاوہ بو ئيمە باشە، يەكەم

دهرس ئه خوینین و دوههم شه وانهش ههر لهوی ئه خهوین.
 خوارددهمهنی و کهلو په لیش مان له مالهوه بو ئه هینن». سوآره به
 پیکه نینهوه وتی: «حه مه لاو ههر خووا ئه زانی ئه بی ئیمه چهند
 سال به خوینین هه تا شتیک فیر بین و به توانین خه لکی روون
 بکه نینهوه». حه مه لاو وتی: «سوآره له سایه ی خوواوه ئیمه
 گهورین و پیاوین و عه قل و هووشی ته وایومان هه یه، لام وایه ئه گر
 دو سال بی کهند و کووسپ دهرس به خوینین وه له ته ک پیاو
 گهوره و زانا کان هاموش ومان به بیئت، ته وای هه موش تیک
 فیر ئه بین و ئه توانین به ده می گهرم بو بردهنی ناوه ی ئه م گیر و
 گرفته له گه ل خه لکه که به باشی و توویژ بکه یین و وهرونیان
 بکه نینهوه ...» قاسم وتی: «ئه زانن پراده یه ک سه رگهرمی ئه م
 قه سانه بوین نان خواردنمان له بیئر چوته وه». حه مه لاو وتی: «به
 خووا له خوشی ئیوه ئه مه خور ئاوا بونه ئیستاش برسیم نییه و
 نان خواردنم له بیر چوته وه» ئه و رۆژه کاتییک که خور زرده یه کی
 مابوو به ئه سپایی له سه ر کیوه کان خوی را ئه کیشتا تا کو خوی
 هه شار بدات و ئاوا بیئت، ئه م سی لاوه بریاران دانا که بیانی پیش
 خور که وتن خویان ئاماده بکه ن و به روشار بکه ونه ری ... له ژیر
 دار مازو که جیابونه وه و به رو گوندی کیوه سور سه ر و ژیربونه وه
 که وتنه ری، کاتی گه بیشتنه وه نا و ئاوا بیئت ته وای و لات تاریک

ببو، زور له ماله کان چرانو ټيکانيان دا گيرساند بو، هر کام له
 مالي خويان نانيان خوارد و هسانه وه و خهوتن ... شهوی تاریک
 و رښ له تپه پین دا بو، بایه کی فینکی به یانی دهستی کرد به
 شنه شن و که له شیرکان دهستیان کرد به قوله قول مژدهی
 تپه پینی و وهاته نی رږږیکي تازه یان به و که سانه ی تاکو ئیستا
 خه وتبونو و له تنگه و چه له مه ی رږږی پی شو هه سابونه وه،
 خه به ریان ده کړنه وه هیواش هیواش ئه ستیره کان روناکی خویان
 له دهست ئه دا و هه وره تاریکه که ی شه و جیگای خوی به هه وری
 سپی له گوړه پانی ئاسمان دا ئالوگور ئه کرد، له سی مال له ئاوی
 کیوه سور سی لاو که هر کامیان کولی کی به پشته وه بو دهر کهوتن
 په شتیان له ئاوی و رویان له چولی به دل گرمی کی قورس و بیر
 و باوه پکی نوی هومیډ به خووا، کهوتنه ری، کاتی گه یشتنه لای
 ئه ستیره که ی ئاوی به که کو له که یان دانا و دهست نویژیان گرتو
 به رو قبله راوه ستان و دو په کائت نویژی به یانی که له سهر
 شانیان بو به جی هینا و له پاشان دهستیان به رز کړده وه و له
 خووا پارانه وه ته نیا هر خووا ئه یزانی له ناو دلی هر کامیان چه
 ئاوات و ئاره زویه کی تیډا یه، چه یان به دل دا ئه هات و چه یان له
 خورا داوا ئه کرد له پاش ته واو بون له نویژ ... به سهر پیوه
 نانیکیان به په له خوارد و همه لاو وتی: «هه لستن پیاوانه بروین

تاكو خور نه كه ويت خومان له پيدا ههله چوني ئهم كيوه رزگار
 بكهين خومان بگهينينه سهر لونتكهي كيوه كه ئهمجار سهر و
 ليژي بروين بهرهو پيشهوه، كوله كانيان به كول دادا و يهك په شو
 رويشتن ناو شار، خوري نيوه پرو تاسماني داگرتبو، لايان دا بو
 ناوچاخانه يهك دو سي چايان خواردوه و هسانه وه، زوري پي
 نه چو كه بانگي مزگه و ته كاني ناو شار دهستي پيكرد كوله كانيان
 خسته ژير باخه لايان و بهر مزگه وتي گه و ره كه وتنه پي دهست
 نويژيكي باشيان گرت و خويان ته و او خاوين كرده وه و
 پيلاوه كانيان و كوله كانيان له قولينچيكي ناو حه و شه ي
 مزگه و ته دا جي هيشت و پويان كرده ناو مالي خووا، تازه نويژي
 جماعه تي نيوه پرو دهستي پيكرد بو كه ئهم سي لاههش له نويژه كه
 دا به شداربون له پاش ته و او بوني نويژ و رويشته ني خه لكه كه
 چونه بهره وه و له تهك ماموستاي مزگه و ته كه له بابته
 مه به سته كه يان زوريان و توويژ كرد، ماموستا كه پياويكي زانا و
 تيگه يشتو و عالم بو زور زوري پيخوش بو وه ريزي ليگرتن به
 خيره اتني كردن ... ماوه ي دو. سال ته و او ئهم سي مرقه شه و
 روژ به دلگرميكي ته و او خريكي خويندن و فيربوني زانست و
 زانياري بون، به قوليك هر شه ويك ريگاي ده شه ويان ده پيو و
 له و ماوه يه دا له بر نامانجي خويان و هه زانست و زانياري فيربون

و وهها چاويان كرايهوه كه له زۆر جيگاي فيرگهكان و مهدرهسهكان باسي زاناي و زانياري ئهم سي لاوانهيان دهكرد، ماموستاش له بهر ئهمه زهمهتهكهى كه له گهلياني كيشا بو بهزايه نه چو بو، شانازيكي زوري پيده كردن له پاش دو سال ههول دان و تيكوشان و بير و باوهريكي جووان و پاك و خاوين، به دهستي پر و ميشكي پر له زانست و زانياري له پاش خووا حافيزي و دهست ماچ كردنى ماموستا بهرو مال و ئاوايه كهيان گرانهوه ...

دانيشتوكاني ئاوايي كيوهسور و گوندهكاني دهور و بهر كاتي ئاگاداري گرانهوهي ئهم سي پياوه بهرز و به ههلمهته بون پيشوازيكي گهريان ليكردن و باوهشيان بو دهكردنهوه و سهرو چاويان ماچ دهكردن، ماوهي ههوتويهكي تهواو ميوان و ميوانداريان بوگرتن، ههر شهوله ماليك و ههر پوژ له ماليك ميوان دهبون، خهلكي ئاوايي كيوهسور و گوندهكاني دهوربهه به گيان و دلهوه ريزيان له ئهگرتن، ماوهي ده پوژ له هاتنهوهيان تي پهر ببو كه پوژيك بهياني همهلاو تهواوي خهلكي ئاوايهكهى به ژن و پياو و پيرو و لاو و مير منداڵ كو كردهوه و خوي له جيگايهكي بهرز راوهستا و سواره له لاي شاني راستي و قاسم له لاي شاني چهپي راوهستان، همهلاو كاتي دنيا بو كه تهواوي

خه لکه که کۆبونه وه گوی یان بۆ راگرتووه، بهم جوړه دهستی بهو
تار که ی کرد وتی: «به ناوی خووا ی گه وره و میهر بان،
دانیشتوکان به شه پهی گوندی کیوه سور و ده و روبه ر له پاش
سلاویکی گهرم و به تین هه ر وه ک خو تان ئه زانن ئیمه ئهم سی
که سه ماوه ی دو سال بۆ فیربونی زانست و زانیاری، ئهم گونده و
ئیوه مان جی هیشت بۆ ئهمه فیری زانست و زانیاری به بین و
چاومان بکریته وه و له دونیای ئیمرو که تیدا ده ژین حالی
بین، تا کوبزانین چی بووه و چی قوماوه بوچ ئیمه له هیج حالی نین و
هیج نازانین. جا هه ر له بهر ئهمه بۆ که ئیمه ئهو سی که سه
ماوه ی دو سالی ته و او بۆ فیربونی زانست و زانیاری ئهم گونده و
ئیوه مان به جی هیشت تا کو چاومان بکریته وه و له دونیای ئهمرو
حالی بین خومان و ئیوه و ناموس و شه رفه مان له ژیر پیلاوی
تاقمه یه ک خوین خوړ و له خووا بی خه بر رزگار بکه ین وه ک
ووتی دیلی و نه زانین و نه خوینده واری له ملی خومان و مناله کان
مان داده مالین. ئیستاش وا چاکه یه ک بگرین و یه ک گرتوبین.
ئه گر هه مومان یه ک گرتوبین وه ک پولا یه کمان لی دی که هیج
شتیک کاری لی ناکات و ناتوانی له به ینی به ریت ئیستاش ئه بی
زیاتر پیگای خووا و خوواناسین به پیوین تا کوبه ئامانج بگه ین.
میژو واپیشان ئه دات که ئه و که سه لانه به ک گرتوبون پیکه و تونو

وه هيچ كه سيك و هيچ تا قميك نه يتوانيوه تيكيان رمني و زولم
وزوريان لي بكات و پهشتيان به شكيڼي، نه گر ئيمه گه شتمان
به يكه وه يهك گرتوبين وه پياوانه يهك بگرين و دهستي يه كه تي
و براي ته به دينه دهستي يهك هول شه پرف و حه يا و ناموسمان
نه پاريزن و دوه هم دهست كه وتوي دهسته كانمان كه به ره همي
ساليك رنج و به دبه ختي و زه حمهت خو مان و زن و مناله كانمان
به هزار دهر د و چه له مه و ناكوكي و دهستي دهينين كه س
ناتواني به زوري و مل هورري و خو رايي له دهستمان به ستيني و
له دهستي نادهين ئيمه يهك گرتوبين، ملي مل هو ران له گياني
پيس و چه په ليان جيا نه كينه وه، ئيمه نه بي به تيكرايي وهك پياو
راوه ستين و دهستي نه م تا قمه ناپياوانه كورت بكه ينه، هه تا كه ي
سه رداخين و خو مان حه شار بدهين نه وانيش زولم و زور له ئيمه
بكه ن، نه يوه نه رو ان و به چاوي خو تان چاوتان پيكه وتوووه كله
شيريك، دور نه روين كله شيره كه ي مالي مام حوسين كه چوار
مريشكي شه و و روژ له گهل دايه، كه نه م چوار مريشكه به
ناموسي خو ي نه زاني، نه گر كله شيريكي كه هه لكوتيته سه ر
يه كي له م مريشكانه كل شيره كه چون نامبازي نه بيت و هه تا
ته نو كي ئاخري خويني له له شي دايه شري له گهل نه كات و راوي
دهدات و پاريزگاري له مريشكه كه نه كات. من پرسيارم له ئيوه

ئەمەيە ئايا ئيمە که ئادميزادين له سایه‌ی خووا عه‌قل و هووشمان هه‌يه، توانای کله‌شیریکشمان نییه؟ ئايا خووا‌ی گه‌وره و میهربان ئيمه بو ژيان و ژيان کردن و ئازادی به‌دی نه‌هیناوه ئايا ژيان مردن له ده‌ست خووا دا نییه؟ براکان ئيمه لهم گونده دا ئەژین و ژيان ئەکه‌ین، ئەگر وایه ئەبێ له ناموس و سنوری خۆمان پاریزگاری بکه‌ین و به‌سه‌ر به‌رزى بژین، لام وایه زور له ئیوه چاوتان به‌ شارکه‌وتوو له ولاتی ئيمه دا هه‌زاران گوندو شار هه‌يه و وه‌سه‌ر په‌رستی ته‌واوی شار و لادیه‌کان له ژیر ئالای حوکمه‌ت دایه، ته‌واوی ئيمه و خه‌لکی شاره‌کان له ژیر ئالای حوکمه‌ت دا ئەژین ئيمه له شار نامه‌يه کمان نویسه‌وه، داومانه به‌ ده‌ستی ڕاسپیراوه‌کانی حوکمه‌ت و هه‌می‌سان ئەنوسین و شه‌کایت ئەکه‌ین ئەگر ولامیان پێ نداینه‌وه ئەمجار خۆمان به‌يه‌که‌وه يه‌ک گرتویی و پشت ئەده‌ینه په‌شتی يه‌کترو به‌ يارمه‌تی خووا ئازا و پیاوه‌تی خۆمان ئەم تاقمه‌ ناپیاوانه له سه‌ر خۆمان لا ئەبین ... ته‌واوی خه‌لکه‌که په‌ق راوه‌ستا بون و مرته‌قیان لی برابو سه‌ریان سوڤ مابو که حه‌مه‌لاو و کوڤی سوڤی شه‌ریف، ئەم هه‌مو زانایی و ڕۆشن بیری و وته‌ جو‌انانه له کویی فیربووه و کی فیری کردوو؟ خه‌لکه‌که وته‌کانی حه‌مه‌لاویان زور پێخووش بو وه به‌ ته‌واوی گوی یان بو‌شیل کردبو، حه‌مه‌لاو وتی به‌ریزه‌کان خوشه‌ويسته‌کان

ئەبىت ئىمە لە پىش تەۋاۋى ئىش و كارەكان دا، مزگەوت دروست
بەين مزگەوت ماناي جىگاي كۆبۈنەۋە بۇ سوپاس و پىزگرتن لە
خوۋا، ئەم خوۋاىيەى كە ئىمەى خەلق كىردەۋە و بەدى ھىناۋىن،
ئەم خوۋاىيە كە گيان و روحى بە ئىمە داۋە، ئەم خوۋاىيە كە دايمە
لە چەۋتى و راستى و ژىن و ژيانى ئىمە ئاگادارە، ئەم خوۋاىيە كە
نير و مىۋى خۇلقاندەۋە تا كو لە نىزىك بونى ئەۋان بۇ بەردەۋامى
رەسن و رەگەز ئەۋلاد بەدى بەھىنن، دۋامى ژيان پايدەدار بى جا
فەرق ناكات ئەم نير و مىۋە چە ئادەمىزاد بى يان حەيۋان ، ھەر
كام پىگايەكى ھەيە فەرق ناكات بۇ نىزامى مانەۋەى ژىن لەسەر
دونىا ئەبىت ئەم بونە پايدەدار بىت ... من ئىمپرو بە دەنگى بەرز
ھاۋار ئەكەم وە بە ئىۋە رادەگەينم خەلكى خۇشەۋىستى ئاۋايى
كىۋەسور، يان ئەبىت ھەمومان يەك گرین ئازا و نەبز بىن يان
تاكو مەزدن بەسەر شوپى و مل شوپى زولم و زورى ئەم تاقمە و
ژيانى ۋەك مردن قەبول بەكەين، بە برۋاي من باشتەر ئەۋىە دەست
بخىنە ناو دەستى يەك و پىمان بەستىن و پىاۋانە بژىن و چى كە
حەقى مل ھۆرى و باج بەم تاقمە نامەردە و لە خوۋا بەدورانە
نەدەين، ئىمە ئەبى سەنگەر دروست بەكەين ھەۋلىن سەنگەرى
ئىمە مزگەۋتە، لە ناو مزگەۋت دا كۆ ئەبىنەۋە، مەبەست و
پىۋىستە كانمان باس ئەكەين و نوپۇ ئەكەين و لە خوۋا ئەپارنەۋە

هه تاسهر کوتو بین، ئه مری فهرمانی خووا له ناو مزگه وته که
 به جی ئه هینین و قورئان ئه خوینین به رامبه ری ئه مری خووا
 رهفتار ئه کهین، ئه مهش باش یزانن ههر که سی هومی دی به خووا
 بیست و پهشتی به خووا بهستی خووا ئاگاداری لی ده کات و پهشتی
 ناشکی نی ... له م کاته دا مام ره حمان - که پیایکی ریش سپی
 قه لو و تیک سه رماه بو، خاوه نی موچه و مه زرایه کی زور بو،
 خه لکی گونده کهش زوریان خوش ئه ویست و ریزیان لی ده گرت
 - له ناو خه لکه دا هاواری کرد، حه مه لاو حه مه لاوی شیری دایکت
 لی حه لال بیست، به خووا وتاره کهت و قسه کانت له ناو دلی من دا
 وه ها کاریگر بو له خوشیان فرمی سکی گهرم به چاوه کانم دا هاته
 خوار ئیستاش به شایه تی ئه م خه لقه به خوم و کوره کان و مال و
 دارایه کهم هه تا پشوی ئاخر له گه ل ئیوه م ههر چونی ئیوه باش
 ئه زانن منیش ئه مه ئه کهم کاتی خه لکه که ئه مه یان له ده می مام
 ره حمان بیست، ته و او خه لکه که به تیکرایی هاواریان کرد
 حه مه لاو حه مه لاو ئیمهش هه مومان له ته ک ئیوه یان و تاوه کو
 ته نوکی خوین له ناو له شمان دا ماییت پهشتو ئه گرین و فهرمان
 به جی ئه هینین، کاک پیروته هاواری کرد و وتی ئه گر قه بو لی
 کهن من ئه م زه وییه ی له بهر مالانه وه له ناو جهرگی ئاوایه که دایه
 پی شکه شی ئه کهم بو دروست کردنی مزگه وت مالی خووا وه

ئەمەي لە دەستەم بېت درىغى نا كەم . كاك مەحمود كە دار تاشى
 ئاۋايە كە بو ھاۋارى كەردو وتى منىش دەروست كەردەنى تەۋاۋى
 دەرگاۋ پەنجەرە كانى وەئەستوى خۇم دەگەرم . لەم
 كۆپونە وەيە خلكە كە ھەر كامىاب بە گويە خۇيان بەلنى شىكىيان
 دا . ئەمجار كاك وسمان كە ئاسىنگەرى ئاۋايە كە بو ھاۋارى كەرد
 حمە لاو . سۋارە قاسەم وەرن با گەشتەمان بەكە وىنەرى و بىرۋىن
 بۇدىارى كەردەنى زەويكە و بەھومىدى خوۋا دەست بەكارىين .
 بە تىكپرايى كە و تەنەرى و پۈيشتەن تاگە يىشتەن سەرزەويكە لە پاش
 و توۋىژىكى زورجىگا كەيان ديارى كەرد و گىلەيان كىشاو ...

ماوەيەكى زۇرى نەكىشا . لەبەر ئەو خەلكە كە بەگيان و دل
 پۇژ و شەو كاريان دەكەرد مەگە و تىكى جوۋان و گەورە و پىك و
 پىك تەۋاۋيان پىك ھىنا ئامادەيان كەرد . نىزىك نوۋىژى نىوەرە بو
 . ھەولەن كەس قاسەم بو كەلە بىرھىۋانى
 مەگە ۋ تە تازە كە بەدەنگىكى بەرزەستى بەبانگ و ناۋى اللەو
 ئەكەرى لەناو مەگە وتى تازە پىك ھاتوى كىۋەسور بىلاو كەردە وەو
 بەگويى خلكى راگە ياند خلكە كە گويان لەبانگى نىوەرە بو
 تەۋاۋيان كۆ بو نەوەرە دەست نوۋىژىيان شوشتو ئامادەبون
 حمە لاۋىش پىش نوۋىژى بو كەردن فەرمانى خۋايان بە تىكپرايى
 بەئەنجام گەياند . لەپاش تەۋاۋ بونى نوۋىژە كە ھەمويان دەستيان

بهرز کرده و سوپاسیان له خوای مه زن و بی هاوتا کرد. حمه لاو به خلکه که ی راگه یاند له پاش نویژی ئیواری کوپونه و همان هه یه. تکانه که م هه موتان کوپنه و هه ئه مجار بلا و ه یان کرد بوخواردنی نان و چایی نیوهر و رویشنه و هه بو مالی خو یان. خریکی ئیش و کاریان بون ... له کاتی خویدا قاسه م بانگی ئیواری ده ست پیکرد ته و او ی خلکه که بو نویژ ه اتن بو مزگه وت و کوپو نه وه. له پاش ته و او بونی نویژ سوآره هه ستایه سه ری باسی ژیان و گه وره یی خو و او خوشه ویستی پیغمبه ری (ص) بو کردن خلکه که ئه م باسه شیان زور پیخوش بو. له پاش ته و او بونی و ته کانی سوآره خوا حافیزیان کرد و رویشتن. گه شت رۆژو زور له شه و ان خلکی ئا و ای کیوه سو ورو ناوچه که له ناو مزگه وتی تازهدا کو ده بونه وه و به نۆره حمه لاو و سوآره و قاسه م باسی دین و قورءان و سه ربه ستی و خویندن و خوینده و اریان بو ده کردن. زور له خلکه که کان پیشنیاری نا ونوسی منال له کانیا ن بو فیربونی زانست و زانیاری و ده رس خویندن به م سه پیا وه ئازاو چالا که ده کرد. که منال له کانیا ن به نیرنه مزگه وت و ده رس بخونین. ئه وانیش هه رسیکیان به دل گرمیککی زور له و پیشنیاره پیشوازیا ن کـرد له گونـدی کیوه سو ورو ئا وایه کانی ده ورو بر له چه ند رۆژدانی زی که پانزده بیست منال و میرمنال و لاوی تازه بیگه بشتوبان ناوبان نوسی و ئاماده ی

دەرس خويندن بون . خیر و خوشی و بەختیاری روی کردبو ناو
 ئاوايي کيوه سـور خـه لکـي بەدخووشي و دلگرمی خریکی
 ئیشووکاری رۆژانه بون . بەلام ئەم ههسانه وهو خيرو خوشیه زۆری
 نه خایاند . رۆژیک له پرده تاقمه چته ومهل هۆرپه کان به هات و
 هاوارو تهق و تۆق پهیدا بوئه وهو ئالۆزیان خهسته وهناو ئاوايه که .
 ئەمجار خه لکه که له بهر ئه وه دلگرم بونو باش پون ببونه و ترسیان
 له دل دا نه بووه ترسیان به وتنه کانی حهمله لاو شه کابو . ئاوايه که یان
 چول نه کردو خویان له بن بردو کيوه حه شار نه دا . وهک پیاوان
 برامبه ری تاقمه که پراوه ستان تاقمه که و به پیره به ره که یان زۆریان
 پی سه یربو . حهمله لاو و سوارو قاسه م له پی شه وهی هه مو
 خلکه که پراوه ستابون . مهل هۆرپه کان دهوری خلکه که یان
 داوگه مارویان دابون و به دهنگی بهرز پی نه که نین و گالتیه یان پی
 نه کردن . حهمله لاو روی کرده سه پروکی زۆرداره کان ووتی چی تان
 له گیانی ئیمه ئه ویت ؟ بوچ دهستمان لی هه ل ناگرن .
 ئیمه به هه ژاریو کلۆلی هه زار دردو به دب ختی ناتوانین نانی
 رۆژانه ی خومان وه دهست بینین . ئیوه مهل هۆرپه ی چیمان لی
 دهستین چه مان به دهسته وه نه ماوه من له لایان گشت ئەم
 خلکه تکاتان لیده که م دهستمان لی هه ل گرن و چیکه ئه زیت و
 نازارمان مه دهن ... کابرازور تورپه بو به قۆنداغه ی تهنه که که ی

به توندى دای له سنگى حمه لاو وتى نه گرله مه زياتر دهم دري نژى
 بکيه يت نه مجار گوله يه ک نه دمه ناودم ته وه. پاشان روى
 کرده خلکه که ووتى يا الله خير ابن بوچ راوه ستاون به رڼ هه رچى
 هه يه وه ده ستان هينا وه به بى ماتهلې بوماني به هينين. ده يا الله
 تا کو هه موتانم به گوله نه کوش توه. نه حمه دکورى مام خالند
 له ناو خه لکه که داهاواري کرد ووتى قوربه سهرتان ته و او بو رڼى
 مهل هوړى نمه جارن نيه. به خو و اچاوتان کوړبى که س ناماده
 نيه هيچ تان بو به هينى با شتر نمه يه مه لتان به شکين و گوړتان
 گوم بکهن. سه روکى تاقمه که له راده به در به م و ته يه نه حمه د
 توره بو تفهنگى راست کرده وه و گوله يه که له ناو چاوانى نه حمه د
 داو مي شکی بلا و کرده وه. نه حمه د لاوى تازه پيگه يشتو وه خوشى
 له خو نه ديو له ناو خو ينى ئالى خويدا گه وزى. خه لکه که هاواريان
 لى پيدابو ژنان ده ستيان کرد به شين و گريان و قور پيوان
 وقه ژريننه وه. پياوه کان هاوارها و اريان لى پيدابو مه شتيان به رز
 کرده وه و پياوانه خو يان پيشان دا نه مجار که س راي نه کردو
 وه خو يان حه شار نه دا. تاقمه که چاويان زهق ببو وه تفهنگه کانيان
 روبه خه لکه که راگرت. يه کيان هاواري کرده ره که س له جيگاي
 خو ي بجوليت وه ته و او ي له شى وه ک بيژنگ کون کون ده کهن.
 سو اړه خو ي گه ياننده لاي کابراي سه روکى تاقمه که ووتى

كاكه بىكه بو خاترى خووا دهست له زورداریو كوشت و كوشتار
هه لگره . ئیوهش هاوړه سن و هاوړه گزی ئیمه ن بوچ واهار بونو
ئیمه ئازارده دن . كابراوتی بر دور كه وه ئه گینا گولله یه ك ئه ده م
له ناو ده مت . حمه لاوړو یتیکر دووتی كاکی خو م تازه به م ئیواړه
چیمان بو په یدا نابیت و چیمان دهست ناكه وی هه تابوتان به
هینن تكات لیده كه خوین رشتن به سه . توبه ئیمه ده رفعت بده .
له پاش ده یان پانزه پوژی كه بگهړیوه هه رچی توبه فهرموی ئیمه
بو ت ناماده ده كه ین خو ت باش ئه زانی له دهستی ئیمه بو ئیوه
نازاریك ناگات ئیوه چه كوبه دهسته و ئیمهش له قوماوو هه زارین
له م حه وتوداته و اوای كه لوپه لی با یخ دار ئه بین بو فروشتن و
پاره كه ی بو ئیوه ناماده ده كه ین . له پاش ته و او بوونی
ماوه كه توتنه توانی به بی هات و هاوارو پیاو كوشتن بیته وه
دلخوازیکه ت كه پاره ی ناماده یه وه دهست بینى . ئیمه فهرمانی
ئیوه له سه ر چاو ئه نجام ده ده ین . كابراوتی بوو... دور كه وه
هه تیولام وایه سه ر به لشته وه زیادیه . ئه گر زوری له سه ر برپوی
فه رمان ئه ده م وینه یی ئه م هه تیوه به ت كوژن . وه له ناو خوینی
پیسی خو ت دا به گه وزی . حمه لاو وتی من پیاوم توش پیاوی
قه ولت پی ئه ده م ئه گر ئه مجاره ریت كه وته ئه م گونده به دهستی
به تال نه گه ریته وه . به قولى من باوه ربكه . كابرازور توره بووه ك

به وری به یان گرماندی وتی لیم دور که وه توئه وی من بخه له تیئی
یان ئهوت له ناو می شک دایه له م ماوه یه دا به چی راسپیژه کانی
حوکومهت برژینییه ئیره. حمه لاو وتی ناتودلنیابه ئه م باسه له ده می
که س ده رنایهت من به لیت پی ئه ده م که حوکومهت له م
مه به سته ناگانه ییت. خه لکه که که زور باش ئه یان زانی
که حمه لاو به بی بیر کردنه وه قه ول نادات. تیکرا هاواریان
کرد قه ولی حمه لاو قه ولی پیاوه ئیمه له سه رقه ولی ئه م ره فتار
ئه که یین تودلنیابه. کابرا زانی ئه م وتوو یژه بی ئه نجامه خوینی
چه ندکه سی که ش برژینی چی ده ست ناکه وی. ئه م جار به ده نگی
به رز هاواری کرد. ئیمه ئیمرو ئه رپوین وله سه رقه ولی ئه م لاوه
وئیوه حیساب ده که یین ماوه پانزه رپوژ به ئیوه ده رفهت ئه ده یین.
له پاش ته واو بونی ماوه که ئه گه یینه وه. به شه ره فی خوموو باو کم
سوین ئه خوم ئه گه ربیتوئیوه به قه ولی خوتان ره فتار نه که ن ویان
راسپیژاوه کانی حوکومهت بوئیره به هیین. قه راریت به قه راری
پیاوان ئه م گونده ژیرو پوئه که م وگو ماوی خوین به دی ده هییم.
به که س ره حم ناکه م له منالی سه ربی شکه هه تاپیری سه د ساله
ئه کوژم. تا کو ئیستازوژم کار به ژنان نه بووه. به لام ئه مجار شه ره فو
ناموستان لکه دار ئه که م. ته وای پاتالو ئازالیش له ناو ئه به م تاق و
له ژیر گوله ده رناجه ن. که س به زیندوی ناهیلیم. سوآره هاواری

کرد وتی ئیمه خوومان به پیاو ئه زانین ئمه ی حمه لاو وتی
 ئیمه رظفتاری پی ئه کهین . کابرا وتی منیش هه رئه مه مه ئه ویت
 ئه مجار فه رمانی دا تاقمه که له گه مارودانی خه لکه که دور که وتنه وه
 و کابرا خو ی که وته پیش و ئه مانیش به شوینی دا له ناو گونده که
 ده ر که وتن و دور که وتنه وه . خو ر زه رده یه کی بی هی زی مابو
 هی دی له سه ر کیوه کانی ئا وایه که ئا و ئه بو . حمه لاو خو ی که یانده
 سه ر ته رمی لاوی خوشی له خو نه دیو و خه لکه که ش ده وریان
 گرت حمه لاو وتی باشتر ئه یه بیخینه سه رده ست وله بر هه یوانی
 مزگه وته که بی شو رین و که فنی بکهین تا کو به یانی له ناو
 مزگه وته که دا ی به نین و به یانی گو ر ی بو هه ل که نین و به خاکی
 به سپیرین . هات و ها و ا رو شیوه نی ژنان ولاتی دا گرت بو . حمه لاو
 هه مویانی کو کرده وه زو ر ی باس بو کردن هه تائه و کاته که گه شتیان
 دل یان هه سا وه و بی ده نگ بون . ئه مجار پیا وه کان به م جو ره ی
 حمه لاو وتی ره فتاریان کرد . ئه مجار گه شتیان به پکه وه نویژی
 شیوانیان له ناو مزگه وته که دا کردو . حمه لاو مایه وه له سه ر
 ته رمه که وخه لکه که بلا وه یان کرد . گه شت بنه مائه چراکانیان
 داگیرساندبو . ته نیا مالی مام خالندی لیه و ماو بو له بر له ده ست
 چونی لا وه که یان له ناو تاریکی دادانیشتبون به چه پوک به سه ری
 خویان دائه داو قو ر یان ئه پی و ئا ... مام خالند که پیاویکی پیرو

كه ساس بو فرميسكى گهرمى به چاوه كانى دا نه هاته خوارو
 له ژيرچهنه ي به ريشه سپى كهيدا دلۆپ دلۆپ ريژنه ي نه كرد .
 جهرگى ته واولى له تاو كورپه جووانه مهرگه كه ي له ت له ت ببو
 به لام له بر ئمه له ناو خه لكه كه دا په يمانى له ته ك حمه لاو به ستيبو
 وه ك پياو پيشى نه خوارده وه دهنگى دهرنه نه هات . خه لكه كه
 له پاش خوارده نى نان و چايى شه وه هميسان ريگايان داگرت و
 له ناومزگه وته كه كوڤونه وه و تارايه كى سوريان به سهر تهرمى
 نه حمه د دا داو ته رمه كه يان له ناوه راستى مزگه وته كه داناو
 له ده وري كوڤونه وه داواى عه فويان بو نه حمه دى جووانه مهرگ
 له خووا نه كرد كاتى چاويان به ته رمه كه وفرميسكى گهرمى مام
 خالند نه كه وت به تيكرايى كولوى گريان دايى نه گرتن و
 فرميسكى گهرمى به لارومه تيان دائه هاته خوار. حمه لاو
 هه ستايه سهر پى ووتى پياوه به ريژه كان پياوه به شه رپه كانمن
 شانازى به ئيوه ده كه م . شانازى به خوينا ئالى نه حمه دى
 جووانه مهرگ نه كه م خوينا ئالى نه حمه د چراى ئازادى و
 سه ربه ستيه بو ئيمه نه م خوينا نه بيته هو ي يه ك گرتن ويه ك
 گرتويى بو ئيمه و ته واولى ناوچه كه نه بيته ريگايى رزگارى له ژير
 پيلواى نه م تاقمه نامه ردو ناپياوانه شانازى به مه نه كه م كه ئيمرو
 ئيوه وه ك پياو وه ك ياله وان وه ك شير له برامبه رى دژودوژمن

دا راوهستان و خوټان هشار نه دا تهرسو خوټ به دلو دانهات و
 تهرسو لي جيابووه له بهرامبر نه م بي شهرم و بي نابروانه
 راوستان گه شتمانباش نه زانين وه دهست هيټاني ژياني بي ترس و
 پاريزگاري له شهرفوو نابرو نه بيت له ناستي نه م جوړه ناپياوانه
 راوه ستين . نه بيت خوين بهرزي مه گهرنه تان بيستووه ده لين
 داري ئازادي به خوين ئاوده دري . بويه نه مشه و ئيمه لي ره له ده وري
 نه م لاوه ژاكاوه نه م لاوه له خوين گه و زاوه كه بو ئيمه بو ته چاري
 ئازادي كو بوينه وه تاكو به له ين به يه ك به ده ين وه به خويني نه م
 شه هیده سوين بخوين هه تا تو له نه ستينين و حه قی ژياني به بي
 ترس له م ناپياوانه به ده ستی خو مان نه ستينين پاشه كشه ناكه ين
 ئيتر سه ر كه و تويي هه مولا يه ك له خو وای گه و ره دا واده كه م .
 سو اړه هه ستا ووتی براكان له بر نه م ماوه كه كه مه و له پاش نه و
 ماوه يه هه مي سان هي ترش ئكه نه سه ره مان نه م جار
 خو وانه كرده به سه ره مان داده ن تا قمان نا هي لن قاسه م ووتی به
 هو مي دی خو و قا چيان نه برين و بو دايم سي به ري ره شيان له سه ر
 خو مان و ناوچه كه لاده دين . حه لاو وتی براكان سه ر شو پری مه ل
 كه چی به س نيه كاتی نه م نه گه يشتو وه كه له خو مان و ژن و منالنه
 بي تا وانه كان پاريزگاري بكه ين . مام ره حمان ها واري كردو وتی
 راست نه كا براكانم تا كه ی مه ل كه چ و سه رشو پرين به خو وامن

که ته مه نم به شست سال گه یوه. تفهنگ هل نه گرم و ولامی
 گولله به گولله نه ده مه وه نه گهر که سم له گهل نه بیته ته نیا خوم
 بهر گریان لیده کهم خه لکه که که تیگرا هاواریان کرد. بوچ مام
 ره حمان مه گهر ئیمه ش پیاونین؟ مه گهر ئهم نه گبه تی و کلولی
 مه لی ئیمه شی نه گرتووه. به خووا ههر کهس هاوکاری نه کات
 پیاونیه. نه مجار کاک عوسمان هاته جواب ووتی گه شتمان
 ناماده یین چهک هه لگرین و پاریزگاری له ناموسو شه ره فی خومان
 بکه یین. کاک عوسمان وتی من دارتاشم له باوک و باپیرم
 دهر وست کرده نی قالوری ته فنگ فیر بوم. نه گهر ئیوه
 که ره سه کانی که ی پيدا بکه ن نه توانم له ماوه ی پینج شش روژدا
 پانزده تا بیست قالوری تفهنگ دهر وست بکه م نه گهر دو کهس
 یار مه تیم بدات له له و ماوه یه دا منیش پانزده بیست لوله و چه خماخ
 ناماده ده کهم. خه لکه که زوریان پیخوش بو. هه مویان به لینیان
 دایار مه تی کاک عوسمان و کاک مه حموود به دن. کاک ره ئوف
 وتی: «منیش نه چم بو شار، ساچمه و که لوپه لی پیویستی
 نه کرم» نهو شهو تا کاتیکی درنگ هه مویان دانیشتن و وتوویر و
 گه لاله ی کاره کانیان کرد. کاک قهره نی وتی: «ئیمه نه مشه و نان
 خووار دنمان له بیر چوته وه چهند که سیک بچنه مالی ئیمه و نان
 و پیوستی به هینن تا کو شتیک به خوین». حه مه لاو به خووا من

نازانم به چه زوانییک له پیاوه تی و نازایه تی ئیوه سوپاس بکه،
 له وانم به لین بهم جووانه مهرگه به دهم هه موومان به یکه وه تاوانی
 مهرگی لهم تاقمه ناپیاوانه ئهستیین. «قاسم وتی:» ئهرکی
 سهرشانی هه مومانه که ئهم کاره گرینگه به ئه نجام به گهینین
 سوآره روی کرده مام خالند و وتی: «مامه گیان خه مناک مه به
 ئیمه گه شتمان ئه ولادی توین، تووش ئیمه به کوری خووت قه بول
 بکه، ته واومان وهک تو به کاره ساته خه مناکین» به یانی کاتی
 زهردهی خوور دهرکهوت پوژ رهشای شهوی لادا، جیگای خووی
 له سه رهوهی ئه کردوه، خه لکیکی زور له بهر هه یوانی مزگه وته که
 کوپونه وه و ته رمی پاکی ئه حمه دیان خسته سهرشان و بهر و
 گلکوی دیاری کراو بهردیان و ترمه که یان به گوپی ته نگه و سارد
 ئه سپارد، له سه ره گوپه که سر خوشیان له مام خالند کرد و گرانه وه
 بو مزگه وت، خه لکی ئاواپی دهورو بهر که ئهم مه بهستیان به گوی
 گه یشتبو زوریان بو سه ره خوشی هاتن بو کیوه سور، ئه مانیش له
 ناو مزگه وته کهدا پیمانیان به ست که چهک هه لگرن و وهک
 پیاوان بو له ناو بردهنی ئهم تاقمه زورداره، شان به شانی
 دانیشتوانی ئاواپی کیوه سور بهر بهر کانی بکه، چوار که سی
 کهش بو پیک هینانی که ره سهی دهروست کردنی تفهنگ خویان
 هه تا پاش نیوه رووی خایاند، میوانه کان خووافیزیان کرد و بهر و

ئاۋايەكانى خۇيان كەوتنەرى بەلام چۆار كەسەكە مانەو،
 ئەۋانېش لەگەل كاك مەحموود رويشتنە كارگاكە و دەستيان
 كرد بە دروست كردنى قالورى تەنگ كاك عوسمان و دو سى
 كەسى كەش لە ناو كارگەى ئاسنگەرى دەستيان كرد بە دروست
 كردنى لولەو چەخماخى تەنگەكان، كاك رەئوف لەگەل قاسم
 كەوتەرى بۇ چۈنى شارى ھە تاكو بيانى زو كەلوپەلى پيوستى و
 لازم وە دەست بەھينن و زو بگەرپنەو.

لە بەر ئەمە بە دلگرمى شەو و پۇژ خەرىكى ئىش و كار بون لە
 ماوہى ھەوتويەك دا بېست و پېنج تەنگى رېك و پېك و بى
 عەبيان دەروست كرد و ئامادەيان كرد لە ناو مزگەوتەكەدا ريزيان
 كرد وە ئەو كەسانە تەمەنيان گوزراند بو و لە ھاويشتنى تەنگ
 ئاگادار بون و چالاكى زۇريان ھەبو بيانيان ئەچونە ناو مزگەوت و
 لەتەك لاوہكان كۆ ئەبونەو و فيريان ئەكردن و ھەمو رۆژى لە
 پاش نويژى ئىۋارە چەند تەنگ و كەرەسەى پيوستيان ھەل
 ئەگرت و لەگەل لاوہكان ئەرويشتن بۇ دەرەوہى گوندەكە و
 ھاويشتنى تەنگيان فيرى لاوہكان دەكرد و ئامادەيان دەكردن
 بۇ بەر بەرەكانى لەگەل دژى ناپاك و لە خە بوردن بۇ ژيانى
 سەربەستى رۆژى دەھەم بو لە دورەوہ بۆرە سۋاريك دەكەوت،
 ديار بو كە بە پرتاۋ بەرو ئاۋايى كپوہسور ديت، لاوہكان كە خۇيان

ئامادە كۆردۈم ۋە ھۆشيار پادەستابون، خەبەر يان بۇ ھەمە لاو بىرد ۋە
چونىتى چاۋ پىكەۋىتىنى سۆۋرە كەيەن بۇ باس كۆرد، ھەمە لاو
خەلگە كەلەنە ۋە ۋەتەنە دا كۆ بېۋەنە، سۆۋرە كە، گەيشتە ناۋ
ئاۋايە كەلەنە ناۋ گۆرە پانە كە پادەستا، راي سېپارد كە ھەمە لاو بىت
بۇ لاى بەلام ھەمە لاو ۋەلىمى بۇ نارد ئەگر كاريكى ھەيە بىت بۇ ناۋ
مىزگەۋەت، تاكو ۋەۋوۋىز بىكەين، كابراي سۆۋرە زۇر تۈرە بو دو
گوللەي تەقەنەۋە ۋە ۋەلىمى ھەمە لاو بەم پەلەيە گەيشتۈۋە مەن بەچەم
بۇ لاى، ۋەلاخە كەي تاۋ دا ۋە تاگەيشتە بىر ھېۋانى مىزگەۋەتە كە،
ھاۋارى كۆرد ھەمە لاو، ھەمە لاو بۇچ خۇت ھەشار داۋە خۇت
پېشان نادەيت؟ دو سى كەس راست بۇنەۋە ھەلمەتى بۇ بەرن
بەلام ھەمە لاو پېشى گىرتىن ۋە ۋەلىمى خۇ پاكىرن ھەمە لاو ھاتە بىر
ھېۋانى مىزگەۋەتە كە ۋە ۋەلىمى: «بىرام زۇر بەخىر بىت لە بىر چى نايتە
زۈرەۋە ئىرە مىزگەۋەتە ۋە مالى خۇۋا، ۋە ۋەۋوۋىز بىكەين،» سۆۋرە كە
بە تۈرەيەۋە ۋەلىمى: «مىزگەۋەتى چى ۋە ۋەۋوۋىز چى؟ مەگر نازانى
مەن لە لايان كاك شىركۇ ۋە ھاتوم بۇ باج ۋەگىرتىن زوكەن چى تان
ئامادە كۆردۈۋە بە زويى بۇم بارى ئەم ۋەلاخە كەن ھەتا لەگەل خۇم
بۇ خىزمەتى كاك شىركۇ سەروكى گەۋرەم بەرم.» ھەمە لاو
ۋەلىمى دايەۋە ۋەلىمى: «بە كاك شىركۇ بەلىي ھىچ مان بۇ جور
نە كۆردۈۋە ۋە لەم ۋەلاش باج نادەين،» سۆۋرە كە ۋەلىمى: «ئەمە دم

دریژى ئەكەیت سۈيىند ئەخۇم سەزای ئەم دم دریژى و
 نافەرمانیەت پېشان ئەدەم، مەگر هەتیو ئیوۋە ژېرپار و ژیردستی
 ئیمە نیین، چۆن ئەتوانن نافەرمانی لە فەرمانی کاک شیرکۆ بکەن
 و ... مەگر شیت بون «قاسم وتی: «بە سەری باوکی تۆش و
 شیرکۆ ناپیاو، کاتی زۆرداری و مل هووری تەواو بو» ئەمجار
 سۆارە وتی: «پۆژی زۆرداری و مل هووری شیرکۆی نامرد و تاقمە
 ناپیاوکانی نەماو بەسەر چو ئەمجار پێگاتان بکەویتە ئێرە بەدار
 و بەرد و تیل، دم و دەدانتان ئەهاپین، پوتان پەش ئەکەین» کابرا
 روی کردە سۆارە و وتی: «ئەو کاتی مەرگت گەییو ئەزانی
 لە گەل کی باس ئەکەى پلە ماری تەنگەکەى دا کە گوللە یەک لە
 سۆارە بدات، بەلام قادری کوپی مام پەسول هەلمەتی بردە سەر
 سۆارە کە و لەسەر زینى و لاخە کە دایبەزاند و سۆاری سنگی کابرا
 بو، خەنجەرە کەى لە کالان درکیشا و ئاوقای ملی کابرا بو.. وتی
 :«نامرد پۆژی زۆرداری و ناپیاوی نەماو ...» حەمە لاو هاواری
 کرد: «قادر نەکەى دەست راگرە، ملی نەپری» قادر وتی: «
 حەمە لاو وازبینە بە خووا ئەى کوژم سەری ئەپرم و تەرمە
 پیسە کەى بۆ شیرکۆی نامرد ئەنیرمەو» حەمە لاو هاواری کرد ...
 بەلام قادر وچانی پێنەدا و خەنجەرە کەى پى داھینا و
 گوپچە کەى بى و دایە دەست کابرا و وتی: «ناپیاو لە بەر

فەرمودەى ھەمەلاو سەنگەم لەت نەکرد، ئەمجار خووا بەت کات
 بە قوربانی ھەمەلاو ئەگەنا بە خووا لە پاش سەنگت قورکە
 پەسە کەشتە ھەل ئەپەری» کەریم کە لەلای شانی قادر پراوەستا بو
 پەلا ماری دا و تەفەنگی کابرای لە چەنگ درھینا و دوکووتی کرد و
 قالدۆرە کە بە دو کووتی دایەووە دەستی کابرا ھەمەلاو وتی: «قادر
 تەکات لی ئەکەم لەسەر سەنگی ھەلستە» کاتی قادر لەسەر
 سەنگی کابرا جیا بوو، کابرا ھەستایە سەر پێ چاوی بە خوین
 کەوت و چاوی بە گویچکەى پراوی لە ناو مەشتی دا بو، کەوت
 سەری سۆرما لە پاش ماوہیەک کە ھۆشی ھاتەووە بر خو، ھاواری
 کرد: «ھەمەلاو ... ھەمەلاو و من ... خوارد فەرمان بەدە لیم ببورن
 بە خووا من بێ تاوانم. ئیستاش ھەرچی بەفەرمون ئەگر ئیزن
 بەدن بگەریمەووە بە شیرکۆ ئەلیم، تکا ئەکەم لە تاوانی من بە
 بوورن» ھەمەلاو وتی: «ئیمە موسوولمانین و خووا ئەپەرستین
 رازی بە خوین و خوین پشتن نین، بەلام ئەگر شیرکۆ و
 تاقمەکەى زۆرمان بو بەھینن و دەست لە مل ھوپی و زۆرداری
 ھەل نەگرن، ئیمەش وەک پۆلا لە بەرانبەرى دا پادەوستین و چى
 کە سەر داناخین، زۆر باش شیرکۆ ھالى کە، بێتو ئەمجار
 ھیرشمان بو بەھینى و داواى باج بکات بە یارمەتى خووا تاق و
 لى ناھیلین» ئەمجار ھەمەلاو تۆزى زاخاوى ھینا و کویچکە

بپاوه کهی کابرای برژاندهوه و تیماری کرد و تفهنگه شه کاوه کهی
 دایه دهست و سواری و لاخه کهی کرد و پوانه ی کردهوه. قادر
 هاواری کرد و وتی: «هو ی کابرا ناوت نازانم به لام نه گر نه مجار
 ریت بکه ویتنه ئیره به خووا سهرت نه برم» کابرا و لامی نه دایه وه،
 سهری داخست و رویش، به شیکی زور له لاهه کان بهم کاره ی
 حه مه لاه زور ناپازی بون، له بهر نه مه مه پامی نه وان نه مه بو کابرا
 بکوژن و تهرمه کهی بو شیرکو بنیرنه وه، حه مه لاه رویی کرده
 خه لکه که و وتی: «من پوژی هه ولیش وتم ئیمه به فهرمانی
 قورعان رهفتار ده کهین، نه م کابرایه ته نیا بو، جا بو ئیمه پیاوه تی
 نه بو تا کو بیکوژین» کاتی گهشتیان چونه ناو مزگه وته که و
 کو بونه وه مام ره حمان وتی: «حه مه لاه گلا لهت چیه، ئیمه چی
 بکهین» حه مه لاه وتی: «نه بی ئیمه هو شیار بین ئیستا شیرکو
 وه ک بهوری بیان زامداره، ئیمرو یان به یانی خو ی و تاقمه که
 هه لمهت نه که نه سه رمان، نه گهر ئیمه به مان هه ویی به سه ر
 بهستی و نازادی بژین شه پی نه م تاقمه ناپیاوانه له سه ر خو مان و
 ناوچه که مان لادهین و به نامانج و ئاواتی خو بگهین» سوآره وتی
 : «حه مه لاه بوچ پیچ و په نا نه پرویت زو پیمان به لی تا کو ئیمه ش
 بزانی» حه مه لاه هه ستایه سه ر پی و وتی: «براکان ئیمه ئیستا
 بیست و پینج تفهنگمان هه یه، له م لاشه وه چهند جار هاوارمان بو

حوكومت بەرد و نامیلەكان بۆ نوسین بەلام هیچ ولامی نداینه وه
 كهواته ئەبێ خۆمان لەسەر پێ خۆمان راوهستین و پارێزگاری لە
 خۆمان و ناموس و شەڕەفی خۆمان بكەین خوشتان ئەزانن
 شیركۆ و تاقمەكەى دۆانزە كەسن، گڵالەكەى من ئەمەیه
 ئەوكەسانە وا دەست بە تەفەنگیان باشە سى كەس سى كەس لە
 پەشتى قەلەخەكان وه دامەنى كۆپەكە و وه لە بن بەردەكانى
 دەورو بەر بە بێ دەنگى خۆيان حەشار بەدن و تەنگ بەدەست و
 ئامادەبن، هەتا شیركۆ و تاقمەكەى ئەكێشینە ناوه راستى
 گۆرەپانى ئاواپەكە من كاریكى وەها ئەكەم كە بە تەواوى تاقمەكە
 بكەونە ژێر دەستى تەنگ هاویژەكانى خۆمان ئەمجار من ئەچەم
 وتووێژ لەگەڵ شیركۆ و تاقمەكە ئەكەم، ژن و منالەپچوكەكان و
 مەروڤە پیرەكانیش لە مالەى خۆيان دابین بكەن و بە هیچ جۆر
 خۆيان پێشان نەدەن ئەگر وتووێژەكەمان بە ئەنجام نكەشت من
 دەستەكانم بەرز ئەكەمەوه و ئێوێش لە هەر چوار لاوه وچانیان
 پێ مەدەن و دەست رێژیان لى بكەن ... فەقەت تەك ئەكەم
 دەست و نەلەرزى نیشان باش بگرن و تەواویان بو دايم لە ناو
 بەرن ئەگر تاقەیان بەمىنى هەمىسان سەرھەل دەدەنەوه وەك
 گەياشین ئەبنەوه» قاسم هاواری كرد: «حەمە لاو تۆ چى
 ئەكەیت» حەمە لاو وتى: «لە پاش ئەوه من دەستەكانم بەرز

کردەوێ ئیوێش لە پێدا دەست ئەکەن بە تەقە منیش گۆرچ خۆم
 بە سەر زەوی دا پائەکیشم، ئەوانیش کە سواری و لە تاو تەقە
 تەق ھۆشی مەنیان ناییت، ئەمجار بە جۆریک خۆم رزگار ئەکەم،
 ھەمیسان دوپاتە ی دەکەمەوێ ئەگر من مردم ئیوێ ناییت و چانیان
 پێبەدەن گەمارویان دەن و تاقیان لی بێرن « کاک رەئوف وتی: »
 ئەگەر خووی نەکردە تو کوژرای چی؟ « حەممە لاو ولامی دایەوێ و
 وتی: « خەفەت بو من مەخۆن لە بەر ئەمە ئیستا لە سایە ی خووا
 ئیوێ باش رۆن بونەوێ و مانای ژیان ی سەر بەستی ئەزانن ئەگەر من
 کوژرام و سێتە ی من ئەمە یە، یەک گرتوین ھەرگیز لە یەک جیا
 مەبنەوێ، بو یەک وەک برا بن بە فەرمانی خووا و قورعان رەفتار
 بکەن وە لە خیر و خۆشی و شین و شادی یەکتر دا بەشدار بن،
 زۆر دەر بەندی دنیا مەبن، یارمەتی ھەژاران و لایقوماوان بەدن،
 ھەتا خووا لە دنیای کە ، کە جیگای ژینی راستەقینە یە، چاکە و
 خەلاتی باشتان پی بدات لە بەر ئەمە خووا ئیمە ی بەدی ھیناوە
 ژیان و نەمانی گەشت زیندەواریک بە دەست ئەوێ. لە پاش من
 سووارە و قاسم ھەن، ئەمانیش روشن بێرن، ئەمانیش
 ماموستایەکی تەواون جیگای من ئەگر نەوێ، منالەکان بخەنە ژێر
 دەستیان ھەتا فیری زانست و زانیاریان بکەن ھەتا دنیا ھە یە
 چرای زانیاری رۆژ لە گەل رۆژ روناکتر ئەبێت، ھەرگیز ناکوژیتەوێ،

من له هه موتان تكا ئەكەم بەتايبەت لە سۆارە و قاسم ئەگەر من
 كوژرام تەرمەكەى من لە ژىر دارە مازو پىرەكە كە پوژى هەوەل
 لە ژىرى دانىشتىن و پىمانمان بەست بەم نىژن و بە خاك
 بسپىرن» كاتى ھەمەلاو ئەم وتووێژەى لەگەل خەلكە كە ئەكرد
 تەواويان ئەگريان و فرمىسكى گەرميان بە چاوەكاندا ئەھاتە
 خوار، كاك رەحمان وتى: «ھەمەلاو تووگەنجى، توولاوى، توو
 چراى پوئاكى ئاوايى ئىمە و ئەم ناوچەيەى - فرمىسكى ئەپرژاند و
 ئەى وت - بە ھومىدى خووا ئەم چرايە ناكوژىتەو ە ساخ و
 سەلامەت ئەبى، لە پاش تەواو بوونى ئەم تەنگە و چەلمەيە،
 ئىنشاللا زماوەند بوو و سۆارە و قاسم پىك ئەھىنين ھەوت
 شەو و ھەوت پوژ بەزم و شادى ساز ئەكەين» ھەمەلاو وتى: «
 زور سوپاس لە ھەمو لايەك ئەكەم با بزائىن خووا چوونى رەزا لە
 سەر» لە پاش تەواو بوونى وتووێژە كە بانگى نىوەرپو دەستى
 پىكرد و بە تىكرايى نوێژيان كرد، ئەمجار نانى نىوەرپوئان خووارد
 و ھەتا ئىوارىكى درنگ لە ناو مزگەوتەكە كۆبىونەو ە و ئىورائى ئەم
 چەند كەسەى ديارى كرابون تەنگەكانيان لەگەل كەلوپەلى
 پىويستى پى درا و لە پاش ئاموزگارىكى باش پوويشتن بوو
 شوينەكانى ديارى كراو ... ئەم پوژ تاكو شەو ھىچ روداوەيەك
 پوى نەدا شەويش ھەر بەم جوورە تىپەرى، بەيانى زور زو

خەلکە که له ناو مزگەوتە که دا چوون پيار و ديارى کرا بو بهم جوړه کرداريان کرد، ته‌واوى خەلکى ئاوايى کيوه‌سور خويان ناماده کردبو، خوړ به ته‌واوى نگه‌يشتبو نيوهى ئاسمان له دوره‌وه ته‌پو توژىكى زوړ په‌يدا بو، هات و هاوار له ناو گونده‌که‌دا بل‌او بووه، خەلکە که هەر وەک عەسکەرى دوره‌ديتو هەر کەس له جىگای خو‌ى دامە‌زران، لەم کاتە‌دا زرمە زرمى قاچى و‌لاخە‌کان له‌گە‌ل‌ حىلە‌حيليان به گوى ئە‌گە‌يشت، تاقمە‌که‌ نيزىک بونە‌وه که‌يان گە‌يشتە‌ راده‌يه‌ک که به ته‌واوى به‌ چاو ئە‌بينران، شيرکۆ و‌ه‌ک به‌ورى زام دار کە‌وتبو پيشه‌وه ... سواره‌کانى کەش به‌ تاقم له‌ دولاو به‌پە‌له‌ و‌لاخە‌کانيان تاو ئە‌دا، ماوه‌يکى زوړى نه‌خاياند گە‌يشتنه‌ هە‌وه‌ل کۆ‌لانى ئاوايه‌که، قاسم و دو کەسى که له‌بن کادي‌نيک خويان هە‌شار دا بو چاويان به‌ تاقمە‌که‌ کە‌وت، له‌ لای چپە‌وه‌ش سواره‌ له‌گە‌ل دو لاوى ئازا له‌ بن به‌ردىکى گە‌وره خويان مات دا بو، تفە‌نگ به‌ده‌سته‌کانى کەش له‌ ده‌وروبە‌رى ميدانه‌که‌ زوړ جووان خويان هە‌شار دا بو و به‌سەر‌ميدانه‌که‌ دا زال بون، کاتى شيرکۆ و دارو ده‌سته‌که‌ى گە‌يشتنه‌ ناو دى، ده‌ستيان کرد به‌ ته‌قه‌ ته‌ق و هات و هاوار و گولله‌يکى زوړيان ته‌قاند. هە‌مه‌لاو و چە‌ند کە‌سيکى که ناو مزگەوتە‌که‌دا به‌ته‌واوى ناماده‌ بون کابرا سواره گوى براوه‌کەش شان به‌ شانى تاقمە‌که‌

لەگەل شىركۇ بۇ پېشەوۋە ئەھات، شىركۇ دەستى كىرد بە ھاۋار
 ھاۋار و جىنوى دەدا و ھەپەشەى دەكىرد، وتى: «ئىوۋى نامىرد
 گە يىشتونە رادەيەك ئەتەك بەراسپىراوى شىركۇ دەكەن، ئەگەر
 مەردن و ناتىرسىن بۇچ خۇتان پېشان نادەن — ھاۋارى كىرد —
 ھەمەلا ... ھەمەلاوى ناپىئاو تۇبەم جىگايە گە يىشتوى فەرمان
 بەدى گويچكەى پىئاوى مەن بېرەن وە بەبى باج بۇمەنى رۋانە
 ئەكەيەو...» كاپراى گويى بىراو وتى: «كاك شىركۇ ئە يىت لە ناو
 مزگەوتەكەدا خۇيان ھەشار دابىت» شىركۇ وتى: «مزگەوتى
 چى؟ بە فەرمانى كى مزگەوتىان دروست كىردوۋە» ئەمجار شىركۇ
 و سۋارەكانى بە پلە خۇيان گە ياندە بەر ھىۋانى مزگەوتەكە،
 شىركۇ ھاۋارى كىرد نامىردىنە بۇچ ۋەك ژن خۇتان ھەشار داۋە و
 خۇپېشان نادەن، لە ناو مزگەوتەكە دو سى كەس ھەستانە سەر
 پى و ھىرش بەرن بۇ شىركۇ بەلام ھەمەلاو پېشى گىرتن و خۇى
 ھاتە دەرەۋە و وتى: «كاك شىركۇ ئەم ھاۋار ھاۋارەت لى چىيە؟
 چىت لە گىيانى ئىمە دەۋى؟ بۇچ دەستمان لى ھەل ناگرى؟»
 شىركۇ وتى: «نامىردى ناپىئاو مەگەر تۇقەولت نەدا دە رۇژت ماۋە
 بىدەم لە پاش دە رۇژەكە باجەكەم بۇ كۇبەكەنەۋە و بۇم ئامادە
 بىكەن، ھەمەلاوى نامىرد ۋەك بىستومە تۇ بويىتە دەم پاستى ئەم
 گونىدە، ماناى ئەۋەيە خۇت زۇر پى پىئاۋە ھى ناپىئاو ...» ھەمە لاو

بە دلی داھات ئە گەر وە نامی توندی بداتەووە ھەر لێرە ئە ی کوژیت
 باشتر ئەوێ بە ھەر جوړیک ییت بیانکی شیتە ناو میدانی
 گوندە کە، ئەمجار روی کردە شیرکو و وتی: «تو بە ناحق جنیو
 دەدی تو وە تورە بویت خو ت زیورمە کە من تەنیا چەم لە دەست
 نایت وەرە برۆین لە گەل خەلکە کە و تووێژ بکەین ئەوانیش ھەر
 وەک تو پیاو « شیرکو وتی: «کەس بە دەروە نییە تەواویان
 وەک ژن خویان حەشار داوہ من هیچ کام لەم ناپیاوانە وەبەر
 چاوم نایت،» حەمە لاو وتی: «تەواویان لە ناو گۆرە پانی ئاواہ کەن
 پیم سەیرە تو چاوت پی یان نە کە و تووہ» حەمە لاو کو تە پیش و
 شیرکو و پیاو کانی بە شوین خو ی دا راکی شا ھە تا گە یشتنە ناو
 میدانە کە شیرکو وتی: «ئەمانیش وەک تو ناپیاو ئە ی کووان
 بوچ وەک ژن خویان حەشار داوہ من کەسی نابینم» حەمە لاو
 وتی: «قەول بو ھەمویان لێرە کو ببنەوہ، ھەلبەت پیاو
 شەرەفیان ھە یە باج و مل ھوړی بە ناپیاویکی وەک تو نادەن...»
 شیرکو وتی: «تو ش لە گەل گەشتیان خەلەت ئە کە ی ئەم
 ناپیاوہ ی گوێچکە ی ئەم پیاوہ ی منی بریوہ ئە بی ت خو ی پیشان
 بدات ھە تا کو دو گوللە ی بە دەم لە ناو دمی ئە گەر بی تو خو ی
 پیشان نە دات سویند بە روحی باوکم ئە خو م لە جیات ی ئەم
 گوێچکە یە، بیست کەس ئە کوژم» حەمە لاو وتی: «کاک شیرکو

بيکه بو خاتري خووا و پياوي تو ئادهميزادي ، دهست هه لگره له
 پياو کوشتن و خراپه و باج وهرگرتن لهم خه لکه هه ژار و بي
 دهسه لاتا. هه تا کو گو مي خوين پيک نه هاتوو» شيرکو له
 وته کاني حه مه لاو زور ئالوز و تورپه بو له قه يه کي له سنگي
 حه مه لاو دا و تاقمه که دهوري شيرکويان گه مارو دا، حه مه لاو
 وهک پياو راوه ستا و هه ميسان له بهر شيرکو پارايه وه . وتي : «
 شيرکو له ناو خه لکه که يه که تي پيک هاتوو ته واويان يهک
 گرتون و به خووا چاوت سپي بي باج نادهن و توش چت دهست
 ناکه وهي» شيرکو زور تورپه بو وتي : «حه رام زاده لام وا يه تو ئهم
 خه لکه ت هان داوه و پيکه وه ريگت خه ستون هه ر چيک بيت له
 ژير سه ري تو دا يه» حه مه لاو وتي : «زه ماني مل هو ري و باج
 گرتن ته واو بووه وهک پياو ريگا بگره و خوت و ئهم پياوانه ت به
 کوشتن مه ده» شيرکو وتي : «من ماوه ي پانزه ساله لهم ناوچه يدا
 باج ده ستينم، کهس نه توانيوه له برانبه ري شيرکو دا راوه ستی و
 دهم دريژي بکات، به خووا ته واوي ئهم گونده ئاگر تي بهر ئه ده م و
 هه تا به ژن و منالي سه ري يشکهش ره حم ناکه م» تفه نگه که ي له
 شاني جيا کرده وه و وتي : «هه تا سي ژماره ئه بژيرم ئه گه ر ئهم
 ناپياوه خو ي پيشان نه دا هه وه لين کهس تو ده کوژم» ته واوي

سواره کان له هه پشه ی شیر کو رهق راوه ستان و په شویان لی
برابو.

شیر کو دهستی کرد به ژماردن : « یه ک ... » له م لاوه ته و او ی
چه ک به ده ستانی ئا وایی کیوه سور چاوه پوانی فهرمانی هه مه لاو
بون. قاسم له پناوه له بهر خو و ئه پاراوه که ئه مامله یه پیک بیت و
خوینی که س نه پزیت. سواره له بن بهرده گه وره که که چاوی له
شیر کو و هه مه لاو بو خه فته تی ئه مه ی ئه خوارد که نه ی ئه زانی
شیر کو و هه مه لاو باسی چی ئه که ن. یه ک دو جار ویستی
هه وه لین گولله له توقی سه ری شیر کو بدات به ئام دهستی گیراوه
و چاوه پوانی فهرمانی هه مه لاو بو.

شیر کو به دهنگی بهرز وتی : « دو ... » ماوه یه کی به سه ر چو
راوه ستا له سه ر و لاخه که ی وتی : « سی ... » تفهنگه که ی ئاماده
کرد به توابونی ژماره سی هه مه لاو هه ر دو دهسته کانی بهرز
کرده وه و به ئام شیر کو هه وه لین گولله ی له ناو چاوانی هه مه لاو
دا. هه مه لاو به زهوی دا که وت. ئه مجار له هه ر چوار لاوه پیاوه
شیره کان دهست ریژیان له تاقمه که کرد و هه ر وه ک گهنم
به ده می داسه وه دهرواننه وه. قاسم هه وه لین گولله ی راست له
توقی سه ری شیر کو دا له سه ر زینی و لاخه که شیر کو به دمه وه
که وته سه ر زهوی، له ماوه یه کی که م دا تاقیان لی برین و هیچ

کامیان زیندو نه مان ئه مه ی به حال تو ی گیانی مابو گولله یه کیان
 له توقی سه ری ئه دا و ئاسوده یان ده کرد، ته و اوی خه لکه که له
 ه شارگا کان پڑانه دهره وه خو یان گه یانده سه ر ته رمی بی گیانی
 ه مه لاو، سو اړه ها و اری کرد : ه مه لاو ... ه مه لاو ... به
 چه پوک به سه ری خو ی دا ده داو دهستی کرد به شیوه و گریان،
 ه مه لاو به ه وه لئین گولله ی شیر کو گیانی پاکی له ده ست دابو،
 له ناو خوینی ئالی خویدا گیانی دابو، چاوه کانی کرابووه چاوی له
 ئاسمانی پان و برین بریبو، هر خو و ا ئه زانی له کاتی گیان دان دا
 چی به دم دا هاتبو بی گومان هر ناوی خو و ا ی به دم دا هاتووه
 خه لکه که به تی کړایی به سه ری خو یان دا ده دا و دهستیان کرد به
 شیوه و گریان و پو روی ژنان په یدا بو ته و اویان قژیان ئه رنیوه و
 سه ر و چاوی خو یان به نینو خ زامدار کرد و خوینیان به لا
 رومه ته کانیان دا ئه هاته خو و اړ، شیوه و گریان ته و اوی
 میدانه که ی دا گرتبو، سو اړه که له سه ر ته رمی پاکی ه مه لاو
 راوه ستا بو چاوی به خوینی ئالی ه مه لاو کهوت، تامایه کی
 ره شی به بهر چاو دا هات و دنیا له بهر چاوه کانی تاریک بو،
 موچور کیکی توندی به ته و اوی له شی دا هات و سرمایه کی زور
 کهوته ناو له شی رهنگی بزړکابو، له پردا دهستی کرد به پیکه نین
 پر به دم قا ... قای ده کی شیا و ها و اری ده کرد : براکان ...

خوښکه کان ... ئه مه ... ئه مه حه مه لاوه ... حه مه لاو ... ئه مه چرای
 پروناکی ناوچه که مانه وا بئ ناز له سهر زهوی که وتوو له خوینی
 خویدا که وزاوه. ئه مجار خوئی به سهر تهرمه که دا ئه کیشا و خوینی
 سهر و چاوی حه مه لاوی به زمان ئه لسته وه ... له پرډا زور به
 توندی چه شنی کاره با خه نجه ره که ی له کالان در کیشا و به زه به
 یه کی توند له سهر دلئی خویدا و هاواری کرد حه مه لاو ... حه مه لاو
 ئه وه منیش به شوین تودا هاتم ... له دلئی لهت کراوی جوگه له یه ک
 خوین به توندی له پال دمی خه نجه ره که پریشکه ی ده کرد و
 ئه هاته خووار.

دلویی خوینه که ئه که وته سهر له شی بئ گیانی حه مه لاو وه
 تیکه ل خوینی ئه و ئه بو ئه هاته خووار زوری نه کیشا چاوه کانی
 زهرد بون و به دمه وه که وته سهر تهرمه که ی حه مه لاو ... خه لکه که
 خه جلابون چاوه کانیان زهق ببوو. ده ستیان تیکه ل ئه هات و
 نه یان ئه زانی چه بکه ن ... کاتی وه هوش هاتنه وه کار له کار
 ترازابو. سوواره ی ره شید و لاوی چالاک و جوو امیر روحی له له شی
 ده رچو بو، ئه رویشت به رو ئاسمان ... قاسم هاواری کرد : حه مه لاو
 ... سوواره ... به سهر خوئی دا ئه دا به لام خه لکه که هه مویان
 گه مارویان دا و باوه شیان پی داگرت و خه نجه ره و تفه نگه که یان به
 زور له ده ست هه ستاند، مام ره حمان هاواری کرد: « قاسم بو

خاترى خووا تۆنەيكەي، خوت ئازارمەدە تۆئەيىت شوينەۋارى
ئەم دو لاو كويرنكەيتەو. تۆئەيى لە جياتى ئەۋان چراي سەر
بەستى و ئازادى و ژيانى بەختەوهرى بە دەستەو بەگريىت و
ئيمەش و تەۋاۋى منالەكانمان لە تۆدەرسى سەربەرزى و يەكەتيو
برايتى وەرگريىن. ئەيىت تۆيارمەتى ئيمە بدەيى كە لەداھاتو دا
چۆن بەژين، قاسم ئەگەر تۆش لە دەست بەچى كى ھەيە چاۋى
منالەكانمان بكاتەو و خويندن و خويندەۋاريان فير بكات و
ئيمەش لە نەزانين و بەدبەختى و چەلەمەي ژيان پزگار بكات»
خەلكە كە بە دەنگى بەرز ھاۋاريان دەكرد نەكەي قاسم تۆمان
ماۋى تۆ خوت راگرە فرميسكى گەرم بە چاۋەكانيان دا ئەھاتە
خوار، قاسم ئەوندە گريابو كە ھەناسەي ليبرابو. كاك عوسمان
پيالەيەكى ئاۋ بە گەروى قاسم دا كرد و سەر و چاۋى قاسمى
شورت، قاسم كاتى نەفەسى ھاتەو بەر خۆي، روى كرده
خەلكە كە و وتى : « من لە پاش ئەم قارەمانە رەشىد و ئازايە چۆن
بژيىم. جەرگم تەۋاۋى سوتاو و ۋەك رەژى رەش ھەلگراۋە، تكتان
ليدەكەم بەرم دەن تاكو منيش خۆم بكوژم بە يكەو شين مان بۆ
بەگيرن» مام خالند ھاۋارى كرد : « قاسم بۆ خاترى خوۋا بەسە
جرگمان ھەموى لەت لەتە با چى كە خويناو نەريژين، قاسم بيكە
بەخاترى ئەم ريشە سپى بەخاترى جەرگى براۋم بۆ ئەحمەدى

جووانە مەرگ بە خووا ئەگەر ئارام نەگریت منیش خووم ئەکوژم
 ئەمجار تەواوی تەنگ بە دەستەکانی هاواریان کرد ئیمەش
 تەواومان خوومان ئەکوژین. قاسم دەستەکانی سارد بوو ...
 ھەناسە یەکی ساردی ھەل کیشاو وتی : «خۆشک و برا
 بەرپزەکانم پەر بە دل سوپاس لە گەشت لایە کان ئەکەم من ئیستا
 بووم دەرکەوت ھەمەلاو ئەیی گوت بەک بگرن یەکەتی و یەک
 گرتن مانای چییە، من بەلین و پئی ئەدەم لە خەزمەت ئیوہ دا بم،
 سویند بە گۆری ئەم سی لاوہ شەھیدە، ئەوہی لە ھیز و تووانیم
 دا ھە یە لە ھیچ بابەتیکەوہ درێخی تان لەگەل ناکەم » مام
 پەحمان هاواری کرد و وتی : «تەرمی پاکی ئەم دو لاوہ شەھیدە
 ئەم دو لاوہ ئازا و قارەمانە کە تامی ئازادی و سەربەستیان بە
 ئیمەدا بیان خەینە سەر شان و بەرو مزگەوت بکەوینە پری ... »
 کاک پەئوف ھاتە جوواب و وتی : «ئەی تەرمی ئەم زۆردار و مل
 ھۆرانە چی » مام پەحمان وتی : « لە دەرەوہی ئاوا یە کە
 قولکە یەکی گەورە ھەل ئەکەنین و ئەم تاقمە نامرۆف و نامردانە
 بە تیکراییی ئەخینە ناوی و سەری دا ئەپۆشین ... » لە پاش شوتن
 و کەفن کردنی ھەمەلاو و سووارە یان خستە ناو تابوت و بەشین و
 گریان بەردیان بو ژێردارە مازو پیرە کە و گۆریان بو ھەل کەندن
 و بە ئاخی سارد و فرمیسکی گەرم تەرمەکانیان بە گۆری سارد

ئەسپارد لە بەر ئەمە تەواوی خەلکی ئاوايي کيۆه سور و
 گوندەکانی دەورووبەر کۆببونەوه تەواوی سەر کيۆه کە و دامینی
 کيۆه کەیان داگرتبو، جیگانە مابو، قاسم رویشتە سەر بەرزایەکی
 بەلیند و راوەستا و لە تەواویان گەلیک سوپاسی کرد و ئەمجار
 باسی یەکەتی و یەک گرتویی و چالاکی حەمە لاو و سواری بۆ
 کردن کە بۆ لەناو بردنی ئەم تاقمە زۆردار و باج گر و مل ھۆرانە
 چە شەوان و پوژان دانیشتبون و گەللەیان کیشابو، باسی نەبونی
 و کەساسی و نەخواردن و لیقومای لە ماوەی ئەم دو سال
 خویندنە بۆ کردن، باسی ئاوات و ئارەزوی ناو دلی سواری و
 حەمە لاوی بۆ کردن و ....

لە پاش ماوەیک زۆر وتووێژ و شین و گریان و فاتیحە خوانی
 ئەمجار قاسم لە گەل خەلکە کە بەر و مزگەوتی ئاوايي کيۆه سور
 کەوتنە پى .... سەرە خوشیکەیان ماوەی حەتویەکی خیانەد، لە
 تەواوی ئاوايەکان بۆ سەرە خوشی و سوپاس لەم پالەوانانە کە
 زولم و زوری ئە «تاقمە ناپیاوانە» لەسەر تەواوی ئاوايەکان لا
 برد، لە پاش فاتیحە خوانی بە تیکراییی ئەچونە سەر گۆپی
 حەمە لاو و سواری و ئەحمەد بۆ پوچی پاکی ئەم سی لاوہ دوایان
 ئەکرد ....

ماوه يه كي زور به سهر ئهم روداوه دا تيپهري هيواش هيواش
 خه لكه كه بهرگي ره شيان له بهر خويان دا مالي . ناوچه كه ئارام و
 بي چه له مه بي دهر ك و مل هوږ بو، خه لكه به دلگرمي خريكي
 ئيش و كاري كه شت و كال و بهرهم دهست كه وته كاني خويان
 بون. سيبهري رهش و ناله باري شيركو و تاقيه كه ي له ته واوي
 ناوچه كه دا خوي پيچا بووه و ئاوا ببو رويك له پاش نويژي
 ئيواره مام رهمان ههستايه سهر پي و وتي : « براكان ... براكان
 داواتان لي ئه كه م به چهن به شوين خه لكه ئاوايه كاني دوروبهر
 داوايان لي بكن كه بو خواردني ناني نيوه پوي روي ههيني
 گهشتيان ميواني من بن له ناو مزگه وته له گهل ميوانه كان نان
 نه خوين و دو مه به سته م هه يه به ته واواتان راگه ينم.

رويژي ههيني ته واوي دانيشتوكاني گوندي كيوه سور و
 ميوانيكي گه لي زور له ئاوايه كاني دهوربهر كه هاتبون له ناو
 مزگه وته كه دا كوڤونه وه و خه لكه نه ونده زوربون به شيكي زور
 له بهر هيواني مزگه وته كه دا دانيشتبون له پاش نويژي نيوه پو و
 نان خواردن، مام رهمان كه خاوهني ميوانيكيه بو ههستايه
 سهري و باسيكي زوري له بابته رينموني كردني هه مه لاو و
 سواره و قاسم بويه ك گرتن وه يه ك گر تويي، خه لكه ئاوايه كان له
 ناو چوني شيركو و تاقيه مل هوږه كاني و شه هيدبوني سي لاوي

خیر و خوشی له خۆنه دی بو کردن ... ئەم جار بە دەسته کانی
 خۆی عەبا و میزەری ماموستایەکی که له پێش ئەم کۆبۆنەوه یە دا
 ئامادهی کردبو بە سەر شانی قاسم دادا و خەڵکە کەش بە تێکرای
 ماموستایەتی قاسمیان قەبول کرد و پیروز بایان بە دەنگی بەرز
 له قاسم کرد، ئەمجار دەستیان کرد بە شاد و چایی قەنداو
 خۆاردنەوه و زۆر زۆر سوپاسیان له خۆای گەوره و میهربان و مام
 رەحمان کرد، له پاشان مام رەحمان ئامینی کچی خۆی پێشکەش
 ماموستا قاسم کرد و داوای له خەڵکی ئاوایی کیۆه سور و تەواوی
 گۆندەکانی دەورو بەر کرد که منالکەنیان بو فیربونی خویندەواری
 و زانیاری بو لای ماموستا قاسم بە نێرن تاکو له چەلەمە
 نەزانی و نه خویندەواری رزگار بن، له پاشان ماموستا قاسم
 سوپاسیکی زۆری له کاک رەحمان و تەواوی خەڵکە کە کرد و
 ئەمجار له هەوێن رۆژی ئاشنایی و پێکەوه بونی له گەل حەمه لاو
 و سوآره وه ئەو پیمانە ی وا له ژێرداره مازو پیره کەیان بەستبو بو
 له ناو بردنی شیرکو و تاقمەکی بتەواوی باس بو کردن .
 وتووێژەکانیان هەتا ئیواری خایاند له پاشان خەڵکەکان زۆر باش
 رۆن بۆنەوه و تەواوی تەمی یەک گرتەنیان چێشتبو و بۆیان
 دەرکەوت ئەگەر گەشتیان پال دێنە پالی یەک و یەکتر بەگرن
 هیچ دۆژمەنیک ناتوانی کاریان لێبەکات دەتوانن بە ئازادی و

سەر بەستی بژین و دەست کەوتەکانی خۆیان کە بە بەدبەختی و
 ڕەنج و هەزاری و دەدەستی دەهینن بۆ خۆیان و منالەکانیان بێت،
 ئەمجار میوانەکان هەستانە سەر پێ و سەر و چاوی ماموستا و
 خەلکە ئاوازی کێوەسوریان ماچ کرد و بەرو ئاوازی و مالی خۆیان
 گرانیوە ... ئیستاش ئەم کەسانە ی ڕی یان ئەکەویتە ئاوازی
 کێوەسور لە سەر کێوە بەرزەکەووە لە ژێردارە مازو پیرە کە چاویان
 بە سی گۆری زۆر کۆن ئەکەویت و لە بن کێوە کە ڕادەوستن و
 فاتیحایان بۆ ئەخوینن و داوا ی عەفویان لە خووا بۆ داوا ئەکەن ...

بۆکان جۆزەردانی سالی ۱۳۶۶ هەتاوی

مەبەست لە ھەرکە؟

۱- بەگەردن

۲- کێوە قیداری

۳- خۆبەستن

۴- خۆ ئامادە کردنا

بەلام بە خۆکەشتە وە ی سوارە دانستە کە ئەستێرە
 یان لە ئەمدا خۆکەشتە شەھەر ئێرە

بەشى چۆارم

سەفەر

وهرزى پاييز بو، ئاسمان هەر رۆژه بە جۆزىك
خوى پيشان دەدا، هەورەكان لە هاتوچودا بون،
رۆژىك تەواويان لە لاىەك كۆ ئەبونەوه، رۆژى كيش
گەوال گەوال و بەيانانىش دەستيان دەکرد بە هاوار و
گرمە، دەيان گرماندو لەم هاوار و گرمەيە چەند
دلوپىك باران لە هەورەكان جيا ئەبونەوه و زەوى
تۆزىك تەپدە بو، بۆنى خوشى باران و زەوى تينو
تيكەل دەبون و بۆنەكە بۆ دەبوو گەيا سەوز و

جووانەكان رۆژ لەگەل رۆژ سەوزايى و جوانى خويان لە دەست
دەدا و بەرو زەردى و بى هيزى ئەچون. گەلای دارەكانىش لەبەر
ئەوه هيزو تاقەتيكى وايان نەمابو زۆر بەشيان زەرد بـوون
بەناقايلى لە دارەكان جيا دەبونەوه ... چيا بەرز و سەرسەوز و
جووانەكان كە لە وهرزى بەهار و هاوين دا سەيران گاي لاوهكان و
زۆر لە بنەمالەكانى دانىشتوانى شارەكەمان بو زەمانىك پـر لە
گۆلى مىلاقە و سوسين و هەلألە و ببون بون وەهايان لە هاتبو
و هەپروت ببونەوه كەكاتى ئادەمىزاد و پلەوهركان چاويان

پیدەكەوت بۆسویان لە دل ھەلدەستا و خەمناك دەبون، جالەم
 وەرزه نالەبارەدا كە دایكى منالەكان پێشنیاری ئەم سەفەرەس
 پێكردم، منیش لەبەر بێ تاقەتی خۆم زۆر بی مەیل نەبوم كە
 چەند رۆژیک لە مال و منالەكان دور كەومەوه و تۆزیک بیر و
 ھۆشم لە دەست ژيانى پەر لە تەنگە و چەلەمەى رۆژگار و رۆژانە
 بحەسیمیوه، جا ھەر ئەمە بو خووا یارمەتی دام بە زویى ئیش و
 كارەكانم جەم و جور كرد و خۆم بۆ رۆیشتن ئامادە كرد زۆرى
 نەخایاند رۆژى رۆیشتن پێگەيشت لە پاش ئامۆزگاریكى زۆر بە
 منالە بەد فەرەكانم و دایكى منالەكان جانتاكەم ھەلگرت و خووا
 حافیزیم لى كردن و لە مالهوه دەر كەوتم، بەرادەيەك بۆ چونی
 ئەم سەفەرە خوشحال بوم كە مەپرسە، كاتى سوارى ئوتومبیلەكە
 بوین و كەوتینە رى وە لەناو شاردا دەر كەوتین ھەریەك لە
 موسافیرەكان لە گەل دانیشتوى لای شانى خۆى دەستیان كرد بە
 وتووێژ، ناو ئوتومبیلەكە لە بەرھات و ھاواری خەلكەكە وەھای لى
 ھاتبو ھەر ڤات ئەزانى لە ناو بازارى سەوزى فرۆشەكان دایى و
 خریكى كڕینى كەلوپەلى پێویستى رۆژانەى ... كەس لە كەس
 حالى نەدەبو ھەر كام لەوانە باس و پێشنیاریكى بۆ ئەویكە
 دەكرد، منیش سەرم داخستبو و بیرم لەم چەند رۆژە

ھەسانەوھى خۆم ئەكردەوھە ھەزار گەلآلەم لە ناو دل و مېشك دا
 بو كە بە ئەنجامى بگەينم ... ماوھىيەكى زۆر پويشتن ھەتا
 گەيشتنە بر چايى خانەيەكى گەورەى ناو ريگائەمجار
 ئوتومبيلەكە راوھستتا و شاگر شوفيرەكە بەدەنگى بەرز ھاواری
 كرد فەرمون وەرن بو خوارەوھە نان و چايى بەخوين ئيمەش
 گەشتان بە تېكرايى لە ناو ئوتومبيلەكە دابەزين و پويشتينە ناو
 چايى خانەكە، من وام بە باش زانى لە بەرەوھە بەچم تۆزىك دم و
 چاوم بەشوم، خۆم بەحسینمەوھە و لە پاشان بو نان و چايى
 خواردن ئامادە بم، كاتى گرامەوھە بو ناو چايخانەكە تەماشام كرد
 تەواوى ميزەكان گيراوئەوھە، تەنيا كورسويلەيەكى پچوك لە
 قولینچىك بەتال ماوھە منیش بە گۆرجى پويشتەم لە سەرى
 دانیشتم و جيگای خۆم گرتەوھە بتەواوى جيگاكەم گەرم
 دانەھينابو لە پېردا كابرايەكى ورك زل و مل ئەستورى سورھول
 چاوھەكانى زەق و شين و سميل زل كەسەبيلەيەكى دريژى
 بەدمەوھە گرتبو ليم پەيدا بووھە كورسويلەيەكى پويى بەدەستەوھە بو
 ھاتو لە سەرميزەكەى پويەروى من دانیشتم بە بى ھيچ
 سەرەتايەك پويى تېكردم و وتى : « بىرام تۆ زماوھەندت كردووھە،
 ژنەت ھەيە » من زۆرم پى سەير بو، لەم پرسىيارە لە بەر ئەمە من

سى يان چۆر كات لە مەو پيش لە ژن و منالەكانم جيا ببومەو بە
 دلم دا هات لە بەرخۆمەو و تەم - خوواي نەكردە لەم ماوەيە دا ژن
 و منالەكانم توشى چەلەمەيەك نەبووین - هۆشم لەسەردا نەما،
 گویم لى بو كابرأ پرسىارەكەى دوپاتە كردهو و ئەمجار پرسى و
 وتى: «برا تو ئىشەت چيە؟» من كە تازە هۆشيار ببومەو، و تەم
 : «چى چىت فەرمو؟» كابرأ وتى پرسىارم كرد تو چى ئەكەيت و
 چەكارەيە؟ لە لاىەك خەمى مألەو وەم لە دل دا بو لە لاىەكيش
 زۆرم برسى بو لەم لاىەو وەش ئەم كابرأيە وەك بەلا توشم ببو،
 بەرى چاوەكانم تاريك بون و بە تورەيەو و تەم: «بو چى
 ئەپرسى» كابرأ وتى: «بۆ هيچ هەر وەها پرسىارم ليكردى»
 منيش بەسەر دمە داھات و تەم: «من چىرۆك نوسم» كابرأ وتى
 : «نەى ژن و منالەت هەيە» من و لامم دا و تەم: «نەخىر نيمە»
 كابرأ وتى: «من ... - تۆزىك راوەستا و لە پاشان هەناسەيكي
 ساردى هەل كيشا و دريژەى دا - بىرام من ژنم بو ... ژنيكى
 جووان و پاك و لەبەر دلان بو ... بەلام ... - كابرأ راوەستا و هەر
 وەك دەريايەكى خەم لە ناو دلى دايست و بيهەوى لەگەل يەكى
 دەردى دل بكات. سەرى داخست و ... - من زۆرم بەزەيى پيدا
 هات برسيتيم لە بىر چووە، رۆم تىكرد و تەم: «بەلام چى

ژنه كەت چى بەسەرھات؟ « كابرە بە ئاسپايى سەرى ھەلپرى و
 وتى : « ژنەكەم مرد، ژنەكەم كوژرا - كەمى مات بو وتى - بەلى
 برام ژنەكەم كوژرا ... » من زۆرم ئەم باسە پى سەير بو خۆم جەم و
 جوړ كرد و سەرم بەردە پيشهوه و وتم : « كوژرا؟ كى كوشتى
 ئاخر لە بر چى ؟ » كابرە مژىكى توندى لى سەبيلەكەدا و وتى : «
 ماوهى شەش سال بو من و ژنەكەم ژيانىكى پر لە ئاسايش و
 خوش و بى تەنگە و چەلەمەمان ھەبو، ژنەكەم زۆر باش و وريا و
 پاك و خاوين بو مەن و مالهەكەمان بو، يەكتريشمان زۆر خوش
 ئەويست، بەلام داد لە دەستى رۆژگار ... » لەم كاتەدا شاگردى
 چايخانەكە ھات بو لامان و وتى : « چى دەفەرمون بو تان بەھينم
 » من وتم : « ئاو و گوشت » كابرەش وتى : « منيش ئاو و گوشت
 ئەخۆم » لە پاش رويشتەنى شاگرد چايخانەكە ، كابرە وتى : «
 بەلى من و ژنەكەم شەش سالى تەواو بەيەكەو بوين، ھىچ كەم و
 كوړيكمان نەبو، ھەتا شەويك، نيو شەو بو خەوتبوين، لە خەوى
 شيرين دا بوين لە پرەدا ژنەكە لە خەوكە دازريكەيەكى لپيدا بو
 ھاواری كرد ساير ... ساير - ئاخر من ناوم سايرە - وەھاي
 قيژاند كە من لە خەو كە راپەریم لەسەر جيگا كەم قوت بۆمەو و
 بە گورجى چراكەم داگیرساند و رۆالەتى ژنەكەم تەماشە كرد

و ھەسا سىپى بىۋو ھە ۋە ھەنگى بە ۋىيە ھە ھەما بو، زۆر سە ىر بە ىر زىابو مەن روم تىكرد و وتم - ھاجەر ... ھاجەر چىيە چى بوو؟ وتى - ساىر كابرە كابرە ى ناپىا و ھاتبو مەن بە كوژى، بەلى ھاتبو مەن بە كوژى، مەن لە ناچارى بە ىم پىكە نىنە ھە وتم - ۋەكە گىان كابرە چى و كوشتەنى چى؟ تۆ خەوت دىو، ۋەكە م وتى نا ... ئەگەر زو خەبەرم نە ۋاىيە ھە بە خوۋا ئەيكوشتەم - مەن وتم - ۋەكە بىكى بۆ خاتەر خوۋا ۋاز لەم كارانە بىنە، نىوەشە ھە و بە خوۋا خەوت دىو، بابخەوين باشترە . ۋەكە وتى نا ... نا ساىر تۆ بە ىرە ھەتى بخەو، بەلام مەن ھەتا رۆژ دا ئەنىشتەم، بە خوۋا خەوم لى ناكەوى و ناخەوم ...» ئەمجار كابرە كە ناوى ساىر بو وتى: « بەلى كاكە گىان سەرت نە ھىشىنەم زانىم ناتوانم بەر بەرە كانى لەگەلى بىكەم لىفەكەم بەسەر خۆم دا كىشا و خەوتم، كاتى بە يانى خەبەرم بوو ۋە رۋانىم ھاجەر لەسەر جىگاگە ى خوۋى دانىشتبو و لىفەكە ى بە دەورى خوۋىدا پىچابو بەلام لەبەر خوۋىيە ھە دەستى كرد بە ورتەورت. مەنىش زۆرم پى سە ىر بو ھەستام دانىشتەم ھەمىسان دەستەم كرد بە دلخوشى دانە ھە ى، وتم ۋەكە گىان دايكت چاك بابت چاك ۋاز بىنە، تۆ ۋىكى ژىر و عاقلى خەوت دىو ەكى ئىش و كارى بە تۆ ھە ى كى تۆ ئەكوژى لەبەر چى

ژیان لە خۆت و من دەشیۆینی، داوا دل نیگران و ئالۆزاوی،
 ھاجەر گیان ھەستە، ھەستە نان و چایی بە یانیم پی بده ھەتا
 بروم بو ئیش و کار، ژنە کەم ھاتە جووَاب و وتی بە خووا کابرا
 ئەوێ من دیم خەون نەبو من ئەوێ وتم تۆش باوەرناکەیت، من
 خۆم باش ئەزانم پوژیک ھەتا تۆ لە ئیش و کار دیتەوێ من بە
 دەستی ئەم پیاوێ نامەردە ئەکوژیم. من وتم ئاخر پیاوی چی ئەو
 پیاوێ کی یە و چە جوور پیاویکە ئایا من یا تۆ لەبارە ی ئەودا
 ناحەقیگمان کردو وە ئایا چاوت بە پیاوێ کەوتوو، یان ئەیناسی
 کی یە ژنە کەم سەری داخست و وتی نا ... من وتم کەواتە تۆ
 لەسەر هیچ خۆت ئازار دەدی و ژیان بە خۆت تال ئەکە ی وَا باشە
 ئەم بیرە چەپەل و ناحەزە لە دل و میشکی خۆت دور بکەیتەوێ و
 ...» لەم کاتە کە کابرا ئەم قەسانە ی بۆم دەگیراوێ شاگردی
 چایخانە کە ئاو و گوشتەکانی ھینا و لەسەر میزە کە ی دانا.

من کە زۆرم برسی بو بە بی وچان دەستم کرد بە خواردن،
 بەلام کابرا ھەر وەک برینی ھەوت سالی تازە ساریژ بو بی دەمی
 گەرم داھاتبو بە بی وچان لە بەر خۆیەوێ قسە ی دەکرد، منیش
 گویم بۆ شەل کرد بو پیتا پیتا پاروگانم ئەخستە ناو دمم و بەلیم
 بو ئەوت، کابرا وتی: «کاکی خۆم ماوێ یەکی زۆر بەسەر ئەو

شەووەدا تێپەری بو، بەلام ژنەكەم پوژ لەگەڵ پوژ كزتر و لاوازتر
ئەبو هەر چەند باسم بو دەکرد و پیم ئەوت ئەمە فیکەر و خەیاڵە بە
خووا هیچ جوړکاری گرنەهەبو ... هەمیسان شەویك هەر وەك ئەو
شەووە لە نیووە شەو دا زریكە و هاواری لی پەیدا بو کاتی من
راپەڕیم و لە خەو كە راست بومەووە چراكەم داگیرساند چام
پێكەوت ژنەكەم ئەمجار لە جاری پێشو زیاتر رەنگی بزرکاوه و
بتەواوی لەشی دەلەرزی، شانەکانیم گرت و پام وەشانە، هاواری
کرد هاجەر ... هاجەر ... تۆزیک هاتەووەسەر خو کاتی چاوی بە من
كەوت خووی كێشا بو دوواووە دەستی کرد بەگریان بەدەم گریانەووە
... ئەی وت مەم كوژە ... مەم كوژە، من بێ تاوانم منیش زۆرم پێ
سەیر بو وتم کی تۆ ئەكوژی بە تاوانی چی لە بەر چی وا ئەكە
ژیانت بەمن و بە خووت كردووتە جەهەننم، ژنەكەم تۆزیک
هاتەسەر خو، چاوەکانی لەمن بەری و وتی کابرا ... کابرا هاتبو
ئەمجار بەیەك جار من بەكوژی ... من زۆرم بەزەیی پێدا هات
چومە بەرەو و وتم ژنەكە بیکە بو خاتری خووا و پیغەمبەر (ص)
کابرای چی و كوشتنی چی من ئەووە نییه لە مالهووە خەوتوم بە
خووا نەكەس هاتوووە و نە هیچ باسیك هەیه، هەمیسان خەوت
دیووە، ژنەكە هەر وەك شەق شەق ئەلەرزی. وتی نا ... نا ...

پیاوھەكە بە خووا كابرە ھاتبو بەم كۆزى من بە چاوى خۆم دىم من
 سەرم سورمابو نەم ئەزانى بەم نىوہ شەوہ چى بكەم و ڕو لە كويى
 بكەم، ناچار بوم لە لاى دانىشتەم خەوتەنم لە بىر چۆوہ و دەستم
 بە ڕاويژ و دلدارى دانەوہى كرد، بەلام ژنەكەم چاوەكانى زەق
 بەبون و ڕەق ڕاوەستابو و چاوى لە قولىنچكى ھۆدەكە بپربو
 زۆرى بەسەر دا ھاتم، ھەتا ھىدى ھاتەوہ سەر خو ... ھىواش
 ھىواش ڕۆژ ڕۆژ بوو، ژنەكە تۆزىك بوژاىوہ و سەماوہرەكەى
 داگىرساند و ڕۆژ بىوہ بە تەواوى و لات ڕوناك بو، ھىچى واى بو
 خۆرھەلات نەمابو» كابرە تۆزىك مات بووہ ڕاوەستا منىش
 چاوەرپوانى ئەمە بوم كە بزانم ئاخىرى ئەم باسە و كارەساتە بە
 كويى دەگات، جا ئەمەبو بە دەنگى بەرز بە كابرەم وت : « لە
 پاشان چى بو ژنەكەت چى بەسەر ھات» كابرە ھىندىكى نان
 خوارد و ڕاوەستا و ھەناسەيەكى بە توندى ھەلكىشا و وتى : «
 ماوہيەكى كەش بەسەر چو ژنەكەم وەك جارى جارەن ھاتبووہ
 سەر خو من لە دەلى خوما وتم ئەوخەى خووا ڕەحمى بە ئىمە
 كرد و ژنەكەم لەم خەوہ ناجۆرە و ئالوزاوانە ڕزگار بو، بەلام
 بتەواوى ديارى ئەكرد كە ژنەكەم خەمىكى قول و تاريكى لە ناو
 دلەى دانىشتوہ، بەلام لە لاى من ناى دەر كىنى، ئەم خۆشيە كاكە

گيان ماوهى مانگىكى خاياند، هەتا پۇژىك بەياني نان و چاييم
 خوۋارد و بە دلخوشى ئەمەويست بۇ ئىش و كار لە مالمەو دەربچم
 ، ژنە كەم هاتە بەر هېوانە كە پاوەستا و منىش هەر ۋەك پۇژان
 ئاموزگارى ئىش و كارى پۇژانەم كرد و بۇ كرىنى كەلوپەلى
 پيوستى پۇژانە پارەم بۇ بەجى هىشت، لە بەر ئەمە ئىمە منالمان
 نەبو زۆر بەى كارەكانى پيوستى مالمەو ژنە كەم خۇى ئەنجامى
 ئەدا، نەبونى منالیش تاۋانى من بو نەكو ژنە كە بەلى ئەو پۇژە بو
 هەوەلین جار لە پاش شەش مانگ چاوم پىكەوت هاجەر
 چاوەكانى لە چاوى من برپووە و زەردە خانەيەكى لەسەر ليوەكانى
 نىشتو وە بەدمى پىكەنینهو هەتا بەرد درگا كە لە گەلم هات و
 منى بەرى كرد، زۆرم پى خوش بو منىش بە دم پىكەنینهو خوۋا
 حافىزىم لى كرد و پويشتم، لە گەل كاك رەسولى هاۋالم بۇ ئىش
 كردن كەوتىنە پى، بە قەزاي خوۋا ئەو پۇژە كارە كەمان هەتا
 ئىۋارىكى درەنگ خاياند، كاتى لە ئىش تەۋاو بوين و گپاينەو بو
 لاي مالى خۇمان زۆرم پى سەير بو كە هاجەر لە بەر درگا كە
 پانەو سەتاو و چاوەپۇانى هاتنەو وى من ناكات، خورپەيەك
 كەۋتە ناو دلم، بە زۆر درگا كەم كردهو و چومە ناو حەوشە كە
 هەمىسان چاوم بە ژنە كەم نەكەوت بەسەر سورمانەو خۇم بە

ژوری دا کرد ... « من نانه کهم ته‌واو کردبو چایه کهم ده‌خواردوه و چاوم له دمی کاک ساییر بریبو بو سهر ئه‌نجامی وتووێژه‌که‌ی، کاک ساییر راوه‌ستا و مات بو، ئه‌مجار چاوه‌کانی پرپون له فرمی‌سک و ره‌نگی گوڤا و سه‌ری داخست، فرمی‌سکه‌کانی به‌ چاوی دا هاته‌ خو‌وار. من که ته‌واوی هو‌ش و بیرم که‌وتبو سهر ئه‌م باسه‌ زور به‌ ئا‌واتی ئه‌مه‌ بوم بزانه‌ ئاخری ئه‌م باسه‌ به‌ کوی ئه‌گات. ههر وه‌ک کامیره‌ی وینه‌گرتن چاوه‌کانم بریبو له دمی کابرا پ‌وانیم کاک ساییر راوه‌ستا و هیچ نالیت زور زورم پی سهر بو، پر به‌ دم ها‌وارم کرد و وتم: « کاک ساییر فه‌رمو بزانه‌ی له پاشان چی بو؟ » کابرا هیچ و‌لامی پ‌ینه‌دامه‌وه‌ ناچار بوم ق‌ولیم گرتو رام وه‌شاند، کابرا سه‌ری به‌ر کرده‌وه و چاوه‌کانی له‌ من بری و به‌لام بی ده‌نگ بو، منیش هه‌میسان پرسیاره‌که‌م دوپاته‌ کرده‌وه و وتم: « کاکه ... کاکه‌ فه‌ره‌و له پاشان چی بو؟ » کابرا ههر وه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م دونیا‌یه‌ نه‌بی و‌لامی نه‌داوه و چاوه‌کانی زه‌ق راوه‌ستایون به‌ بی ده‌نگی ئه‌گریا. ناچار بوم سه‌رم به‌رده‌ پ‌یشه‌وه و له‌ بن گویی پرسیاره‌که‌م لی‌ک‌برده‌وه. کاک ساییر وتی: « ئه‌مجار ههر وه‌ک له‌ کاتی خو‌م به‌ ژوره‌وه‌ دا‌کرد چاوم پ‌یکه‌وت ژنه‌که‌م ژنه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م بی ناز له‌سه‌ر ئه‌رزى که‌وتوو و

چاوه كانى دەرپەرى بون و باریكى خونیکى ئال بەلا دمی دا
 هاتوته خوواری و روحی پاک و خاوینى له لهشی جیا بوتهوه و
 ئەندامی وەک سەهۆل سارد ببووه» کابرا ئەمەى وت وه له بهر
 هیرشی سیلاوى فرمیسکی چاوه كانى چى کهى پى نهوترا و بی
 دەنگ بو، بهئاسپایى کهلوپهلیکانى کوکردهوه و خووا حافیزی
 کرد و لیم جیابووه ... چاوم تى برى ههتا له چایخانه که دەرکهوت،
 ئەمجار من مامهوه و کوڵه باریک خەم و خەفەت وه دل ئالۆزى.
 گویم لیبو که شاگردى ئوتومبیلە که هاواری له ئیمه ده کرد ئەیوت
 تکایه سووار بن و کەس به جى نه مینی ئەوه ئەروین کاکه وەرن
 سووار بن ئەروین . پهیتا ... پهیتا شوفیره که بوۆقى لی ئەدا و
 چاوه پوانى ئەو کهسانه بو که هیشتا سووار نه ببون، هه مویان
 سووار بون بهلام من خووم کەر کرد و خووم مات کرد، له پشت
 میزه که خووم مات دا، له ناو دلی خووم داوا بهباشی زانى لهم
 سەفەرە نه کهم و بو لای مال و مناله کانم بگه پیمهوه ...

سەرماوه زی سالی ۱۳۷۰ هه تاوی

به‌شی پینجوم

پیر خدر

له سهر کيويکي بهرز و پر له چرو بهرد، داريکي
 نهستور که لهق و پويي له هر لاه بهراډهې ته مهني
 بلاو کردو ته وه. له بهر چاو دياره و له دوره وه بته واوي
 زور باش دهيندري، به تاي بهت له مانگي خاکه ليوه دا،
 که هه مو گيا و گول و په له وه و گيان له بهر کان له
 دهستي سهر ماي دل ته زين و ناله باري زستان پرزگار
 دهيو وه به تيکړايي ده بوژينه وه. دهشت و چياکان
 بهرگي سهوز ده پوښن بهراډه يه ک جووان ده بن هر

وه کو کيژيکي تازه لاه و پيکه يشتو که دل له ئادميزاد ده فريني،
 ئه م داره ش له م مانگه دا به باشي خويي ده نويني، له بهر ئه مه ئه م
 کيوه گه وره يه له ناوچه ي کوردوستانه وه له نيواني سي چوار
 گوند به دي هاتو وه. ئه م داره ديمه نيکي جووان پيشان ده دا، بو
 ئه م که سانه ي که له م ريگايانه هاموشو ده کهن، زور له خه لکي
 شار و گونده کان ناوا ته خووازن که رويک له رويان بي ئيش و
 کار بن له کيوه که سهر که ون و له پيشه وه سهر ي ئه م داره بکه ن،
 کيوه که زور بهرز و چر و بهر ده، زور تهق تهقه شويني هاموشو

کردنی ئوتومبیلی نییه، جا هر کەسی ههوهسی زیاره تی ههیه
 ئه بێ به پێیان سەر کیوه که کهوی، ههمو سالی له پاش تهواوبونی
 سه رما و سۆل زستان و باران به پینی به هاری، به تایبەت له سی
 مانگی هاوین دا، پۆزانی چوارشه مه خه لکیکی زۆر بو زیارت
 ده چنه سەر ئه و شه خسه، من و دو هاواله کانم یانی (هه باس و
 مامه ند) زۆر ئاواته خووا بوین که پۆژیک حۆمان ئاماده کهین و
 په یکه وه به چین بو سەر ئه و کیوه و له نیزیکه وه چاومان به م داره
 به رز و شه خسه که بکه ویت ... له پاش ماوه یه ک پۆژیک من و دو
 هاواله کانم پر یارمان دانا. که پۆژی چوارشه مه ی حه وتوی
 داها تو که لوپه لی پیویستی ئاماده کهین و بپروین بو ئه م
 سه فهره جا هر ئه م به پۆر پۆژی سه شه مه پیویستی کان مان ئاماده کرد
 و پیمانمان دانا به یانی زۆر زوله خه وه سه ستین و به تیکرایی ری
 کهوین من وتم دوستان ئه گر قه بول بکه ن من وام پی باشه که ئه م
 شه و ئیوه بین بو مالی ئیمه میوانی ئیمه بن هه رله وی شیو
 ده خوینو له ویش ده خه وین و بیانی زوله خه و هه لده ستین و پیی
 ده کهوین . هه ردو کیان پی شنیاره که ی مه نیان قه بول کرد .
 به کورتی ئه وشه وه له مالی ئیمه مانه وه و له پاش شیو خواردن و
 چایی هیندی له بابته تی سه فهری به یانی باسمان کردو له پاشان

خه وتین . کاتی چوارو نیوی نیوه شه و بو که هه باس خه بهری بووه
 و بانگی له ئیمه کردو ئیمه شی له خه و هه ستاندو به په له
 ده موچاومان شوشه و به گورجی که لوپه له کانمان به کۆل داداو
 مه لی ریگامان گرت و به هومیدی خووا ده ستمان کرد به رویشتن
 . ئیمه په له ی ئه وه مان بوله پیش خور که وتن بتوانین وه سه ر
 کیوه که کهوین . له بر ئمه مانگی گه لویژ بو وه له م مانگه دا
 ناوچه که ی ئیمه وه ک ته نور گهرم دادیت سور ده بیته وه . هه ر
 چهند سه مانگی به هار و سه مانگی هاوین ته وای ده شت و چیاو
 باخه کان پر له سه وزایی و گول و گه یای نه رمو جووان نه ن
 به کورتی له ناوگولدا خه ملیوه . به لام وه رزی هاوینی زور گه رمه وه
 زستانی شی زور سارده جاله بر ئمه هه ر که سی هه وه سی زیاره تی
 پیر خدر ده کا . ئه بی بیانی زور زو له خه و هه سی تی و بکه ویته ری
 هه ر جوړیک بی ئه بی خوویی بگه ینیته سه ر کیوه که
 له بر ئمه نه گر خوره له لات گرماده ست پییده کات و زور که س تاقه ت
 ناهینی به توانی وه سه ر کیوه که که ویت بویه ئیمه به یانی زور زو
 که وتینه ری وه یواش هیواش به وتوو یژو گالتو گه پ به رو زور
 رویشتین . هه باس وتی کوپه کان لام وایه ئیمه هه ولین که سانیک
 ده بین که ده گینه سه ر کیوه که له بر ئمه له ده ور و برمان که س

دیارنیه مامند وتی شهومان لینه گۆرابی کات ئه ژمیره که ده روئی
 له گه لمان کرده بی. شنه شنه بی بای بیانی به ئارامی له سهرو مهلو
 ده موچاومانی ده دا. که یفه مان زور خوش بو ورده ورده هه تانیوهی
 کیوه که سه رکه وتین له پر دامامه ندروی کرده ئیمه و هاواری کرد،
 کۆره کان ... کۆره کان سه ره هل بیئن باش بر وانه نیزیک لوتکه ی
 کیوه که چهند تارمای دیارن . ئه بی ئه وانه کی بن؟ کاتی ئیمه ش
 سه رمان هه لینا به جووانی سه رنجمان دایه وه لیی خور دبوینه وه.
 هه باس هاواری کردو وتی ئه مانه ئاده میزادن . ئه بی ئه وه چون
 که وتونه ته پیش ئیمه من وتم برا کهم ئیمه خو مان زور پی
 زیره که به لام له ئیمه زیرک ته ریش هه یه به کورتی شه قاوه کانمان
 توند کردو به په له ده ستمان کرد به رویشتن له وانه بو هه ناسه مان
 لی بیری . هه رجو ریک بو خو مان که یانده سه ر کیوه که کاتی
 گه یشتینه سه ری چاومانان پیکه وت سه چوار مالی
 که که لوپه له کانیا ن به لاو کردو ته وه و خریکی ئاماده کردنی چایی و
 چه سانه وهن . من و هه باس و مامه ندیش له لایه که و دانیشتن و
 که لوپه لاکانمان له کو لمان داگرت و له سه ر گه یایی سه وه زونه رم
 راکه شاین به لام له برماندوو هیلاکی هیچ کام مان مر ته قمان
 لینه ده هات ماوه یه ک پیچو تازه چاوه کانم گهرم ببون که هه باس

بانگی لیکردم ووتی ههسته... ههسته هه یامان چوه من
 له پر داراست بومهوه دهو روبه ری خۆم پووانی چاوم به خه لکیکی
 زۆر کهوت که به پانی هه رچوآردهوری داره که راخه ریان راخستبوو
 دانیشتبون. ئیمهش به گورجی که لوپه له کانمان بلاو کردهوه
 راخه ریمان پی بورامان خهست و دانیشتین وه مامه ند خریکی
 ئاماده کردنی نان و چایی بوله پاش هه سانه وه یه کی باش
 چایه که مان پی گه یشت و دهستمان کرد به نان خوآردن. کاتی
 له نان و چایی ته و او بوین ولات به ته و او ی گهرم ببو خه لکی
 له هاموشو دابون و هه و آلی یه کترین ئه پرسی منالانیش به یکه وه
 گالتو گه بیان ده کرد. من ورده ورده خه زیم خۆم راکیشابو ژیر
 داره که هه ستامه سه ری و سه رم هه لبری و چاوم به داره که دا گیرا
 به پراستی زۆر به رز بووه بنجی زۆر ئه ستور بو. ئه ندای وای
 پیشان ئه دا که ئه م داره زۆر کونه له هه ره پیره داره کونه کان له لای
 ژیره وه ی له ق و پوپی داره که تا ئه و جیگایه ی دهستی پی ده گا
 به پوپی سه وزی ورد وردیان لی گری دابوو ده رزیله یان پیوه
 هه لاوه سی بو.

له دوره وه دیمه نیکی زۆر جوانی هه بو، من خه ریکی سه یر
 کردنی داره که بوم. هه باس و مامندیش هاتن بۆلام دهستمان کرد

به و توویژ من زۆرم پی سه یرو له سه ر ئهم کیوه برزه ئهم
 داره پی سه ره و نه سستور و زله سه به چی ده ژێ، وه له سه کوی
 ئاوده خواته وه مات ببوم که هه باس شانی گرتم وتی تو پڕوانه کاری
 خووا ئهم جوگه ئاوه باریکه ت دیوه . کهس نازانی ئهم ئاوه له کوی
 دیت و سه رچاوه که له کهوی یه به لام به قودره تی خووا جوگه که
 راست به بن ریشه ی ئهم داره دا دیت و هم داره که و هم خه لکی
 که بو زیارت بو ئیره دین ئاوی لی ده خونه وه من زۆرم سه رنج دا
 به و جیگایه که ئهم ئاوه به قودره تی خووا له سه ر ئهم کیوه برزه
 هه ل ده قوولی و ... کاتی ئاورم داوه چاوم پیکه وت که هه باس و
 مامه ند که میک له من دور تر راوه ستاون وه له گه ل ژنیکه ی پیری
 سه ر سپی به رواله ت تیگه یشتو که ته مه نی نیزی که به حه فتا سال
 ده بو و توویژ ده که ن منیش خۆم بۆلایان راکیشاو رۆیشتم تیکه ل
 ئه وان بوم گویم بو و توویژه که یان راگرت . ژنه که وه تی به لی
 رۆله کانم له ژیر ئهم داره دا ته رمی پیاویکی سه یدی نورانی و پیاو
 چاکی لی نیژراوه کظ یه کی له پیاو چاکانی خوایه . ههروهک بو
 منیان باس کردووه یانی باوه پیره م بو باوکه می باس کردووه . وه
 ئه ویش بو مه نی ده گیراوه ئهم شه خسه یه کی له بنه ماله کانی
 گه وره و سه یدی ساداتی عیراق بووه . له عیراقه وه بو له بین بردن و

جیهاد له راهی خووا ههروهک میژو باسی دهکات و باوکم بووی
 گیرامهوه هاتوووه بو ئیران ههتا له گهل عروسهکان که چهند سال
 له مهو بر هاتبون بو ئیران بو تالان کردنو و پیاوکوشتن ولاواژ
 کردنی دینی ئیسلام هیرشیان هیئابو. ئەم پیاوه باش و موسلمان
 و به دینهش له گهل زور کهس له پیاوه باشهکان و ژنه
 به شپه فیهکانی عیراق و ئیران وهک پالنهوان راوهستان و ههتا
 ته نوکی ئاخری خوینی ئال و گهشیان بربرهکانیان کردو دوژمهنی
 مهل هوپرو رو پهشیان به زور له تهواوی ناوچهکانی کوردستان و
 ئیرانی خوشه ویست رادا. وه ئەم پیاوه باشو به دین و ئیمانیه که له
 سهردینی خوا شهری ده کرد لهم جیگایه شههید بووه لظناو
 خوینی ئالی خویدا گیانی پاکی ده رچو. پیاوه موسلمانیهکانی
 نهو وخته هه ر لییره ناشتیان و تهسلیم به خاکیان کرد. ئەم دارهش
 که ئیستا ئیوه ئه ی بینن نه مامیک بووه که له سه ر قسنه که بو
 نیشانه چه قاندویانه. به لام به تیپر بونی نهو ماوه یه ئیستا بوته ئەم
 داره گه و رهو نه ستوره که مرقه ده که ی خستوته ژیر خووی و
 دایپوشیوه. ههروهک بویان گیراومهوه وه له زور کهسانم بیستوووه
 نیزیک به ههفتا سال له مهو بر لهم گوندهی ژیرهوه. ژنیک دهژی
 به ناوی بوک فاته م ماوهی چهند سال ده بی شوده کات به لام

هه‌رچی ده‌کا منالی نابیت . بوک فاتمه زور دل بخمه و ناهومیڤد
 ده‌بی . شه‌ویک له‌شه‌وان که‌بوک فاتم هه‌روه‌ک شه‌وانی رابردو
 به‌چاوی پر له فرمیسکه‌وه ده‌خه‌وی . له‌خه‌ودا پیاویکی جه‌مال
 پاکی نورانی دیته‌خه‌وی و به‌بوک فاتم ده‌لی رۆژی چوارشه‌مو
 به‌یانی زور زو له‌خه‌وه‌سته‌و به‌ده‌ستی به‌ده‌ست نویژو جه‌ل و
 برگی خاوین هه‌سته‌پرۆ بو‌سه‌ر ئه‌م کی‌وه زیاره‌تی ئه‌و شه‌خسه
 بکه‌و دوره‌کائت نویژی به‌یانی بظجی بظ هی‌نه‌وه داوا له‌خو
 بکه‌هه‌ر نیازیکه‌ت هه‌بی بو‌ت به‌دی دیت . بوک فاتم له‌خه‌وه‌که
 راده‌په‌ری ، به‌وته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌وه‌سه‌روکاته‌دابونو
 دراوسی بوک فاتم بون ئه‌وان وایان بو‌خه‌لکی گیاره‌ته‌وه . ده‌م
 به‌ده‌م باس کراوه‌تا کو ئیمرو بوک فاتم ئه‌وه‌یی له‌خه‌وه‌که‌دا پی
 ده‌وتری به‌م جو‌ره‌ئیش و کاره‌کان ئه‌نجام ده‌داو ئه‌ر‌واته‌سه‌ر
 قسنه‌که‌یانی دیت بو‌ئیره‌نیازی دلی بیان ده‌کاو له‌خو ئه‌پاریته‌وه
 به‌ره‌زای خو‌وای گه‌وره‌و میهربان له‌پاش نو‌مانگ و چه‌ند رۆژ
 منالیکی جو‌ان و کو‌رپه‌ی ده‌بیته‌کۆزه‌که‌ی ناو ده‌نین ئه‌حمه‌د
 له‌پاش ئه‌حمه‌د خو‌ا چه‌ند کو‌رو که‌چی که‌شی پی‌ده‌دات . ئه‌م جار
 زور له‌ژنان و پیاوان سه‌چوار شه‌مو دینه‌زیاره‌تی ئه‌م شه‌خسه‌و
 نیازیان قه‌بول ده‌بی . ئه‌م ژنه‌پیره‌که‌ناوی خات نازدار بو

بەرادییه ک جووانو رازاوه ئەم مبهستانه ی بۆ ئیمه باس ده کردو
ئیمه ی حالی ده کرد ههروه ک ماموستایه کی باش که له قوتابخانه
دهرس ئەدا ئیمه ی حالی ده کردو رونی ده کرینهوه. له پاشان بهم
جووره درێژه ی بهوتنه کانی دا وتی لهو دهمهوه ههتا کو ئیستا
تهواوی رۆژی چوارشه مو به تایبه تی له ئاخر مانگی بههارو سه
مانگی هاوین ههروک دهیینن ئاوا پر له خه لکه. زور تریان له
گونده دورو نیزیکه کان و له شاره کان بۆ زیارهت دین ئەو
که سانه ی کهوا رینگایان دوره یه ک دو شهو هه رلیره دهمینهوه و
لیرهش دهخوون و دهخهون. له پاش رۆیشتنهوه خیر و خیراتیکی
زور بۆ پیر خدر ده کهن بۆ ئەوه نیازه که یان قه بول بیت. ئیمه
گوی مان بۆ شهل کردبو. بۆ ئەم باسه ی که که پوره نازدار بۆ
ئیمه ی له بابته ئەم پیاوچاکه بۆی باس ده کردین. هوشمان
هه رله پوری بووه چاومان له دمی بو. له پر دا چاومان به هه لپرکی
کهوت تۆزیک له ئیمه دوربون رهش به لکه تیکه ل ببوژن
وپیاویکی زور دهستیان گرتبو وه ها هه لده پهرین وه ره سه یریان.
خات نازدار وتی ئەوانه ئە یانبینن وابه شادی و خوشی
هه لده پهرن له برئمه یه که نیازیان قه بول بووه ئیستاش له
خوشیان بهم جووره شادی ده کهن من وه ها چو بو مه ناو بیرو

فیکریکی قولہوہ کہ ہوشم لیبراہو لہناو دلی خوم دا وتم خوائی
 ہەرچی تۆنہی دەی نابئی و ہەرچی توڤرہزات لہ سەر نہبی نابئی...
 من وہا لہخوم جیا بیومہوہ نہم زانی کہ پورہ نازدار کی
 خووا حافیزی کردو رویشٹ . مامہند قولی گرتم بابروین ئیمہش
 ویرای ئہم خەلکە ھەلپەرین وہ شادی بکہین ھەباس بە
 پیکەننہوہ وتی: «خو برام هیستا نیازی ئیمہ قەبول نہبووہ ہەر
 سیکمان بە یەکہوہ دەستمان کرد بە پیکەنین، بو لای ھەلپرینہ
 کہ رویشٹن، چوینہ ناو داوہ تەکہوہ ھەتا ھیلاک و ماندو بوین
 تیر ھەلپەرین، نیزیک نیوہرؤ بو کہ وردہ وردہ ھەلپەرین تەواو بو
 لہ پردا کابرایەک ھاواری کرد و وتی: «خوشک و براکان ھەموتان
 بو خواردەنی نانی نیوہرؤ میوانی منن لہ بەر ئہوہ نیازە کہم
 قەبولی درگایی خووا بووہ، مەرپیکی گەورەم ھیناوہ و بیانی
 سەریم بریوہ و ژنەکان لہ بیانہوہ خەریکی چیشت و نانن، لام
 وایہ تاکو ئیستا ئامادە ی خواردن بی» ھەمو بە تیکرایی قەبولمان
 کرد و لہ پاشان ویرای کابرا رویشٹینہ ئہم شوینہی کہ کابرا
 دیاری کرد بو، ریزمان گرتو دانیشٹین، لہ پاش ماوہیہ کی کہم
 کابرا و کوپرەکانی سفرەیان راخست و نان و چیشتیکی زوریان
 ھینا و دەستمان کرد بە خواردن، مامہند و ھەباس ئەوندەیان

برسی بو تیرنه ده بون، مائی کابرا ئاوا بیئت له پاش نان خواردن
 چایی مان خوارده وه و میوانه کان نیزیک به سی کس ده بون، له
 پاشان خووا حافیزی و مال ئاوا ییمان له کابرا و کوره کانی کرد و
 بو حه سانه وه چوینه جیگا که ی خوومان و راکشاین، من زور
 هیلاک بوم کاتی راکشام هوشم لیبرا، به لام مامه ند هه باس له بر
 خویانه وه به نه رمی و توویژیان ده کرد، نه م زانی باسی چی
 ده که ن، خووم لی که وت ...

له پاش ماوه یه کی زور به هاوار و قیزه قیزی تاقه میک منال
 خه به رم بووه، کاتی چاوهم کرده وه مامه ند له لام دانیشتبو، به لام
 هه باس دیار نه بو، زورم پی سه یر بو روم کرده مامه ند و وتم :
 « هه باس کووا؟ چی به سه ر هاتووه؟ » مامه ند ولامی دامه وه وتی :
 « وهره به ئاسپایی برۆین بو لای هه باس » من که وتمه شه ک وتم :
 « چی بووه بوچ راستم پی نالیت » مامه ند وتی : « به خووا هیچ
 به لام وهره هه باست پی شان به ده م » مامه ند که وته ریه له پی شه وه
 و منیش که وتمه شوینی. کاتی ده وره ی داره که مان دا چاوهم
 پیکه وت هه باس هه ر وه ک منالیکه هه تیوووه و بی کس هه ر
 دوک ده سته کانی له ژپر داره که به رو ئاسمان به رز کردۆته وه و
 ده سته ی کردوووه به دوعا و پارانه وه، به پانی ده م و چاوی

فرمیسکی گهرم له چاوه کانی دیته خوآر، من زورم پی سهر بو
 ویستم به چم شانی بگرم ... به لام مامه ند قوئی گرتم و به
 هیواشی وتی : « تو خووا مه حموود تو گیانی من باسی مه که و وا
 باشه خومانی پیشان نه دهین » توییک کشاینه وه دوواوه من
 وتم : « مامه ند ... مامه ند ... هه باس چی لیکه و ماوه بوچ ده بی من
 نه زانم » مامه ند وتی : « منیش وه ک تو مه حموود » وتم : « به خووا
 تو نه زانی به لام له منی هه شار ده دهیی نه گهر بیتو پیم نه لیت
 نه بیته خه فته له سهر دلّم » مامه ند وتی : « له وه ده ترسم هه باس
 بهم مه به سته بزانی تو وه له من زیور بیت چونکه من به لنینم پی
 داوه له لای کهس باسی نه کهم » من وتم : « له من دل نیگه ران
 مه به، له دمم ده ر ناچیت » مامه ند وتی : « به خووا مه حموود
 هه باس ده میکه نه وینی زارای کچی حاجی هه سن بووه و وه ک
 هه باس بوومی گیاره زاراش هه باسی زور خوش نه وی، به لام له بهر
 نه مه که هه باسی ده ست کور ته و فه قیره حاجی زارای پی نادا،
 هه ر له بهر نه وه شه هه باس ماوه یه که وا دلگیر و ماته ... » من وتم :
 « له بهر چی تا کو ئیستا من نه م زانیوه، مه گهر من دوست و
 هاوالی هه باس نیم » مامه ند وتی : « مه حموود تو نه ونده ت ئیش و
 کار هه یه خو هه وتوی جاریک چاومان به یه ک ناکه وی » و لام

داوه و وتم: « به خووا مامه‌ند تو راست ئەكەى من ئەوندە توشى
 تەنگە و چەلەمەى ژيان بوم دوست و هاوالەكانم بته‌واوى له بىر
 چو بووه ... » كاتى سەرمان هەلينا من چاوم بە هەباس كەوت و
 وردەوردە ئەهات بو لای ئیمە مامه‌ند وتى: « تەكا دەكەم
 مەحموود باسى دەم مەبەستە نەكەى من بەلینیم پى دا كەس لیم
 نابیستی » هەباس گەیشته لای ئیمە و وتى: « خو من دەمیکە له
 شوین ئیو دەگەریم » وتم تو دیار نەبوی ئیمەش هاتینه ئیپه
 تەماشای هەلپه‌رین دەكەین هەباس وتى: « ئەوندەى بو پوژ ئاوا
 نەماوه وەرن گەرپك هەلپه‌رین با خووشى ئیمپرومان تەسل بى له
 پاشان تەواوى كەل و پەلەكانمان كو كەینه‌وه و بەرو مال
 بكەوینه‌پى. مامه‌ند وتى: « زور باشە » من وتم: « له من ببورن
 ئەوندە هیلاكم ناتوانم هەلپه‌رم » ئەوان بە جوت پویشتن تىكەل
 داوه‌تەكە بون. من كە تەنیا مامه‌وه بىرم له قودرەت و گەورى
 خووا دەكرده‌وه، له بون و نەبون له دلدارى زارا و هەباس، له
 باوكى زارا حاجى خەسن بە كورتى له زور شت، پاره‌ستا بوم
 چاوم له داوه‌تەكە دەكرد و له هەباس و مامه‌ند كە بە شادى
 خوین هەل داویشتن، مامه‌ند دەستى له ناو دەستى كیژیكى زور
 جووان و بالە بەرز و قز رەش دا هەلده‌پەرى، له گەل كیژه‌كە جار

جار به یکه وه رۆیان تیک ده کرد و له ژیره وه ورتنه ورتیان دههات، کهس نهی ئەزانی ئە دووانه دهلین چی به ئاسپایی له داوه تهک دور که وتمه و رۆیشتم بۆ لای جیگا کهی خۆمان کاتی رۆانیمه کات ژمیره کهم ئەوندە ی بۆ رۆژ ئاوا نه مابو دهستم کرد به کو کردنه وهی که لوپه له کان هه مویانم کو کرده وه و ئاماده م کرد، رۆیشتم له بن داره که راهه ستام سهیری خه لکه کهم ده کرد. رۆم کرده ئاسمان و وتم : « خووا یه هه ر ئەتوی ئینسان بهرز ده که یی و قه در و حورمه تی پێده ده یی و هه ر تۆشی ناته و ان و زه لیلی ده که ی خووا یا ئەگه ر تۆ مه یل و ویراده ت له سه ر هه ر کاریک بی به ئەنجام ده گات و هه یچ کۆسب و هۆیه ک ناتوانی پێشی بگریته ...» رۆیشتمه سه ر ئاوه که و ده ست نوێژم شوت و دهستم کرد به نوێژ کردن چوار په کاعه تی نوێژ ئیواره به جی هیئاو وتم : « خووا یه من نیازی خۆم ته نیا هه ر له تۆئه ویت » دانیستم تۆزیک به سه سیمه وه، داوه ته که ته و او بو، خه لکی بلاوه یان کرد و له و کاته دا هه باس و مامه ند به هه ناسه برکی گرانه وه بۆلام، هه باس که و ته بو پێشه وه و مامه ندیش به شوینی دا، هه باس وتی : « مه حموود ... مه حموود مزگینیم ده یه مزگینی » وتم : « چیه چی بووه، وه ره لام دانیشه هه تا بزانی مزگینی چی » مامه ند : « وتی

كوره هه‌باس جاري راوه‌سته باس مه‌كه «هه‌باس ولامي دايه و
 وتي: «به خووا زگم نه‌باري كهس نيه «من سهرم سور مابووه
 و دوباتم كرده‌وه وتم: «چي بووه چي قه‌وماوه؟ بو چي ده‌مو
 گه‌ري داوه و هيچم پي نالين؟ «هه‌باس به پي‌كه‌نينه و وتي: «
 مه‌حمود له سايه‌ي خوواوه مامه‌نديش نيازي دلي قه‌بول بو» من
 هه‌ستامه سهر چوك و وتم: «هه‌باس گيان نيازي چي؟ تي‌وه من
 شيت ده‌كه‌ن بلي بزانم چي بووه؟ «هه‌باس وتي: «كاتي ئيمه
 هه‌لده‌په‌رين خو تو چاوت لي بو كه مانه‌ند له‌ده‌ستي ليژيكي
 جووان و بالا به‌رز هه‌لده‌په‌ري» وتم: «به‌لي چاوم لي بو» هه‌باس
 نه‌ونده خوشحال بي نه‌ي نه‌زاني چي بليت، په‌شوي هاته‌وه سهر
 خو و وتي: — له سايه‌ي خوواوه جوور بو مامه‌ند و كيژه‌كه نه‌وين
 يه‌ك بون ويه‌كتريان به‌ دل‌ه برپاريان دانا كه روي هه‌يني
 هه‌وتوي داها‌تو به تيكرابي بچين بو ماره‌كردني كه‌زال «من ره‌ق
 راوه‌ستام و وتم: «هه‌يني چي؟ كه‌زالي چي؟» مامه‌ند
 وتي: «مه‌حمود له به‌ر نه‌وه‌ي ريگاكه‌مان دوره هه‌تا شه‌ومان
 به‌سهر دا نه‌ها‌تووه با‌شتر نه‌وه‌يه كه‌لوپه‌له‌كانمان به‌ كول دا ده‌ين
 و پي‌ي كه‌وين، من له ريگا به‌ ته‌واوي روداوه‌كه‌ت بو ده‌گيرمه‌وه
 ...» من نه‌م پيشنياره‌م زور پي باش بو، ته‌واوي كه‌لوپه‌لمان هه‌ل

گرت و ږيمان داگرت له سهر كيڼو كه و ويستان بهر و ليژ
 بكه وينه ږي، مامه نډ راوه ستا و ږوي كرده پير خدر و هاواري كرد
 : « پير خدر نه گهر خووا كړدي و نياز ه كه م قه بول بو دوجاري
 كesh ديم بو زياره تت و خير و خيراتيكي زورت بو نه كه م »
 نه مجار هه باس هاواري كرد و وتي : « پير خدر منيش مهرج نه كه م
 به مهرجي پياوان هر و هك مامه نډ، شهرتي خو م بهر مه سهر ... »
 من وتم : « زور درهنگه كوپه كان با ږي كه وين، هيوا م نه وهيه كه
 خووا نياز مان قه بول بكات » ورده ورده شوږ بوينه وه بهر و خووار
 نه مجار مامه نډ به م جوړه ږوداوه كه ي بو گيرامه وه وتي : « كاتي
 من و هه باس له تو جيا بوينه وه خو مان هسته ناو كوړي
 هه لپه ږكي كه به خت ياري كردم چومه دهستي كيژيكي جووان و
 بالا بهرز و ږيك و پيك ، دو گهر له گهل كيژه كه هه لپه ږيم به دل م
 داهات نه وه ي من ده ميكه به شويني داده گه ږام خووا به قسمه تي
 كردم و نه وه له دهستم دا هه لده په ږي، له پاش گه ږي سيهم هر
 له خوړا هه ناسه يه كي ساردم هه لكيشا نه و هه ناسه يه نه ونډه توند
 بو كه كيژكه ږوي تيكردم و وتي - چي بو تو خووا چت
 ليقه و ماوه نه م هه ناسه يه ت بوچ وا به توندي هه ل كيشا ؟ - من
 سور هه لگه ږام و عاره قه يه كي گهرم بته واوي له شم دا هاته

خوۋار، له ولّام دا وتم - ببوره هیچ ... هیچ نه بو دوپاته‌ی کرده‌وه و وتی - بوچی راستم پی نالی توش وەک من بو نیاز هاتویتە ئیره؟ - من که تازە هۆشم هاتبوو بەر خۆم هی‌واش هی‌واش عارەقە‌کەم سارد ببوو‌وه‌ی وتم - چی بلیم، مەحموود داواتە‌که وەها گەرم ببو کهس له کهس ئاگادار نه‌بو، ئەمجار کیژە‌که وتی - ژن و منالە‌کەشت هی‌ناو - من بە ئاسپایی وتم - تا کو ئیستا خو‌وا دایکی منالە‌کانی پی نه‌داوم، هەتا بو زیارە‌تیان بە‌هینم - پرسپاری کرد - له بەر چی هەتا ئیستا ژنت هە‌هیناو - ولّام داو - قسەت نه‌بوو بەزانم خو‌وا گیان چ قسەتی من دە‌کا - ئەمجار من پرسپارم لیکرد و وتم - ئەیی تو چۆنه‌هاتوی بو زیارەتی پیرخدر - وتی - منیش هەر وەک تو - لیم پرسپی - شوت کردوو - وتی نه‌ول الله قسەت نه‌بوو - وتم - ناوت چییه؟ - وتی - ناوم که‌ژاله؟، پرسپارم لیکرد - مالو له کوییە؟ وتی : « له گوندی سەر‌چاوەین، زۆر لیره‌ دور نییه‌ بۆیه ئیمە هەمو چوارشە‌مۆیان بو زیارەت دینه‌ ئیره - بزه‌یه‌‌کەم هاتی‌ پروی تیکردم و وتی : « به‌ چی پی دە‌کەنی » وتم : « له‌ خو‌شیان به‌ خو‌وا که‌ژال خو‌ایی گە‌وره و میهرە‌بان و هیمەتی پیرخدر قسەتی من و تو‌ی ریک خست، ئە‌گەر تو‌بو‌هاوسەری به‌ من

ٲازی بیت منیش زور زور ٲازیم» سهری داخست و له ٲاش
 ماوهیه کی کورت سهری هل هیناو وتی : «قهلم بینوسی»
 مهحموود زور که یف خوش بوم وههام ٲی به زهوی دادهدا نهم
 زانی شهوه یان ٲوژ، لهم کاتی داژنیککی بوشناخی نیوان سال و
 زور ٲیک و ٲیک که بوئی خوشی میخه کی لی نههات هاته نیوانی
 من و کهژال دهستی ئیمه گرت و ویرای ئیمه ههلهده ٲه ٲی ، من
 بهم ئاکاره یهک جار ٲیم ناخوش بو لهوانه بو دهستم ئازادکه م و له
 داوه ته که بیم بو دهرهوه، بهلام کهژال زو هاته فریام و وتی : «ئهم
 خانمه دایکه مه و ناوی خه جیجه، ئهمجار خوشحالی ٲوی تیکردم و
 سلاوم لیکرد و وتم دایه خه جیج ناوی من مامهنده، مامهندی
 نوکرت، هیوام ئهمه یه ئه گهر ئیوه قهبول بکه ن بهبم به غولامی
 ئیوه چاویکی لیکردم ، من زور زور تهریق بومهوه تهواوی له شه م
 سارد بووه، دایکی سهری برده بن گوویی کهژال و دهستی کرد به
 وتوویر، منیش بیرم له وتی خوم ده کردهوه لاقه کانم تییک
 دههالان نهم ئه زانی چون ههلهده ٲه ٲرم، دایه خه جیج ٲوی تیکردم
 و وتی: «کاک مامهنده ٲیم وابیت تونازانی ههله ٲه ٲی» ولامم داوه
 و وتم : «به خووا ئه زانم ههله ٲه ٲرم بهلام له شهرمی ئه و بی ئه ده بی
 له خزمهت تو دا کردم زور تهریق بومهوه بویه لاقه کانم تییکهل

دەبن، دایە خەجیج وتی : « پۆلە هیچ زویر مەبە تۆ کوپى ئیمەى
منیش لەم بابتەووە زۆر خوشحالم ئەگەر کەژال پازى بێت منیش
بەم پێگەیشتنە زۆر شاد و پازیم خووا موبارەکی کات، مەحموود
کاتی ئەوەم لە دمی بیست بەرادرەیک خوشحال بوم لە وائەبو بال
دەرەهەینم و هەل فرم. دایە خەجیج وتی : « پۆلە هەر خووا
ئەزانی قسەت و نەسیب چۆنە منیش هەر وەک ئیووە لە سەر
قسنى ئەو پیرخدرە لەگەل پیروت، باوکی کەژال، بنەرەتی
ژیانمان دا رشت و پاش ماوەیک زەماندەمان کرد، من وتم :
دایە خانم ئیستا کە تۆش پازیت من چی بکەم؟ » ولامى دامەووە و
وتی : « پۆزى هەینی حەوتوی داهاو و یپرای چەند کەسیک لە
بنەمالەى خۆتان تەشریف بێنن بۆ مالى ئیمە لە گوندی سەرچاو
تاكو ئەو دەم منیش لەگەل باوک و براکانى کەژال و تووویژ دەکەم
بە یاری خووا جوور دەبیست، گەری ئاخری هەلپەرینە کە بو
دەستمان بر دا و کەلەیک جیا بینەووە، دایە خەجیج وتی : « پۆلە
مامەند پۆزى هەینی بۆ میوانى نانی نیووەرو چاوەرۆانم » وتم : « بە
سەر چاو دایە گیان ... » مامەند وتی : « تیگەیشتی مەحموود:
وتم : « بەلى ... بەلى زۆر باش تیگەیشتم لە خووا داوا ئەکەم کە
ئینشاالله بە ئارەزوت بگەى، خووا موبارەکی کات، منیش بۆ هەر

ئیش و کاریک که ههت بیئت ئامادهم» له کیوه که هاتبوینه خوواری که وتبوینه سهر ریگال له بهر ئه وه شه ومان به سهر دا نهیت، به توندی رویشتین و کاتی گه یشتینه وه مالی، خووا حافیزمان له یهک کرد، مامه ند به دهنگی بهرز هاواری کرد: «حموود روژی ههینیت له بیر نه چیت» منیش ولامم داوه و وتم: «به سهر چاو مامه ند گیان» ئیمرو که من ئهم مه بهسته ئه نوسم ماوهی چهل سال به سهر روداوه که دا تیپهر بووه، مامه ند کوپ و کیژی گه وره گه وریه یه یه و کچی به شو داوه و ژنی بو کوپه کانی هیناوه.

له پاش زه ماوه ندی مامه ند هه باسیش زوری پینه چو نیازی قه بول بو، به ره زای خووا له گهل کیژ که ی حاجی هه سه ن زه ماوه ندی کرد و ئه میس سی کوپ و دو کچی هه یه، چوار پینج نه وه ده وریان داوه ئیستا ههر سیکمان موی سهر و ریشمان وه ک به فر سپی کردو وه له مه رحمه تی خووا ژیانیکی خوش و پر له ئاسایشمان هه یه و ساغ و سه لامهت ئه ژین زور به که یفین ... و زور جارن خیر و خیرات بو پیر خدر ئه که یین.

بهشی شهشم

شیربایی

بیربایی

خوینده واره به ریز و خوشه ویسته کان کاره ساتی
شیربایی بن و بنجینه یه کی قول و کوئی هه یه بالام من
له و بابته وه ئه وهی له ده سه لاتم دابوو هیئدیکم به زوبانی
ساویلکه بو پون بونه وهی ئهم کاره ساته نوسیوه و
ئیخه مه بهر چاو، هر چند به قولیک ئهم نوسینه کورته
دلۆپه که له ده ریایه کی بان و بهرین، شیربایی له که یه کی
پهش و ناله باره که ههر وه ک پینه یه کی چلکن پاش
ماوهی رۆژگارانی کون و زور له مه و پیشه که به سه رشانی

ئیمه دا داسپاوه، فه قهت خووا ئه زانی ئیمه و به ره ی داها توی ئیمه
ئه بی چهند سالی که ئهم له که چهوت و ناحه ز و ناله باره به دوا یی
خومان دا راکیشین و له بهر ئهم بابته قورس و چه په له سه رمان
داخهین، له لای من وا دیاره که میژوی ئهم مه بهسته، بنه رته که ی
زه مانیک بووه که زور کهس هه بون و ئادمیزاد بون و هاتو چۆیان
کردوو و خواردن و خه ویشیان هه بووه و به یکه وه و توو یژیان
کردوو و به لام له دنیای بان و بهرین دا له بهر ئهمه چاویان به
باشی نه کرابوو نه هه چیان زانیوه و نه هه یچ له کاره ساته حالی
بون، من نالیم خووا ی نه کرده هه مویان ههر وه هابون، یه ک جار

زۆریشمان پیاوان و ژنانی ژیر و عاقل و زانا و تیگه‌یشتومان هه‌بون
به‌لام زاناكان له ترسی ناحالی و تینه‌گیشتوكان قوفلی خاموشیان و
بئ دهنگیان له دمی خویان داوه و له‌گه‌ل رۆزگار بو پیشه‌وه چون،
ته‌واوی ئەم کاره‌ساته بئ گومان ئەبئ له نه‌زانین و نه‌خوینده‌واری
پێک هاته‌بئ.

باسه‌که‌مان به‌م جوړه دريژه پئ ئەده‌ین، زه‌مانیک که زانست و
عیلم به پله‌ی وه راده‌ی ئیمرو نگه‌یشتبو، له ناوچه‌کانی کوردستان
باو بو خه‌لکی گونده‌کان و به‌شیکی له شاره‌کان له به‌ر ئەوه‌ی که
خویان گه‌رفتاری ته‌نگه و چه‌له‌مه‌ی زیان و مه‌ینه‌تی و که‌ساسی
بون زۆر به‌ی ئیش و کاره‌کانیان ئەسپارد به ده‌ستی پیاوه‌ ریش
سپئ کان و له خویان ماقولتر به برۆای خویان ئەوان زۆر زانتر و
زانتر بون جا هه‌ر ئەوه بو ئەم پیاوه‌ماقولا‌نه له چو‌نیتی هه‌ر ئیش و
کاریک بریاریان دابایه، خه‌لکه‌که‌ش به بئ لیکو‌لینه‌وه و قه‌س و
باس، وته‌ی ئەوانیان قه‌بول ده‌کرد و ده‌یان سه‌لماند، یه‌کی له‌م
کارانه چاره‌نوسی ژن هی‌نان و زه‌ماوه‌ند بو.

بو کۆره‌کانیان یان بو کێژه‌کانیان له پیش ته‌واوی ئیش و
کاره‌کان ئەبو‌وايه به چن بو خزمه‌ت ئەم پیاوه‌ماقولا‌نه بو پرسین و
چو‌نیتی ئەم کاره‌ساته. ئەوان بون کو‌و ده‌بونه‌وه و بریاریان له‌سه‌ر
ئەم کاره‌ ده‌دا و چاره‌نوسی ئەم دو لاوه ئەکه‌وته به‌ر ده‌ستی ئەوان،

ئەوانیش ھەر چۆنیک بریاریان دابات، کارە کە بەم جوړە پیک
 ئەھات، گرینگترین باسیان باسی شیربایی بو، شیربایی زور قورس
 و گران ئەیان خستە سەر شانی مائی زاوا لە گەل خواردەمەنی سی
 شەو و سی رۆژ زەماوندە کە، جائەم شیربایە چە پارە و پول بایە یان
 ھەرچیک کە، کە پیاو ماقولەکان دیاریان دەکرد مائی زاوا
 ئەبووایە رازی بن و دەراوہ کەیان بناوی شیربایی بدابە بە باوکی
 بوک یان دایکی بوک یان یەکی لە دەم راستە کەیان لە گەل تەواوی
 کەل و پەلی پیوستی ئەم رۆژە زەماوندە . ئەمجار زماوندە کە پیک
 دەھات . بەلام ئەگر مائی زاوا ھەزار و دەست کورتو نەداربان ئەم
 پیوندە پیک نەدەھات و سەری نەدەگرت . ئەبووایە ئەم دولاوہ دو
 دلدارە بەبی مەیلی و داخو ھەسرت سەری دەست لە ئەوین داریو
 پیوندە کە ھەلگرن . ھەتا کاتی مردن خفەتی لی دەست چونی
 یەکتەر بەخوون . زور دیتراوہ و بیستراوہ کە ئەم جوړە گرفتە بەخوین
 و خویناو کیشتراوہ . لەم بابتەوہ وەمبەستیکی راستەقینە و کورتان
 بو باسی دەکەم .

وا دەگیرنەوہ لە گوندی باریکەدار لە ناوچەیی .... خدر و ئەستی
 دولای تازە پیگە یشتو دلداری یەکتەر دەبن و یەکتریان زور خوش
 ئەویت چەند سال بو دلایان بەیکەوہ بو و ئاوات و ئارەزوی رۆژی
 زەماوندیان ھەبو . بەلام بریار دانانی شیربایی لە لایان پیاو ماقولەکان

بۆمالی خدر نه گونجاو ئهم دو لاوه به مرادی دلیان نه گه یشتن
 ههردوکیان به پوژیک خویان ده کوژن . باسه که بهوردی بهم جوړه
 بو . خدر کوپیکی جوامیرو بالا بهرز و چوار شانه ریک و پیک و
 لویکی خوین گهرم و بیرو باور پاک و خوشه ویست بو . له زور ئیش
 و کاردا یارمه تی ده ری زور که سان له ناو ئاوایکه دابو . ئهم لاوه
 ژیکه لهو جوامیره ماوه یه کی زور به دلی دابو به ئهستی کچه کی
 مام شهریف . ئهستیش به پراده یه کی زور خدری خوش ئه ویست .
 باسی ئهوین و دلداری ئهم دو لاوه جگه له مه ته وای ئاوایه کی
 خویان ئه یزانی ، زور له گونده کانی ده ور به ریش لهم باسه ئاگادار
 بون کاتی ئهم دو لاوه دلداره له ریگای مه زرا یان له سه ر کانی
 چاویان به یه ک ئه کهوت و توویژیان ئه کرد . زور له ژنان و کیژو
 لاوه کان که ئهم دیمه نه یان ئه دی له خووا ژیانیکی پر له خوشیو
 سه ر به رزیان بو ئهم دو ئهوین داره داوا ئه کرد . پوژیک خدر و
 ئهستی له قه راخ ئه ستیری یک دور به دور راوستابون و توویژیان
 ئه کرد ، پوره نازدار له گه ل چهنه ژنی که ده پویشتن بو مه زرا .
 چاویان بهم دو دلداره کهوت . راهه ستان و پوره نازدار روی تیگردن
 و وتی پوله کانم هیوام ئهویه به یه ک بگهن و خیر و خوشی له عومرو
 ژیا تان به دینن . خدر پیکه نی و وتی دایه گیان خووا ئه زانی و
 قسمه ت . ئهستی وتی دایه نازدار من و خدر په یمانمان به یکه وه

بهستووه ئه گهر لههه دونيايهش بو يهك نه بين له دونياي كه به يهك
 ئه گهين . لههه كاته دا پوره فاتمه يه كي له هاور يكانى دا به نازدار
 به توريه وه وتى تو خووا نه ستى سه رى زمانت بگهزه . به هوميدى
 خووا لههه دونيايه به يهك ئه گهن . من زورم دلدارى وهك تو و خدر
 ديوه لههه دونيايه به يك گه يون . هيوام نه وه يه ئيوهش به يهك بگهن
 . به لى خوشه ويستان ماوه يهك به سه ر چو شه وهات و رۆژ بووه .
 شه وه رويشتو رۆژ هه لات . زه مان له سه ر ره وه ره وهى ژيان هه ر وهك
 تيرى تاعون به ره وه پيشه وه نه رويشت و خه لكى گه وه ره و پچوك و
 پيرو لاو هه ر كام سه ر شوينى ژيانى ديارى كراو به رينگاي پر له
 كوسپ و تهنگو چه له مه ي ئه م ژيانه ناله باره يان ده ريژه يان پى ده دا
 . كهس كارى به كهس نه بو ، هه ر كهس له بيري ژين و ژيانى خو ي
 دابو . هه تا رۆژيك له رۆژان خدر نه وه باره قورسه ي كه وا له ناو دلى
 دابو . بو باس كردن . دا يكو باوكى خدر به م مه به سته زور خوشحال
 بون . له پاش باس كردن له گه ل مالى نه ستى ، پياوه ماقوله كانيان
 له م كاره خيره ئاگادار كرد . به كورتى له پاش هاتو چونيكى زور
 شيربايه ديارى كراوه كه نه ونده قورس و گران بو به هيچ جور هه تا
 به فروشى مه زرا و مه رو مالت و كه لوپه لى ماله كه يان ئه م باره و
 پوله يان بناوى شيربايى بو يان جور نه ده بو . له گه شت لاوه مالى خدر
 هوميديان برآ و ته واوى هيوا و ئاواته كه يان گه يشته راده يهك كه به

قه‌ولیک ده‌ستیان له هیچ جیگایه‌ک به‌ند نه‌بو . له‌ناچاری مالی خدر له‌م زه‌ماونده‌ی ئه‌م دو دلداره‌کشانه‌وه پاش ... خدری لیه‌وماو کزومات دلگیربووه... په‌نگی بزرکا خویناوی دلی ئه‌خوارده‌وه. ئه‌ستی و خدر به‌م هه‌مو ئه‌وینه له‌یه‌ک دور که‌وتنه‌وه .

ماوه‌یه‌ک خدر و ئه‌ستی چاویان به‌یه‌ک نه‌که‌وت و پوژیک ئه‌ستی خو‌ی گه‌یانده‌ خدر و پێشنیاری کرد خدر هه‌لی گری و له‌م گونده دور که‌ونه‌وه به‌لام خدر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خو‌ی به‌ پیاو ئه‌زانی و لاویکی جو‌امیرو ئاب‌رودار بو ئه‌م پێشنیاری په‌سه‌ند نه‌کرد . له‌ پاشان هه‌ردو کیان به‌یکه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ گریان ، زور گریان و زور خه‌فت بار بون . ئه‌مجار خدر روی کرده ئه‌ستی و وتی ئه‌ستی تو وته‌ی ئه‌ورپوژته وه‌بیردیت ، وتت دایه‌نازدار ئه‌گه‌ر له‌م دونیایه بو‌یه‌ک نه‌بوین له‌دونیا‌ی که به‌یه‌ک ده‌گه‌ین ئه‌ستی لام وایه هه‌رو‌امان به‌سه‌ردیت ، من خو‌وا‌حافیزی له‌تۆده‌که‌م ، لام وایه ئیت‌ر له‌م دونیایه یه‌که‌تر نابیننه‌وه. هه‌م‌یسان ده‌ستیان کرد به‌گریان و فرمیسکی گه‌رم به‌ چاوه‌کانیان دا ئه‌هاته‌ خو‌وار ئه‌و پوژه‌نیزیک کاتی‌ک به‌یه‌که‌وه وتوو‌یژیان کرد . به‌چاوی گریان‌ه‌وه له‌یه‌ک جیا بونه‌وه... . خدر له‌به‌ر پاریزگاری ئاب‌رو وه شه‌ره‌ف و ناموسی خو‌ی و بنه‌ماله‌که‌ی وه‌پ‌یزگرتن له‌ئاب‌روی ئه‌ستی ، شه‌و کاتی خه‌وتن خه‌یالیک‌ی سامناک به‌ منشکی دا‌هات و هه‌رحی کرد خه‌و له‌چاوانی

نه كهوت رابردوی ژیانی هەر وەك پەردەى سینه‌ما ئەهاته بهر چاوی
 ، هه‌وه‌لین رۆژی ئاشنا بون له‌گەڵ ئەستى ، رۆژی خوازبینى ، هاتو
 چوكرده‌نى دایك و باوكى و وتووێژى دواين له‌گەڵ ئەستى و...
 ئەوشه‌وه هه‌تا به‌رى به‌يان خدر نه‌خوت كاتى شه‌و ئەیه‌ويست
 ته‌مى تاريكى خوێ به‌ رۆناكى رۆژ به‌ گۆرپته‌وه خدر به‌ ئاسپايى له
 ناو جیگاكه‌ى راست بووه‌ زۆر به‌ هیڤى جه‌لو به‌رگى كرده‌ به‌ر ،
 چاویكى جوانى به‌ رۆاله‌تى دایك و باوكه‌ پیره‌كه‌ى و خوشكه‌كانى
 دا كه له‌ خه‌وى شیرین دابون گێرا هه‌ناسه‌یه‌كى ساردى به‌ چاوی
 پڕ له‌ فرمیسكه‌وه هه‌ل كێشاو هیواش له‌ماله‌وه ده‌ركه‌وت . له‌به‌ر
 ئەوه زۆرى بو‌بانگى به‌یانی نه‌مابو ، قوله‌قولى ك‌له‌ شیره‌كان له‌زۆر
 مالن به‌ گووى ده‌گه‌یشت ... خدر رینگای داگرت و رۆیشت
 له‌گونده‌كه‌ ده‌ركه‌وت كزه‌ى باى به‌یانی له‌ده‌م و چاوی ده‌دا .
 ماوه‌یه‌ك رۆیشت هه‌تا گه‌یشته‌ ئه‌و جیگایه‌ى كه له‌ناو دلى دا
 بناخه‌ى دانابو به‌ ئاسپايى له‌كێوه‌ كه‌ سه‌ركه‌وت هه‌تا گه‌یشته
 به‌رزترین لوتكه‌ى كێوه‌كه‌ . ئەمجار قه‌ده‌ریك راوه‌ستا له‌ پاش
 ماوه‌یه‌ك سه‌رى هه‌لب‌رى و روى كرده‌ ئاسمان . ئاسمانى پان و
 به‌رین كه‌ ئەستیره‌كان هیشتا دروشمى جوان و رۆناکیان له‌ ده‌ست
 نه‌دابو . خدر چاوه‌كانى پ‌ربون له‌ فرمیسك . پ‌ر به‌ ده‌م هاواری كرد
 ئەستى ... ئەستى كێژى پاك و دل‌دارى خوشه‌ويستم من ئەوه

رویشتم هیوام وایه توش بهشوینم داییت . لهم دونیایه بویهک
 نه بوین بهلکم له دونیای که، که جیگای ژینی راسته قینه یه به یهک
 بگهین . خدر به دل و جگه ریکی وهک پولا و قورس و پتهو که ناو
 دلی پرپو له خففت و زو خاو له سهر لوتکه ی کیوه به رزه که خوی
 هه لداشت و ... له ناو خوینی گهش و ئالی خویدا گه وزی وه گیانی
 پاک و خاوینی خوی کرده یاسایه کی بی بنکه و بی بایخ، یانی
 شیربایی که چهنده که سی نه زان و نه خوینده وار بناوی پیواوه
 ماقوله کان که بنه رته کیان دارشتبو. به یانی که خیزانی مالی
 خه بریان ده بته وه چاو یان به خدر ناکه ویت و جیگا که ی چول ده بینن
 له بابته ئه وه زور پهروش ده بن. ئه که ونه ناو دیی بو هه وال پرسین ،
 کهس هه والی خدر نازانی ته وای خه لکی گونده که ئه م خه به ره
 ئه بیستن زور نیگه رانی ئه بن و دل به خه م زور له خه لکه که خویان
 ئاماده کردو هه تا به شوین خدر دا بگه رین کاتیکی زور به سه ره چو
 به لام هه والی له خدر نه بو خه لکه که به دل ساردی گرانه وه. له بهر
 هیوانی مزگه وته که راوه ستان زور دل پهروش و نیگه رانی خدر بون
 هه رکامیان به جوریک باسی ئه م مه به ستیان ئه کرد . له و کاته دا بو
 که حه مه ی شوانی ئا وایه که به پرتا و هاواری هیناو وتی خدر ...
 خدر... یه کی پرسى وتی حه مه خدر چی ؟ حه مه وتی خدر له ژیر
 کیوه رهش له ناو خوینی خویدا گه وزیوه . هه وه لی خه لکه که واق

مان و دەستیان شەل بوو . هەتا مام رەحیم هاواری کردو وتی
 بابروین بزانین چی قەوماوە جەماعەتیکێ زۆر ژن و پیاو گەورە و
 پچوک بەراکردن خۆیان گەیانە بناری کێوەرەش ، تەماشادەکەن
 بەلێ راستە ئەمە تەرمی خدرە ، خدری کورێ سۆارە . باوکی خۆی
 بەسەر تەرمەکەدا کێشاو هاواری کرد خدر... خدر فرمیسکی
 گەرمی بەسەر ریشە سپیەکی داها تە خوار لە پاش ماوەیەک گریان
 و هاوار خەلکی تەرمەکەیان خستە سەر دەستیان و بەرو ئاوازی
 کەوتنەری . هەتا گەیشتنە ناو حەوشە ی مزگەوتەکە لە پاش
 ئەنجامی کارەکانی شەرعی گۆریان بو ئامادە کردو تەرمی پاکی
 لاوی جوانە مەرگ و بەشەرەف و بەناموسی خدری کورێ سۆارەیان
 خستە ناو گۆری ساردەووە ... ئەستی کاتی ئەم کارەساتەیی
 ئەبیستی و بەچاوی ئەبینی ئەوشەووە هەتا رۆژ لە تاوی خدری جوانە
 مەرگ ئیش و کاری گریان دەبی، خەو بەتەواوی لە چاوەکانی حەرام
 دەبی، زۆر بیردەکاتەووە بیر لە خۆی بیر لە خدر لە ژیان . لە پاش خدر
 دابو ئەمجار بیر لە قەول و بەلێنەکی کردەووە کە بە خدری دابو،
 زۆری بیر کردەووە بە ئام وای بەباش زانی بەقەولی خۆی وەفا بکات
 ئەو شەووە هەتا رۆژ خەو لە چاوانی نەکەوت و ....

هەر وەک دەزانین لە تەواوی گوندەکان لە ناوچە ی کوردستان
 ژنان بە یانان زۆر زو لە خەو هەل دەستن و تەندور دادەگیرسینن بو

نانی تازه‌ی پوژانه. ئەستی ئەو پوژە زوتر لە پوژەکانی پێشو لە ناو
جیگاکی خۆی هەستاو هاتە دەرو پویششت خریکی داگیرساندی
تەندورە که بو بەلام تینی تەندوری ئەو پوژە لە گەل پوژانی پێشو
زۆری فەرق ئەکرد. ئاگری ناو تەندوری ئەو پوژە لە پوژانی تر زۆر
بەتین تر بو. کاتی تەواوی بلیسە ئاگرناو مەبەقەکی داگرت .
ئەستی سەری هەلبری وە روی کردە ئاسمان و هەر خوا ئەیزانی
لەناو دلی خویدا چی ئەوت . فرمیسکی گەرمی بەچاوەکانی دا هاتە
خوار و هاواری کرد ، خدر .... خدري خوشەويستم ئەوەمنیش
پەیمانی خۆم بردە سەر و بەشوینت دا هاتم . خۆی خەستە ناو
تەندورە که و گەری تیبەر بو ئاگری گرت تەواوی لەشی سوتاو هەل
قرچا. لەهاواری ئەستی بنەمالەکیان لەخەو رادەپەرن ، بەپەلە
خۆدە گەینە سەر تەندورە که. کاتی ئەگەنە سەر ئەستی کیژی بی
مراد و دل پەر لە هومیدو ئارەزوی پوژانی داهاو، روحی پاکی
پەپوژازی کردوووە بو ئاسمان . بەهەر جوړیک ئەبیت ئاگرە که
دەکوژینەو تەرمی سوتاوی ئەستی که وەک خەلوژی لی هاتبو
لەناو تەندورە که دەر ئەهینن و کفنی دەکەن و لەگەل ئاواپە که
گۆریان لەلای گۆری خدري بە ئاوات نگەیشتو بو ئامادە کردو وە
لەناو گۆری ساردو تاریک دا ناشتیاں ...

به‌لی خوينده‌واره خوشه‌ويسته‌کان نه‌مه‌پچوک تـرين
 مه‌به‌ستیک له مه‌به‌سته‌کانی شیربایی که‌له‌م رڤدا‌وانه له ناوچه‌کانی
 کوردستانی سه‌رسه‌وز و پان و به‌رینی ئیمه‌دا روی داوه. ئیمپرو بو
 هه‌مومان ئاشکرایه که ئیمه له عه‌سرو زه‌مانیک دا ده‌ژین و ژیان
 ده‌که‌ین که به ده‌ستی ئاده‌میزاد نیوهی کوراتی ئاسمان داگیر
 کراوه. ئیمپرو عیلم و زانست به پاده‌یه‌ک که یشتوو که دوکتوره
 زانا کان و عالم و ئاگادار دلی ئینسان که گه‌وره‌ترین مایه‌ی ژینی
 هه‌رگیان له‌به‌ریکه له‌ناو قه‌فه‌زی سینگی ده‌رده‌هینن و لوله‌کانی
 ئالو گۆرپه‌که‌ن وه له‌مردنی رزگار ده‌که‌ن. گورچیله‌ی ئینسان نه‌مل
 ده‌که‌ن می‌شکی ئینسان که گه‌وره‌ترین کامپیوتیری گیانی
 ئاده‌میزاده عیلاج و چاره‌ده‌که‌ن و ... واچاکه نه‌م باسه جاری لی‌ره‌دا
 راگرین و. باسی پیشکه‌وتی زانیانی کورد بکه‌ین. ئیمپرو له سایه‌ی
 خو‌واوه. دنیا له‌عیلم و زانست له‌پاده به‌ده‌ر پیشکه‌وتوو. ئیمه‌ش
 میله‌تی کورد له‌م کار‌وانه به دو‌وا نه‌که‌وتوین نه‌توانم به شانازیوه
 دا‌وا بکه‌م ئیستا میله‌تی کورد نزیکه‌ی هه‌فتا و پینج له‌سه‌ده‌تا
 زیاتر خوينده‌وارن به‌شی زورمان له قوتابخانه‌کان له زانسته‌کان له
 زانکوکانی ئیران و ولاته‌کانی ده‌روه‌ی ئیران ماموستانو و ده‌رس
 نه‌دن وه زور له پیاوه‌گه‌وره‌کانی کورد له کارخانه‌کان وه کارگا‌کان
 ئیران و ده‌روه‌ی ئیران له‌عیلمی فیزیکی، کیمیا، وه‌زانستی و

دوکتوری ، دل ، گورچیلله ، میَشک ، عهسهب و ... و لسه
 نه خوشخانه کانی ئیران و ئهروپا خهریکی خزمهت به خهلقى خودان
 و خهریکی ئیشو کارن . ئیمرو ئیمه به سهر بهرزیه داوا ئه کهین
 بیاوه گه و ره و پهله به رزه کانمان به ناوی زانا ، شاعیر ، نوسهر وه ....
 مان ههیه نه ته نیا له ئیران به لکم له ولاته پیشکه و توه کانی
 دهره وهی ئیران ناو دارن و ناو بانگیان ههیه که ته و او یان جیگه ی
 سهر بهرزیه و ئیفتیخارن بو میله تی کورد . به لام هه میسان گرفت و
 چه لمه ی شیربایی و ژن به ژنه له زور جیگیان ههروه ک پيشو ماوه .
 زور کس له ژیر ئهم باره قورسو گرانه دا قه دیان چه ماوه سهره پرا
 مه به سستی شیربایی مه سه له ی ژن به ژنه زور زور له کاره ساتی
 شیربایی ناحه زترو ناپه سه ند تره ، که له ناو ئیمه دا باوه . به بر وایی
 من ئهمیش ههروه ک شیربایی میژویه کی کوئی ههیه . ئیستاش
 ته و او ی میله تی کورد به تیکرایی گه و ره و پچوک ، لاو و پیر ،
 خوینده و ار و نه زانن . ئهم ئالو گۆره یان زور پی ناحه زو چهوت و
 ناله باره . به لام من نازانم بوچ کس دهنگی دهرنایهت ، به قه ولیک
 ئیمهش و ئه و ان خومان له کوچه ی عهلی چهپ داوه) . ئه گه
 به وردی چاو له میژوی پر بایه خی خومان بکهین و بر وانینه ئهم
 فهره نگه پر له به ره که ته وه پیشکه و توی زانست و ئاگاهیه که
 ئیمرو هه مانه . به وردی بر وانینه ئهم بیرو باوه ره گرینگه ی که خووا

پى داوين هه ميسان له بابته تى ئهم دومه سه له يه زور وهدوا كه وتوين . كه واته خوينده وارى به ريز و خوشه ويستم ئيمه ي ميله تى كوردى زانا و نه به زو روشن بيرو تيگه يشتو ، هه تا كه ي ئه بيت له م خه وه قورسو گرانه خه به رمان نه بيت ه وه . ئايا كاتى ئمه نه گه يشتو وه به ته واوى چاوه كانمان بكه ينه وه و زور به وردى بر وائينه ئهم دو مه به سته له ناو ناوچه كه مان لام وا يه باشت ر ئمه يه گه شتمان ده ست به ده ينه ده ستي يه كترو ئهم دو مه سه له يه به چه شنك حل بكه ين و هه زاران كيژو لاو چاويرواني ئه وه ن كه شيربايى و ژن به ژنه له ناو كوردوستان له ناو به چى . هه تا ئه وان به توانن زه ماوند بكه ن و به دليكي پاك و خاوين به مراد بگه ن و ژيانكي سه ره ستي به ئه وين و دلدارى بو خويان پيك به هينن ببنه خاوه ني مالو و ژيان و چهند منالي كورپه و جووان بو مانى نه ته وه كه مان باقى به مينى به لام كوسپى شيربايى كه بوته كيويكى گه وره و لافاويكى سامناك پيشى ئهم پيگه يشتنه ي گرتو وه . له پاش مه سه له ي شيربايى باسى ماره يى ده كي شنه پيش . ئايا ئه زانن له عه سري پيشكه وتوى ئيمرودا ماره يى گه يشتو ته راده ي چهند ميليون (هه روه كو ، مالكرين ، دوكان كرپن ، ماشين كرپن) وه ... هه رله بهر ئهم كوسپه كونو ناله باره ي رابردوه كانه . ئيستاش په يوه ندو ئه وينى لاوه كان به ئه نجام ناگات وه له ناكام دا ناكوكى و دوژمنايه تى له ناو هه ردو بنه مال ه كان

پیک دیت . لہم بابہ تہوہ زور دیتراوہ وہ بیستومانہ لہسہر ئہم
 مہبہستہ ناحہزو دوژمنایہ تیکی قورسو گران پیک ہاتووہ و لہ
 ہہردو بنہ مالہ کان زور کس کوژراون . و ئہم دوژمنایہ تیظ ہہتا
 زہمانیکی زور دریژ ہہبووہ و ہہر ماوہ . خویندہ واری بہر یزم من
 نازانم مانای شیربایی چیہ وہ ئہم وشہ چہوتو نالہ بارہ لہ کام میژوی
 دونیاوہ و ہدہستی میلہ تی کورد کھوتووہ . لام وایہ کس نازانی
 لہچہ کات وزہمانیک شیربایی بہدی ہاتووہ ئیستا بو ئیمہ رون
 بوئہوہ وہباش ئہزانین کھزاواش ہہروہک ئہولادی ئیمہ وایہو
 ئہویش وک کچہ کھمان دہبیتہ جگہر گوشہی ئیمہ کھواتہ لہ بہر
 چی دہبی پھلپو بیانوی پی بہ گرین وہ زاواکھمان بخینہ ژیر قہرزو
 قولہو لہبہر قہرزرداری و نہداری ژیانیکی پر لہ تہنگو چہلہمہو
 ہہناسہ ساردی بہرنہسہر . بوچ ئہبیت ئہم جورہ دایکو و باوکانہ بیر
 لہ ژیانی ئہم دو لاوہ تازہ پیگہ یشتووہ نہ کھنہوہ ... جا ہہر ئمہیہ
 کھ لہ زورترین پھوہند لہبہر قہرزو قولہ ژیان بو ئہم دو لاوہ تال
 دہبی و شرو کیئشہ لہپاش ماوہیہکی نہ زور دور لہ ناو ئہم دووانہ
 پھیدا دہبیت و ہومیدو بہختہوہری لہمالہ کھ کوچ دہکات . ئیش و
 کاریان بہمہ حکمہ دہکیشی و قہبالہی مارہیہ کھ دینن بو لای
 دادرس . ئہمیش بہرامبہری بہلگہ دیاری کراوی مارہیی فہرمان
 دہپریت و ... ہہزارو یہک مہبہستی کھش دیتہ پیش . بہلام ئہگہر

ئیمە بەوردی لەم روداوە بکۆلێنەووە بۆمان دەردە کەویت کە ئەم
 ھەمو ناکوکی و تەنگوچە لەمە یە لە شیربایی و مارەیی زۆر پێک
 دیت . ئەگەر ئەم کۆرە لاوە لە روی ناچاری و کەساسی نەجوبایە ژێر
 ئەم بارە گرانیوە لە دەمی خۆیو ژن و منالە کە ی نەگیرا بایەووە بو
 قەرزو قولە ی شیربایی و زەماوەند ، دەست کەوتە کە ی کە تەواوی بو
 مال و منالی خەرج ئەکرد و ژیانیکی خوشو پەرلە ئاسایشیان دەبو و
 بەخۆشیو کامەرانی رایان دەبوارد و ناکوکی نەئەهاتە پیش .
 ھەمومان زۆر باش ئەزانین لەژێانی پەرلە مەینە تو دەردەسەری
 ئیمرو ، زۆر کەس ھەن بەقەولیک لە سی بەشی ژیان بەشیکی
 بۆجۆر ناییت ، چۆن ئەتوانی خۆی بخاتە ژێر باری قورسو نالەباری
 شیربایی ژن ھێنان . ئیمرو زۆر لە لاوەکان گەیشتونە پلەو پادە یەک
 کە ئامادەن بو زەماوەندو پێک ھێنانی مالو وخیزان بە لام بو
 ئەنجامی ئەم کارە پیویستیان بە پارەو پولیکی زۆر ھەیە . لەو
 بابەتەووە تەوانای ئمەیان نیە کە ھەنگاوی پیویستی بو زەماوەند ھەل
 بەینن . پرسیار دەکەن ئەبی چی بکەین ھەتا ئەم گەرفتو ناکوکیە لە
 نالو بەرین . چەرپنگایەک بەدەست بێنین تا بە بینە خواوەنی ژن و
 مال . زۆریان سەرە گێژەیان گرتووە ، نازانن چی بکەن ھەتا بەمراد
 بەگەن . بەتەنیا ھەر کۆرە لاوەکان نین بەم دەردە گرفتارن بەلکە
 زۆر لە کێژەکان کە پێگەیشتون و ھەرەتی شوکردنیانە ئەوانیش

ههروهها له بهر شیربایی و مارهیی زۆر له مالهوه دا ماونهوه. دلیان
 له ژیان و خوشی دنیاوژین بریوه به داخ و ههسره تهوه ته ماشای
 سینهمای ژیان ده کهن. زۆریش هه ن له لاوو کیژهکان له بهر نهوه به
 مهقسودو مهرامی دلیان ناگه ن. په نا بو خواردنهوهی ژاراو ده بن و
 خویان ده کوژن و داخو دهردیکی گه و ره نه خه نه ناو دلی دایکوو
 بابیان و کهس و کاریان. لی ره دا من پرسیار ده کهم بوچ ئه بی و ابیت ؟
 ئایا ئه گه ر ئیمه به وردی وه له قولای دلهوه بیر له م رودا وانه
 بکهینهوه ، بو مان ده ر نا که ویت که ته وای ئه م هه مو خو کشتنو
 دوژمنا یه تی ه و شه مشیرو تیر له یه ک کی شانه له ناو دو بنه ماله دا
 هه تامل شی وای ، ئاواره بونی مناله به تا وانه کان و ده ر به دری و
 لیقه و ماوی هه موی سه ر چاوه که ی له بنه ره تی شیربایی و مارهیی زۆر
 به دی دیت و ... روده دات ئه گه ر ئیمه له عه سری پی شه که و تو ی
 ئیم رودا تۆزیک ته نیا تۆزیک له روی عه قل و فه همی خو مان
 بیر بکهینهوه وه له م خه وه قورسه خه به ری نه وه له باب ته ئه م دو
 مه به سه ته ناله باره که می ک لی بوردن مان هه بی ت به قه ولیک تۆزیک
 ئه م مه سه له یه شه ل بگرین هه ر گیز تۆشی ئه م مه ی نه تی و ته نگوو
 چه له مه یه ناین . هه ر گیز کوره کان و کیژه کان که پا ره ی دل و جه گر
 مانن ئایا له ناوده چن ئایا مالیان ده شیوی . ئایا مناله کان یان ده ر به رو
 ئاواره ده بن. ئایا ئیمه تۆشی ده ردو داخ ئه بین ئایا کو رو کچه کانی

خىرو خۇشى لە خۇنەدىو بەدەستى خۇمان گۆرپان بۇ ھەل
 ئەكەنن ھەتاكاتى مردن ئىمە داخ بە دل بىن . خويندە ۋارە
 بەرىزەكان ، دايكو باوكە فېدا كارو بە شەپەفەكان ، زانايان و پۇشن
 بېرەكان ، رېش سېي و پياوۋە ماقولەكانى عەسرى ئىمىرو، ئەي ئەو
 كەسانەي عاقەلن و ھۇشيارن ولەئىمە زۇرتىرداناترو زانا تىرن.
 عالەمن ، ماموستان ، زانايانى دىنن، خۇاپەرىست و موسلمانن ، من
 لە ھەموتان پىر بە دل داۋادەكەم ، ئەبىت ئىمە چى بىكەن ھەتتا
 بتوانىن بە سەر شانى ئىمەدا گەرفتو و شىۋە ناحەزو نالەبارەكە لە
 زەمانىكى زۇر كۇن بەسەر شانى ئىمەدا داسەپاۋە ۋە ھەرۋەك
 پىنەيەكى رەش بەشانى ئىمە داناسۋە. چۇن لەسەر شانى خۇمان و
 ناۋچەكانى كوردستانى جۋان و پاك و خاۋىن لابەرىن و خۇمان
 بخىنە رىزو ناۋ جەرگەي كەمەلى پىشكەوتوى ئىمىرو چۇن ئەتوانىن
 دەرمانىك بۇئەم بىرنە پىر لە دەردو ناكۆكىيە بدۇزىنەۋە و خۇمان
 رىزگار كەين . ئىمىرۇ لاۋەكانمان لەكۆرۈ لە كەچ ، چاۋەپۇۋانى بىرو
 ھۇشى ئىمەن كەبەلكەم بە تۋانن بەھاسانى بەمرادى دلى خۇيان
 بگەن ۋە بىرادەي خۇش بەختى و دامەزراندىنى ئاسايش و پىك
 ھىنانى ئاۋات و ئارەزويى خۇيان بگەن . ئىنشا اللە.

مانگى رەشەمەي سالى ۱۳۶۲

بهشی حه و تم

باران

ئەو سالا گەلیک لە دانیشتوکانی ئاوايه كان
 لەوەرزی بههار دا زهویکی زۆریان شیو کرد بوو، لە
 سالی پيشودا توویکی زیاتریان بـلاو کرد بوووه به
 هومیدی دەست کهوتیکی پتربون، بهلام نهبارینی
 باران لە کاتی خۆیدا خەم و خەفەتیکی گهورهی
 خستبو ناو دلی گەشتیان ، شهو و رۆژ لە ناو
 مزگهوتەکاندا دەست به دوعا بون و لە خووا ئەپارانەوه
 چونکه چەند سال لە مەو پيش وشکەسال بو، چەیان
 وهدهست نه کهوتبو، توشی زەر و زیانیکی زۆر ببون،
 لهوه ئەترسان که ئەمسالشی وشکەسال بیت و توشی تەنگه
 چەلمه بن.

ئاوایی چنارانیشت بهم دەرده گرفتار بو، لەم ناوچهیش هەر
 وەک ناوچهکانی که باران نهباری بو خەلکهکان زۆر خەمناک بون
 له تهواویان زیاتر کاک رهسول بوکه له نا بارینی باران دل به خەم
 و پهروشتر بو، ولات تاریک ببو ئیوازهیهکی درهنگ بو کاک
 رهسول لهنته رهکەي داگیرساند و له بهر هیوانی پيش هۆدهکەي
 دانا و سهري بهرز کردهوه رۆانیه ئاسمان بهلام پهلههه وریکی له

ئاسمانی پان و بهریندا وه بهر چاو نه هات، هه ناسه یه کی ساردی
 له ناخی دله وه هه ل کی شاو سه ری داخست، خیزانی هه سیره که
 رابخست و له لای شانیه وه دانیشست، روی تی کرد و وتی: «ره سو
 چی ته؟ بوچ وا دامای؟» کاک ره سول سه ری هه لبری و ولای
 داته وه به لام چی نه گوت، هه میسان روی کرده ئاسمان و له بهر
 خو یه وه وتی: «نا ... باران ناباریت، چاوه کانی پیک داداو ده سته و
 نه ژنو دانیشست، ته نیا وزه وزه ی می شوله یه ک بو که له ده وری
 له نته ره که نه خولایه وه ... خیزانی هه ستا سفره که ی داخست و
 له نته ره که شی له لای سفره که دانا، کاک ره سولیش له ته نیشت
 سفره که دانیشتبو دمی کرابووه و چاوه کانی پر له خه م بون،
 تاوتاو سه ری هه لده بری و چاوی له ئاسمان ده کرد، روی له
 ئاسمان ورگی راو ته ماشای روناکی له نته ره که ی کرد که روناکیکی
 زه ردی به سه ر سفره که دا بلاو کرده بووه، کاک ره سول کابرایه کی
 کز و لاواز بو له بهر بی گوشتی دم و چاوی ته نیا شه تیکی که به
 جوانی ده بیندرا لوتی بو که له سه ر دم و چاوی قیت ببووه وا دیار
 بو که خه م و خه فه تیکی کوئی له رابردو پیشان ده دا، په شیله پیر
 و لاوازه که شیان له لای سفره که چموله ی دادابو، به کپرو شماوی
 خوی مات کردبو، چاوه کانی بریبووه ناو سفره که، جار جار له نوری

له رزیوی فانوسه که که له چاوه سهوز و قاشوله کانی
 ده دابروسکه ی لی په یدا نه بو و مرته قی له خوئی بری بو، خیزانی
 کاک ره سول خوئی کیشاوه و قولنجی خوئی شه کاند و روی کرده
 کاک ره سول و وتی: «پیاوه که تو کله شیر مل روته که ت چاوت
 پینه که وتووه» کاک ره سول وتی: «نا دو روژه نهم دیوه» خیزانی
 وتی: «نازانم بوچ واکز و بی حال هل نه نیشی وه ک جران
 له گهل مریشکه کان هاتو چو و گالتنه و گهمه ناکات» کاک ره سول
 وتی: «کله شیر که ش وه ک من بی که یفه»، زرده یه کی هاته
 سهر لیوه کانی، به لام به زوی لی له ناو چو. خیزانی ههستا سهر پی و
 پیاله یه کی ماست و چهندنانی هیئا و دایناو وتی: «ره سو بریا
 چهند دانه له جوجه له کان مردباین به لام مل روت ... ئاوا بی که یف
 نه بایه و ... خیزانی کاک ره سول ژنیکی قهل و خه رره بوو، دمو
 چاوی له پچوکی دا که خوریکی ه گرتبو ئیستاش له زور
 جیگا کانی دم و چاوی شوینه کانی ههر ده یاری ده کرد، ژنیکی
 به خووه چالاک بو دو کیژی به شو دابو وه ژنی بو کوریکی هیئابو
 نه وانی لی جیا ببونه وه به لام کوریکی مابو نه ویش له عهسکه ری
 بو، ژنه که روی کرده کاک ره سول وتی: «نانه که ت بخو بوچ وادل
 به خه می» کاک ره سول سهری هه لبریبو ئاسمان و ته ماشای

ئەستىرەكانى دەکرد قەر و قەپ دىمى بەسەر يەك دادابو، كاك
 رەسول و خىزانى و پشيله كەبى دەنگ لە دەورى سفرە كە
 كۆبونەووە هەتا كزە بايەكى نە ئەهات هيواش هيواش مانگ
 شەبەقى خۆى پەخشان كرد و ئاسمان شىن دىمەنىكى جووانى
 بەخۆى گرتبو، خىزانى وتى: «شتىك بخو كابر، خووا گەورەيە»
 كاك رەسول وتى: «ناخۆم دلم گىراووە هىچ برسىم نىيە نازانم
 بوچى دلم دىشى هەلسە پىالەيەكم ئاوى كۆلاوتوم بو بەهينە»
 ئەم كاك رەسول هەستايە سەر پى دەستى بە دلى گرت لە بەر
 هيوانه كە راوہستا و روانيە ناو دەشت و چياكان بوونى داغى و
 وشك بونى كەشت و كالى بتەواوى هەل دەمژت و دەستى شەل
 بوو. دەشت و چياكان وەك گيان لە بەرىكى گەورە لە بەر بى
 ئاوى و لە تونيان وەك قەللىي ئەتوايەو، لە بەر چاوى كاك
 رەسول هيواش هيواش ئەسوتاو وە دو كەكەي بەرو ئاسمان
 دەرويشت. لە دەلى خویدا وتى تەواوى رەنجى سالم لەبەر بى
 بارانى ئەمسال بە فيرو چو. لە بەر دەرد و مینەت وەك مار
 بە دەورى خویدا پىچى ئەخوارد و دەر و ژورى ئەكرد. ئەم جار
 دانىشت و بىرى لە رۆژەكانى رابردو دەكرد كە لەگەل كۆرەكەي و
 خىزانى هەموكاتى بيانان زو گايەكانيان وەپيش خويان ئەدا و بو

کیلان و به سهر چوونی بی تاقه تیان، کاتیک هسانه وه و
 ناسایشیان نه بو، ئیواران ماندو و هیلاک نه گه رانه وه و چه نه زر و
 نیازیکیان ده کرد. کاک ره سول نه ورژوهی که وتنه وه بیر که
 گارانه کهی کویخاسمایل چوبونه ناو مه زراکهی و کاک ره سول
 وهک پیاوان روبه روی کویخا راهه ستاو داوای تاوانی له کویخا کرد
 . نه مهی هاته بهر چاو که بیست ته غاری گهنم سه له م کردو وه
 خاوه نی قهرزه که له شار هاتبوو داوای قهرزه کهی ده کرد کاک
 ره سول به ئینی پیدا که نه م سال به هیوای خووا ته وای
 قهرزه کانی پی بداته وه، خاوه نی قهرزه که که ناوی کاک مه حموود
 بو وتی: «کاک ره سول نه گهر نه مسال له کات خویدا ته وای
 قهرزی سه له مکهم پی نه ده یوه راسپیروای حوکومهت نه هینم و
 ماله کهت و زهوی کهت، زهوت نه کهمه» .

کاک ره سول وتی: «کاک مه حموود بیر نا جور مه که له
 پیش ته وای قهرزی خه لکدا، بیست ته غاره گهنمه کهی تو جیا
 ده کهمه وه و پیت نه دهم ، نه مجار ده ته غار نوک سه له م کرد بو له
 کاک عه لی چه رچی کاک ره سول عه لی چه رچی که وتنه وه بیر به
 دو ده ست به سه ری خویدا دا، له بهر نه مه ته وای خه لکی
 ناوایه که له ده ست و زمانی عه لی چه رچی ورگر تبو ته وای خه رج

کردبو، کەس زاتی ئەمە ی نەبو بو بەر بەرە کانی لە گەل ئەو کابرا بی
 حەیا و بر چاوەرو بکاتە لە بەر ئەووە عەلی چەرچی هیچی پی
 عەیب نەبو، ئەووەی بە دەمی داها تبا یە نە ی دە گی راو، مە گەر هەر
 عەلی چەرچی نەبو کە چەند سال لەمەو بەروشکە سالی بو لە سەر
 چەند پارە یەکی بی قابیل چە کارە ساتیکی بە سەر ماله کاک
 ئەحمەدی دراوسیان هینا، تەنیا گاجوتە کە ی پی فروشتن و دو
 بەرانبەری قەرزە کە ی لی ستاندن، کاک رەسول بیری کەوتەووە کە
 هەر ئەم عەلی چەرچی بو راپۆرتی لە قاسمی کورپی دا و بەردیان
 بو عەسکەری، کاک رەسول وەک پەردە ی سینه ما ئەمانە ی لە بەر
 چاو دادەهات و خیزی لە لاقە کانی برابو، تەنانەت کۆلە کە ی
 هیوانە کە بو کە کاک رەسولی راگرتبو هەر هاواری لە خووا ئە کرد
 زۆری بیر کردەووە چوون خووی لەم چە ئەمە یە رزگاری بکات زۆر
 پاراوە لە درگای خووا چاوە کانی پر بیون لە فرمی سک، سەری
 هەلپنا و روی کردە ئاسمان و دەستی کرد بە پارانەووە لە خووا ی
 گەورە و میهربان و ... خووا ی گەورە کەس نا هومیدنا کات لە پر دا
 هەواریکی رەش و توند بەری ئاسمانی گرت و هەووە تریشقە
 دەستی کرد بە گرماندن، تریشقە ی هەووە کە بە رادە یە ک بو
 تەواوی ولاتی روناک کرد، بە گرمە و هاواری ئەم تریشقە یە کە

خانوکهی لهرزیوّه گایه‌کان له ناو ته‌ویله‌که دا ده‌ستیان کرد به هۆران‌دن، په‌شیله‌که راچله‌کی و ده‌ستی کرد به میاو میاو و توکه‌کانی قه‌ژ بونه‌وه و زمانی به ده‌وری لیوی دا ده‌هینا. کاک ره‌سول له‌بهر هیوانه‌که هر دوک ده‌سته‌کانی هه‌لبری، به‌ره‌و ئاسمان چاوه‌پو‌انی ئەمه‌ بو که دل‌ویی باران وه‌ده‌سته‌کانی که‌وی، له‌م کاته‌دا خیزانی هاواری کرد، ره‌سو ... ره‌سو پیاله‌یه‌که‌م ئاوی کول‌اوتو بو هیناوی وه‌ره‌ بیخووه، به‌لام کاک ره‌سول سه‌یری دونیایه‌کی که‌ی ده‌کرد گویی له‌ هاواری خیزانی نه‌بو، له‌بهر ئەوه‌ نوریکی پوناک که‌وتبو ناو دلی له‌ پر‌دا هه‌وه‌لین دل‌وپه‌ی باران که‌وته‌ سه‌ر ده‌سته‌کانی پر به‌ دم هاواری کرد باران ... باران ... خو‌وا‌یه‌ سه‌د شکور، کزه‌ بایه‌کی سارد هات و باران به‌ گو‌رم ده‌ستی پی کرد، وا ده‌باری چا‌و‌چا‌وی نه‌ده‌دی. کاک ره‌سول دو سی ده‌ور به‌ ده‌وری خویدا سو‌را و ئەم‌جار به‌ دل خوشیکی زور سوپاسی له‌ که‌رهمی خو‌وا کرد و دانیشته‌ سه‌ر سفره‌که و ده‌ستی کرد به‌ نان خو‌اردن، پیاله‌یه‌کی پر کرد له‌ نان و ماست خسته‌ به‌ر دم‌ی پشیله‌که و ... ئەم‌جار به‌ دل نیایی له‌ پاش نان و چایی خو‌اردن پالی دایه‌وه و له‌ گه‌ل پشیله‌که ده‌ستی کرد به‌ گالته‌ و

بہشی ہشتم

نیوان

ماوهی چوار مانگ و ده رۆژ بو که بئ وچان له قوتابخانه
خريکی دهرس خويندن بوين ئه و رۆژهش ههر وەک رۆژانی
پيشو، به يانی له کاتی دیاری کراو تهواوی قوتابیكان له ناو
خهوشه قوتابخانه که دا کو ببوينه وه وه یاری هاواله کان
دهستمان کرد بو به یاری و گالتو گهپ . له پرده زهنگی
لیداو هه مومان به ریز له بهرامبه ر پوله که ی خومان
راوه ستاین له پاش ماوه یه که بریوه بهری قوتابخانه که
له ناوه راست هه مومان چوه سه ر کورسیله یه که راوه ستا ،
به تهواوی له هه مومان دیاربو ، له پاش ناوی خووا چهند
وه تاریکی به که لکی له بابته یاری و یارمه تی و پاک و

خاوینی و دهرس خويندن به شیوه یه کی زور باش و جوان بومانی
باس کرد . له بهر ئه وه وتووێژه که ی زور خوش و به تین بو ئیمه ش
گه شتمان بئ دهنگ راوه ستابوین گویی مان بو وته کانی راگرتبو .
قازانجیکی زورمان لی وه رگرت . له پاش تهواو بونی وتاره کانی بریوه
بهری قوتابخانه که بهم جوړه که راوه ستابوین به ئارامی یه که له
دووایی یه که رۆیشتی نه ناو پوله کانمان ئه و کاته دهرسی واژین
(انشاء) مان هه بو ناوی واژینه که نیوان (فاصله) بو ، جاله م
دهرسه دا هیندیک له هاواله کان له ئیمه باشته ر واژینه یان نه نویسی

هەر پوژیک که ئەم دەرسەمان بووایە ئەو چەند کەسە شانازیکی
 زۆریان بەخوێان و بەنوسینەکیان ئەکرد مامۆستای دەرسی
 وازیانە کەمان پیاویکی زۆر باش بو ئیمە تەواومان بەدل خوشمان
 ئەویست لە هەوتودا پوژیک دەرسی ئەومان هەبو هەموومان زۆر
 کەیف خوشو و سەرەحال بوین ، لەبەر ئەوە وتە زۆر خوشی بو
 دەگیراینەو وە لەکەسیش توپە نەدەبو. دايمە دەمی بە پیکەنین بو
 وە زۆر پوژان لەکاتی خووی لەگەڵ ئیمە خەریکی دەرس ئەبو،
 ئیمەش بە تەواوی گویی مان بۆرا ئەگرت، بەڵی ئەو پوژە کە دەرسی
 وازیان مان هەبو لە پاش هانی مامۆستا فەرزادی و چاک و چۆنی
 لەگەڵ هەموومان ئەو تاقمە کە خوێان ئامادە کرد بو کە وەک جاران
 ماموستا بانگیان لی بکات و نوسینەکیان بەخوینەو، زۆر
 چاوەپوژان بون هەم ماموستا لەوانی بانگ نەکرد و پوی کردە
 ئەحمەد و وتی : « ئەحمەد کوپم وەرە بەروە ئیمرو تۆ وازیانە کەت
 بەخوینەو و هاو قوتابیکان هەمویان سەریان سۆرما بو تەماشای
 ئەحمەدیان ئەکرد. بابە زانین ئەحمەد کیی ئەحمەد کوپیکی فەقیر و
 لایقوما و هەزارە کە تەمەنی هەر دوێزدە سال دەبی لەبەر نەبونی و نە
 خواردن و کەساسی پەنگی زەرد هەلگراوە و چاوەکانی بە قول دا
 چوو و کوپیکی مل باریک و بی گوشت بلە باریکە ئە جەلوبەرگی
 کۆن و پینەکرا و لەبەر دا دايمە کز و مات لە حەوشە ی قوتابخانە کە

له په نایه ک داده نیښی سهری ته خاته سهر شانی وه له دوره وه
 ته ماشای مناله کان ده کات و له بهر هه زاری دایمه ئاهی سارد
 هه لده کیښی و کس گالتنه و گه پی له گه ل ناکات زور له مناله هاو
 که لاسیکانی گالتنه و گه بیان پی ده کورت و دوریان ئه دا و ناویان نابو
 ئه حمده شیت زور له مناله کان ده ستیان ده کورت و به ده وری دا
 ده هاتن به تیځرایي هاواریان ده کرد ئه حمده شیت تو چونی تو
 له بهر چی ئه خوینی بوچ وا بی گوشت و خوینی ... ئه حمده دی
 هه ناسه سارد و کس ساس له بهر هه زاری و بی جه لو بهرگی و
 لیقومای سهری داده خست و بی دهنک و سه دا مات ده بو وه
 نوزه ی لیوه نه نه هات، له شهرمان سور هه لده گرا ئ فرمیښکی
 گهرمی به چاوه کانی دا نه هاتنه خووار هاوړیکانی هه تا نه وکاته ی
 ماندو ده بون گالتنه یان پیډه کرد و له پاشان رویان لی وهرده گیړا و
 په شتیان تی ده کرد و لی جیاده بونه وه، له بهر ئه وه ئه حمده هیچ
 ده سه لاتی نه بو له ناو خویدا خوینی دلی ده خوارد ه وه، باوکی
 ئه حمده کریکار بو رږزاننه هه تا ئیواره یه کی دهر نه گ کریکاری
 ده کرد، دایکیښی هر چنده نه خوشو کس ساس بو به لام بو یارمه تی
 به ژبانی رږزاننه ئیشو کاری دراوسیه کانی وه خوگر تبو. له ماله وه
 چوار کس بون، باوکی و دایکی و ئه حمده و برایه کی پینج سالانه
 ته وایان له ناو هوډه یه کی رهش و تیځ قرماوکه به کره یان گرته بو

ژانیان ده کرد. بهم حاله وه بهو به دبختی و نه داریه وه نه حمه د شهو
 دژو خه ریکی دهرسه کانی بو، دهرسو مه شقه کانی زور باش بو وه له
 بهر هه ژاری و بی بهرگ و پیلای هاوله کانی زوریان نیوان
 لیده گرت وه ناوی نه حمه ده شیتیان به سهردا بری بو ... به لی نه
 دژو که ماموستا روی تیکرد و به گهرمی داوی لیکرد و وتی
 نه حمه د کورم ئیمرو تو وازینه که تمان بو بخوینه وه، هاوله کانی
 زوریان پی سهیر بو به لام نه حمه د گهرمایه کی به تینی به دل دا هاتو
 له جیگا که ی خوی هه ستاو هه نگای پته وی هه ل گرت و به رویه کی
 خوشه وه رویششت بو لای میز که ی ماموستا وه له شانی راستی ناغای
 فهرزادی راوه ستاو روی کرده هاوله کانی نوسراوه که ی گرت به
 دهسته وه .... مناله کان له ژیره وه دهستیان کرد به ورته ورت،
 ماموستا وتی تکایه بی دهنگ بن با بزاین نه حمه د چی نویسه وه.
 مناله کان به به تیکراییی بی دهنگ بون، ماموستا روی کرده
 نه حمه دو وتی نه حمه د گیان چیت نویسه وه بو مانی بخوینه وه.
 نه حمه دی هه ژار له بهر نه وه هه ول جاری بو له شانی راستی
 ماموستا که ی راوه ستا بو وه وازینه ی نه خوینه ده وه ته وای
 هاوله کانی چاویان تیه پری بو له شهرمان سور هه ل گراو
 عاره قیه کی گهرمی به ناو چاوانی دا هاته خووار به لام خویی شهلو
 نه کرد بهم جوړه دهستی کرد به خوینه ده وه ی وازینه که ی که

نوسیوی. به ناوی خوواي گه وره و میهره بان ماموستای
خوشه ویستم سلاو، هاواله خوشه ویسته کانم سلاویکی گهرم
له ناخی دلوه پی شکه شتان نه کم. به ریزه کان هه روه ک نه زانن
باسی واژینه ی نه کاته مان، نیوانه (فاسله) من نه وه ی به دلّم دا
هاتووه وه زور ده میکه له ناو دلّم دایه وه ته واوی ناو دلّمی پر خوین
کردووه، وه ئیمرو ماموستای گه وره ئیزنی پیدوم من بوتانی
به خوینمه وه، نه وه ی له ناو دلّم دابو نه وه م نوسیوووه ئیستا بوتانی
به یان ده کم. ئیمرو من شانازی به وه نه کم که مانای نیوان بو ئیوه
باس بکم. تکام ئمه یه نه گهر چهوت و ناله باریه ک له نوسیوو
خوینده نه وه دا به گویتان گه یشت لیم بیورن ئیستا بهم جوړه
واژینه کم به گویی ئیوه راده گه ینم. هاواله خوشه ویسته کانم ئیوه
هه مو رۆزی له قوتا بخانه یان له دهر وه تا پیک ده گه ین له جیاتی
سلاو و هه وال پرسین گالتنه به من ده کهن و گه یم پی ده دن، له
به ر نه وه جهل و بهر گه کانم کون و پینه کراون، پیلاره کانم له چوار
لاوه دهر اوان، له بهر نه وه کیفه کم که دایکم به نه خوشی و کلۆلی
دانیشتوو له کونه پهرو بومی دهر وست کردووه هه تا پاریزگاری له
کتیبه کانم بکات، له بهر نه وه که من له زستاندا پالتوم نیه وه ک
ئیوه بیکه مه بهر وه دهسته وانه م نیه بیکه مه دهستم هه تا خوم له
سه رمای دل ته زینی زستان هه شار بدهم، تا کو له سه رمان هه ل

نەلەر زىم وە نەخۇش نەكەوم لەبەر ئەوۋە لە ماۋەى مانگىك رۇژىك
 نەبى چىشتى گەرم بخۇم ھەروەك ئىۋە گۆشتى پى بگرملە بەر
 ئەوۋە بەتەۋاۋى وتىر بەزەگى خۇم نان مان نىە بىخۇم وە قوۋەتى پى
 بگرىم . باۋكەم كرىكارە ، رۇژىك كارى ھەبى دو رۇژ بى كارە ئەۋىندە
 دەست كەۋتى نىە كەنان و خۇاردەمەنى تەۋاۋى پى بەكپى و پارەى
 زۇرى ھەبى بۇ مەنى بدات بە جەل و بەرگ . براۋ ھاۋالە
 خۇشەۋىستەكانم ژيانى بنە مالى ئىمە نەمردن و نە ژىنە .
 دايكىكى فەقىرو كەساسم ھەيە ئەۋىش لە بەر نەبۈنىۋ نەخۇاردن
 دايمە نەخۇشە . خۇشكو براكەم شىم ھەرۋا . دايكەم سەرەپايى ئەم
 نەخۇشەيە ئەچىتە مالىان ، ئىشى كاريان بۇ دەكات . دەست
 كەۋتەكەى خۇى ناي خۇات دەى ھىنەتەۋە بۇ ئىمە ، ئەگەر پارەو
 پولى كيان پى دا ، كۇبى دەكاتەۋە ئەيدات بەكپى مال . من خۇم زۇر
 جار بىر دەكەمەۋە من بۇچ دىم بۇ قوتابخانەۋ دەرس ئەخوينم ،
 كاتى تىر بەزەگەم نان نەبى بى خۇم ، جەل و بەرگ و پىلاۋم نەبى ،
 دەرسىم بۇچىە . زۇر جار لەگەل دايكو باۋكەم باس ئەكەم ئەلىم
 قوتابخانە بۇ من ھىھىچ قازانجى نىە ، باشتىر ئەيە لە گەل باۋكەم
 بەچىم بۇ كرىكارى بەلام ئەۋان لە ۋەلامەم دا دەلىن كورم
 ھەر جۈرپىت ئەبى دەرسەكانت بە خوينى . دلىم بۇ ھاتەنى قوتابخانە
 زۇر گەرم ئەكەن . ئەلىن رۇلە ئەحمەد تۇ ئەگەر بە خوينى ئاخىرى

به جيڳايهڪ ئه گه يي ، ئه گهر پيگه يشتي ئه مجار خوتو ئيمهش له
 هه ڙاري پزگار ئه كهيت و خوارده مهني گهرميش ئه خوينو و جهل و
 بهرگي تازو جوآن ئه كهينه بهر. منيش بهم هيوايه وه له بهر دلگرمي
 ئهوانه كه هه مو رڙي به هوميدو ئارهزو دمه وه بو قوتابخانه بهلام
 دايكو باوكم نازانن كه ئهه هاوالانهم كهله چاوم خوشتهرم ئهوين وه
 رڙي چوار پينج كات به يه كه وه بو فيربوني زانست و زانياري له
 سهر ميڙيڪ داده نيشين چه دهر دو عه زابيك بهمن ئه دهن چهند
 جويني ناشيرين و ناله بار ، باري شانم ده كهن رڙانه چهند جار
 گالتو گه پيم پي ده كهن رڙي چهند جار دهورم ئه دهن و پيم ده لين
 ئه حمده شيت چوني هاتوي دهرس به خويني بوچ والهر و كه
 خويني . زور جار كه بير ده كه مه وه وا ئه زانم به راستي من شيتم ،
 به كه لڪي دهرس خويندن نايهم . به لي ... ئاغاي فهرزادي نيواني من
 وه هاواله خوشه ويسته كانم ئه وه يه كه كاتي ري ده كهوين به ره و
 قوتابخانه زور له واله قوتاييه كانم له سايهي خوواوه باوكيان داراو
 ده له مندن به ئوتومبيل وه بهرگ و جهلي خاوين و پيك و پيك
 دينه وه بو قوتابخانه . بهلام من له بهر بي هيزيو وه پيلاوه
 دهر اوه كانم ههر چهند له ماله وه له وان زوتر ده كه ومهري بهلام دايمه
 دهرنگ ئه گه مه قوتابخانه . به لي ماموستاي خوشه ويستم ماناي
 نيوان پيم واييت ئه مه يه كاتي له ناو حه وشه كه ي قوتابخانه هاواله

خۆشه‌ویسته‌کانم به‌یه‌که‌وه کوو ده‌بنه‌وه باسی تله‌فزیون و
 به‌نامه‌کانی ده‌که‌ن، نه‌مشه‌و چه‌یان چاوپێکه‌وتوووه من له
 قولینچکیک هه‌ل ده‌توشکیم و له تاو بیحالی و زامی قاچه‌کانم
 ده‌نالم و بیر له پوژی ره‌شی خۆم و بنه‌ماله‌که‌م ده‌که‌مه‌وه، له‌م بیر و
 باوه‌ره‌دا تا کو له قوتابخانه‌ نه‌گه‌ریمه‌وه بوو مالی به‌ هیوای نه‌مه‌ نیم
 جاریکی که‌ش چاوم به‌ دایکی نه‌خۆش و لیقوماموم بکه‌ویت له‌وه
 ده‌ترسم نه‌م هومید و ئاواته‌ی که‌ به‌ منی هه‌یه‌ بیباته‌ ژیر گه‌ل و به
 ئاوات نه‌گات ماموستا گیان کاتی هاوآله‌کانم ده‌ورم نه‌ده‌ن و گالتهم
 پێ نه‌که‌ن و خۆیان پر به‌ دم پێکه‌نن پیم نه‌لین نه‌حمه‌ده‌ شیت
 نازانن نه‌م وته‌ پێکه‌نینه‌ی نه‌وان هه‌ر وه‌ک سیخیکیس داغ و سور
 بووه‌یه‌ که‌ ده‌یکیشنه‌ به‌ ناو دلی من داوو ته‌واوی له‌شی من
 ده‌سووتین وه‌ نه‌تویومه‌وه، به‌لام چی بکه‌م خو من چیک له‌ ده‌ست
 نایات تیخه‌مه‌ بن گویم وه‌ له‌ بیر خۆمی نه‌به‌مه‌وه، نه‌مه‌ خۆی
 گه‌وره‌ترین نیوانه‌ نیوانی مه‌ن و هاوآله‌کانم ... دوی شیه‌و
 کتیبه‌کانم له‌ ژیر ده‌ست دابون خه‌ریکی نوسین بوم باوکم
 پرسیا‌ری لیک‌ردم وتی نه‌حمه‌د گیان کو‌رم چی نه‌نوسی وتم
 باوه‌گیان به‌ یانب ده‌رسی واژینمان هه‌یه‌، باوکم وتی بنوسه‌ هه‌ر چی
 له‌ ناو دلت دایه‌ بینوسه‌ منیش نه‌وه‌ی بوو ئیوه‌م خوینده‌وه‌ نوسیم
 نه‌مه‌ ویست له‌ مه‌زباتر بنوسم وه‌ فەرقي جیاوازی نیوان زو‌ر‌تر

وجووان تر بیان بکهم بهلام له بهر ئەمه مالهکان برقی نییه چرای
 لهنتەر ههله دهکهین له شانسی من چراکه مان نۆتی لیبرا و
 کوژایهوه به تاریکی مامهوه ئەمه بو بهخت یاری نه کردم، ئەوهی له
 ناو دل و میشکم دایه بینوسم منیش کۆتایی به نوسینه که هینا،
 ئەحمەد بی دەنگ بو سهری داخست و راوهستا ... . بتهواو بونی
 واژینه کهی ئەحمەد ماموستا فهرزادی و ههوالهکانی ئەحمەد
 چاوهکانیان پرپبو له فرمیسک و بهشی زۆریان به ناشکرایي و به
 دهنگی بهرز ئەگریان و خاموشیکی قورس له ناو پوله کهدا حاکم بو،
 ماموستا به دلی پر له خهفت و چاوی پر فرمیسک ئەو بی دهنگی
 شهکاند و وتی : « ئافه‌رین ... ئافه‌رین بژیست ئەحمەد کۆری
 خوشه‌ویستم . به‌نوسینوو خویندنه‌وی ئەم واژینه‌ت من و زور له
 هاواله‌کانت له‌خه‌وی گران و مانای نیوان هوشیار کرده‌وه من به‌پانی
 دنیا له‌تو سوپاس ده‌کهم . بهلام پوله گیان ئەمەش بزانه منیش
 باوکهم هه‌روه‌ک باوکی تو کریکار بو منیش هه‌روه‌ک تو ژیانم پر له
 نه‌داری و ته‌نگو چه‌له‌مه‌و ناله‌بار بو . بهلام به هه‌زار نه‌بونوو
 که‌سای من به‌ربه‌ره‌کانیم کردو هیواو هومیدم له ده‌ست نه‌دا به
 خویندن و خویندنه‌وه په‌ره‌م پی‌داو له به‌رامبه‌ر ناکۆکی و نه‌بونی
 وه‌ک پاله‌وان راوه‌ستام هه‌تا ئاخ‌ر خۆم که‌یانده ئەم راده‌یه . بی
 شه‌ک توو ته‌واوی هاواله‌کانت باش نه‌زانن که کارو کریکاری خه‌وش

(عەیب) نیه شەرەفوو ناموسو سەر بەرزیه بو ئادەمیزاد. ئیمەو تەواوی ئەو کەسانەى کە لە سەر دونیا ژيان دەکەین ئەبێت بێر لە وه بکەینەوه وه تى بگەین و باش بەزانی کە لە ناو هیچ ئادەمیزادیک نیوان نیه وه ئەگەر هەش بى ئەبێت لە بەین بەچیت و نەمینى. ماموستا لەو بابەتەوه ماوهیه کی زۆر باسى بو کردین. مەبەستەکانی ئەوندە خوێش بو و ئەوندە بە کەلک بون لە ناو دلی هەموان دا کاریگەر بووه زۆر باش مانای نیوان حالى بون. لەپاش تەواو بونی وتارەکەى ماموستا ئەحمەدى گرتە ناو باوهشی و ماچی کردو دەستی بەسەردا هینا. ئەمجار تەواوی قوتاییەکانی ناو پۆلە کە لە جیگا کەیان هەستان و هێرشیان برد بو ئەحمەدو گرتیانە ناو باوهشیان وه دەست و سەرو چاویان ماچ دەکردو لە کردەوهی خویان زۆر زۆر پەشیمان ببونەوه. گەشتیان هاواریان دەکرد، ئەحمەد، ئەحمەدی خوشەویستمان لیمان بیورە لە ئەمپرو بە دوواوه لە پاش ماموستا کانمان توگە وەرەو سەروکی هەمومانى. ئیمە تەواومان بو فەرمانى تو ئامادەین. هیوامان وایە تو بە دلی پاک و خاوینى خوت لە کردەوهی ئیمە بەبوری و عەفومان بکەى. ئیمە هەمومان هوشیار بوینەوه. وه لە ئاکارو کردارە ناشیرینەکەى خومان زۆر پەشیمانین توێش ئەبێت لە مەولا گەورەیی خوت بو سەر ئیمە قەبول بکەیت ئیمەش تەواومان بەلینیت یى ئەدەین فەرمانى تو

ههروهك فهرمانى ماموستاكان به ئه نجام بگه يه نين . سوآره هوآرى
 كرد به خوا ئه حمهد نهم ئه زانى روحي تو ئه ونده به رزهو دلى تو
 ئه ونده گه وره يه . ههريهك له مناله كان شه تيكيان ئهوت بو ئه وهى
 ئه حمهد له يان ببورى... بهلى خوشه ويستان به نوسيني واژينه كهى
 ئه حمهد و رينموني ماموستاى گه وره و دلسوز. ئه حمهد وه ها چوووه
 ناو دلى هاواله كانى ئه مجار ته واوى قوتابيه كانى پوله كه ههركاميان
 ئيشوو كارو چه له مه يه كيان ببوايه له گه ل ئه حمهد باسيان ده كردو
 ئه حمهد يش به توانى خوئى رينموني ده كردن . بهلى خوشه ويستان
 ئه حمهد واى لى هاتبو كه ببوه نه مونى پوله كهى خويان ...
 ماموستا فهرزاديش له دو كانيك ئيشيكى باشى بو دوزيه وه هه مو
 روژى له پاش ته واو بونى دهرس و مه شقه كانى له قوتابخانه ده چو بو
 ئيش كردن . له ده ست كه وتى كاره كهى جه لو به رگى خاوين و
 پىلاوى باش و جووانى پى ده كړى و يارمه تى خه رجى ماله وه شى ئه دا.
 دايكو باوكى زور شانازى به ئه حمهد ده كهن و دهرس و مه شقه كانى
 ئه ونده باشن كه بو ته شاگرد هه وه لى قوتابخانه كه . ته واوى
 مناله كان و ماموستا كانيش به راده يه كى زور زور له كردارو
 ره فتارى رازين . ئيستا به هيو و دلگرميكي ته واو خه ريكي دهرس
 خوينده نه وه سالى ئاخري ناوه ندى ته واو ئه كات ...

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

www.iqra.org

بہنشی نوہم

تاوان

تاوان

9

په له هه وریکی رهش له لایه که وه بهری ئاسمانی
گرتیو دهستی کرد به گرماندن به لام باران نه ده باری،
هه وره که له بهر ئه وه زور رهش و تاریک بو نیوهی
شاره که ی داگرتبو، به لام لایه که ی دیکه ی ئاسمان
تارمایه کی پوناکی لی دیار بو، له پرده له لای قوبله وه
توزیک هه وری سپی به قه درایه نیوهی هه وره ره شه که
په یدا بو، ورده ورده به ره و نیوانی ئاسمانی سه ر
شاره که مان ده هات، خه لکیکی زور سه ریان هه ل بری بو

وه چاویان له ئاسمان ده کرد. زوریان پی سه یر بو له بهر ئه وه
ئاسمانیان بهم جوړه تاریک و رون نه دیبو. کاتیک هه وره سپیه که
تیکه ل هه وره ره شه که بو له پرده دهنگیکی گه وره له هه وره
ره شه که پیډا بو. پر به ئاسمان نه راندی، له و کاته دا بایه کی توندی
دهست پیکردو ته پو توژ له زه وی پیډا بو به لام زوری نه خایاند
بایه که له هات و هاوار کهوت وای لی هات به زوری خو ی له ناو
کولانه کاند اړاکی شا ... کاک حوسه ین سه ری هه لبری و وتی خوا
ره حم بکات کاک په حمان که له لای راوه ستا بو رویی تی کردو وتی

چیتە کاک حوسەین تۆمەگەر نازانی بەهەرە ، لە وەرزی بەهەردا
 هەوریش ئەگرینی و بای توندیش دیتو و بارانیش ئەباری و ... کاک
 حوسەین و لامی دایەووە و تی راست ئەکە ی برام وەرزی بەهەر
 هەر وایە بە لام پیم واییت ئیمرو ئاسمان واپیشان ئەدات شەتیک
 بەقەومی . کاک رەحمان و تی برام خووا گەورە یە ئەینشالە هێچ
 نابێ مەترسە زۆری پێنە چو هەورە سێکە هەرەشە کە ی لادا
 ئاسمانی رەشو تاریک سپی هەلگەراو تەواوی ولات رۆناک بو . لەو
 کاتەدا خەبەر کەوتە ناو شار کابرایە ک سە منالی کۆرپە و بی
 گۆناحی خووی خەستوتە ناو چەمی شارە کەو بە زۆر هەرسە کانی
 خینکاندوو . ئەم باسە هەر وەک بۆم لە ناو شاردا تەقیووە و بۆا بۆووە ،
 زۆر لە خەلکی بە بیستەنی ئەم کارەساتە سەریان سوڕ مابو ،
 زۆریشیان باوەریان نەدە کرد کە پیاویکی ئاوا دل رەق پێدا ییت و
 بە دەستی خووی بە توانی جەرگی خووی بە شیشە ی سوورەووە بو داخ
 بکات . زۆر لەو کەسانە ی کە گویی بیستی ئەم خەبەرە بون رێگایان
 داگرت و بەرو چومە کە کەوتنە رێ . بای وەرزی بەهەر هەمیان
 دەستی کرد بە هاژو هۆژو تەپو تۆزیک ی زۆر لە زەوی هەلستاو
 بەرەو ئاسمان رویشت لە هات و هاواری بایە کە تاقمیک قەلەرەشە
 کە لەسەر دارە کانی قەراخی رۆبارە کە هەل نیشتبون لە ترسان
 دەستیان کرد بە قەرە قرو لەشە قە ی بالیان داو هەل فرین . ئەمجار

منالته نابى، خۆم ئەزانم چىم كردووه درگاكه به توندى پىك
دادهدا و له ماله كه دەر ئەكهویت، دهتۆرى و دهپړا.

كابرا كاتى ئەم وتانه له دمی ژنكهى ئەبيستی له جیگای خۆى
وشك ئەبى و چاوهكانى دەر ئەپهپى، پەق راوهستا و نەى ئەزانى
چى بكات، لەم كاتهدا كابرا خەيالىكى سامناك و ترسينەر دهگريت
وه چاو له منالە زەرد و لاوازهكانى ئەپريت، كابرا سى منالى دهبى
دووآنيان پچوك ئەبن، له مالهوه دهبن ئەوى كهشيان له پلهى
ههوهل له قوتابخانه دەر س ئەخوينى ...

ئەو پۆزهش كابرا كه بهرى چاوى تاريك ببو خوینی وهكۆل
هاتبو باس باسى ناموس و شەرەف و ئاپرو بو، نەى ئەزانى چى دهكا،
دو منالەكانى مالهوى دا پيش خۆى و بهرو قوتابخانه ئەكهووته پى
... كاتى ئەگهته قوتابخانهكه له ماموستا كهى ئيزن بو كۆرهكهى
وهردهگريت، ئەویش له گەل دو منالەكانى كه ئەداته پيش خۆى
بهرو چۆمهكه دهكهونه پى، له بهر ئەوهى وەرزی بههاره و بهفرى
زستان تۆاوهتهوه و بارانىكى زۆرىش له چيا و كيۆهكان باریوه ئاوى
بهفر و باران تیکەل ببو و لافاویكى زۆر به گۆرەم به چۆمهكه دا
دههات، ئاوهكه بهراڤهيهك زۆر بو هەر شهپولى ئەدايهوه، كابرا و
سى منالەكان گەيشتنه سەر چۆمهكه و له جیگای زۆر بهرز
پاوهستان كه ژیر قاچيان بهك جار زۆر قول بو، كابرا شهيتان

ئەچىتە ناو كەلىشە يەوۈ بەرى چاۋەكانى تارىك دەبى نازانى چى
دەكات، ھەر سى منالە بى گوناه و لىقوماۋەكانى بە پىل كىشان و بە
زۇرى ئەخاتە ناو چۆمەكە و ...

پەشتيان تىدەكات، منالە بەسە زمانەكان، منالە لەر و لاۋازەكان
لە پاش يەك دو جار قوم بون و ھەستانەوۈ ... پەشويان لىدەبىرى و
ئەخنكىن و ئەكەونە ژىر ئاۋەكە و ... كابرە كاتى دىنئائەبىت كە ھەر
سىكىيان خنكاۋن وە گىيانى شىرىنيان دەرچوۋ وە ... ئەمجار
دەكەۋىتە رى بگەریتەوۈ، ماۋەيەك دەرۋا ۋەك پەردەى سىنەما
ۋىنەى منالە بى تاۋانەكانى وە كەردەوۈكەى خۇى دىتە بەر چاۋ،
تەزۋىيەكى ساردى بە لەشى دادىت لە كەردەوۈكەى خۇى زۇر زۇر
پەشىمان دەبىتەوۈ ... ئەمجار قار و قىژى و جنىو دانى ژنەكەى و لە
ژىر پى نانى ئابرو و ناموسى ئەو ژنە بى حەيائە و بى ئابروىيەى
ئەكەۋىتە بىرى بەم كارە ساتە زۇر پەشيو و دلىگر دەبى و ھوشى
لىدەبىرى رىڭاكەى چەپ ئەكات و رست ئەچىتە ناو پولىسخانە
خۇى دەناسىنى و تەۋاۋى كارەسات و روداۋەكەيان بوۋ دەگىریتەوۈ
و ئەۋباسە بە گوىى چەند كەسىك ئەكات و لە ناو شار بىلەۋ دەبىتەوۈ
ئەمجار خەلكىكى زۇر لە بەر درگای پولىسخانەكە كوۋ دەبنەوۈ و
دەست دەكەن بە ھات و ھاۋار لە پاش ماۋەيەك چەند رەاسپىراۋى
ھوكمەت لەگەل خەلكەكە بەر و چۆمەكە ئەكەونە رى، لە رىڭا ھەر

کامیان لهو بابت هوه به جوړیک راویژیان ده کرد، سر نه نجام
 ده گه نظ سطر روبره که و چنه د که سیک که زور باش مله وانی
 نه زانن خویان روت نه که نه وه و خو نه خنه ناو چومه که، هه تا مناله
 خنکاوه کان له ژیر ناوه که دهر بهینن، له پاش ماوه یه ک چاوه پړوانی
 تهرمی مناله پچوکه که ده خنه سر ده ست و له ژیر ناوه که ئیهینه
 دهره وه، هه میسان بین ده کیشن نه مجار تهرمی بی گیانب دوهه مین
 و سی هه مین دهر ده هیئن و هر سی تهرمه کان له تهنیشت یه ک
 راده کیشن، سی منالی بی تاوان، سی منالی خوشی له خو نه دیو،
 سی منالی ... زور کهس که چاویان بهم رډاوه نه کویت به دهنگی
 بهرز ده ست نه کهن به گریان، خه لکه کظ نه م کابرا دل په قه، تفو
 له عنه ت ده کهن و ...

نه مجار خوینده واره به ریژ و خوشه ویسته کانم زور جار له م
 مه به ستانه بوئیمه پیش دیت و یان نه بیستین، نه مجار ئیمه ی بیر و
 هو شیر ئیمه ی که چاومان کړاوه ته وه و خومان به که میک روشن
 بیر و زانا نه زانین باش نه وه یه به ته وای بیر له م کاره ساتانه
 بکه ینه وه و بزاین کی تاوان باره، ئیا کابرا تاوان باره یان سی
 مناله کانی تاوان بار بون یان نه که ی تاوان باره که نه مه به سته ی
 هیئا پیش؟ ئیا فهره نگی ئیمه تاوانی هیه یان نه خوینده واری و
 بی زانستی زن و پیاوه که؟ یان فه قیری و هه زاری و ده ست کورتی

ئىمە ئەبى لەم بابتەوۋە لە قولاي دلمانەوۋە بىر بىكەينەوۋە بە باوۋەرى من
گەۋرەترىن خزمەتىكى كە ئەتۋانين بە فەرھەنگ و مىللەتى خۇمان
بىكەين ئەوۋىيە كە بىر و ھۇشمان بخەينە سەر يەك رېڭا، يەك بو
ئەم جۈرە كارەساتە بدۇزىنەوۋە لە بەر ئەمە ئەم جۈرە پۇداۋانە
بارىكى قورس و گرانە كە لەسەر شانى تەۋاۋى ئىمەيە، بەلكەم
ئىنشاللا ئەم جۈرە كارەساتە ناحەز و نالەبارە لە تەۋاۋى
ناۋچە كەمان لەبىن بەچىت بەيارى خوۋا، ھەرگىز ئەم جۈرە پۇداۋە
بە گويى مان نەگات داۋا دەكەم ئىنشاللا سەبەرز و سەر كەۋتو بن.

سالى ۱۳۶۵ ھەتاۋى

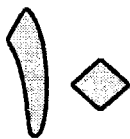

بہنشی دہہہم

مامؤستا

هەۋەل مانگى پايىز بو ھىۋاش ھىۋاش
 قوتابخانە كان بو ناو نوسىن قوتايىكان ئەكرانەو تەكو
 سالىكى كەش دەرس بە خوينىن و پلەي زانست و
 زانياريمان بەرزتر بىت، بەياني رۇژى دووشەممە بو زۇر
 خوشحال و كەيف خوش بول، لە بەر ئەمەي كە دوۋاي
 سى مانگ چاوم بە ھاۋالە كانم دەكەوت، دەم رۇژە بياني
 خۇم نامادە كرد كە لەگەل باوكم بو خۇنوسىن بچمە
 قوتابخانەي ئازادى، قوتابخانە كە زۇر لە مالى ئىمە دور
 نەبو ماوہى چەند سال بو ھەر لەم قوتابخانە ناو نوسيان
 ئەكردم و دەرسىم ئەخويند. جائەو رۇژە كە باوكم

بەلىنى پىدام كە ئەم با بو قوتابخانە زۇر خوشحال بوم، ئەوندەي
 ھەزم بە دىتنى ھاۋالە كانم ئەكرد، زۇر لەو ھەزم بە چاوم
 پىكەوتنى شىرىن خانمى مامۇستاكەمان ئەكرد، شىرىن خانم
 مامۇستايەكى زۇر دلسوز و خوين گەرم بو، بو فېربونى دەرس و
 مەشقە كانمان زۇرى رەنج لەگەلمان دەكىشا و تەۋاۋى وەختى خۇي
 لەگەل ئىمە خەرىك ئە بو تەۋاۋمان بە رادەي دايكى خۇمان
 خوشمان ئەويست، من ئەو رۇژە لە خوشيان نەم زانى نانى بەيانىم
 چۇن خۇارد و لە ناو دلم دا ھەر خوۋا ... خوۋام بو كە باوكم لە نان
 خۇاردن تەۋاۋ بىت و بەروين بو قوتابخانە و ناوم بنوسن و چاوم بە

شیرین خانم و هاواله کانم بکهویت، من زور حەزم بە خویندن دەکرد، زۆرم هەول ئەدا کە سەرەتایی تەواو بکەم و بچم بو ناوەندی، شەو و رۆژ خەریکی دەرس و مشقە کانم بوم، ماوەی دو سال بو کە شیرین خانم ماموستای پلە ی ئیمە بو لە بەر ئەمە زۆرم خوش ئەویست، لە خویندن و نوسین دا لە تەک هاواله کانم بەر بەرەکانیم دەکرد و ماوەی دو سال شاگرد هەو ئەم و دەست دەهینا و نەمونه ی پلە کەمان بوم، ئەو کاتە ی من بە تەمای بوم هاتە دی، باوکم هاواری لیکردم و وتی : « پڕشەنگ کچم ئەگەر ئامادەیی هەستە بپروین بو قوتابخانە و ناوت بنوسم ». من لە ولام دا وتم : « باوە گیان من ئامادەم ». هەر دو بەیە کەووە کەوتینە ڕی، کاتی ئیمە گەشتینە قوتابخانە یەک راست چوینە ناو هۆدە کە ی بپروە بەر، لە پاش سلاو و چاک و چۆنی باوکم سوپاسیکی زۆری لە هەمو لایەک کرد، بو ئەم ئەرکە گرینگە ی کە لە سەر شانی ماموستا کانه. ئەوانیش سوپاسیان لە بوکم کرد، لە بەر ئەمە سال درەنگ بو ناوی هەر کەسیان نوسی بایە ئەیان ناردە ناو پلە کە ی بو دەرس خویندن، لە پاش ناو نوسین و پوشتنی باوکم منیشیان پڕوانە ی پلە کەمان کرد، لە درگاکەم دا و وەژور کەوتم و کاتی چاوم بە هاواله کانی پارەم کەوت بە پرا دە ی دنیا خوشحال بوم، لە خوشیان چاوە کانم پڕ بون لە فرمیسک لە پاش هەوال پرسیان و چاک و چۆنیکی زور و لە باوەش

گرتنى يەكتر لە سەر كورسىلەكانمان دانىشتىن و چاۋەپروانى
 ھاتنى مامۇستاكەمان بوين، ماۋەيەكى زۆرى پېنەچو درگاگە
 كرايەۋە و ژنىكى پېك و پېك و جوۋان كىلە ھاتە ژرر و سلاۋى كرد
 و لە جىگاي شيرين خانم دانىشت و خۆى ناساند، روى كرده ئىمە و
 وتى : « خوشكە خوشەويستەكانم من ناوم نەسرینە، ئەمن لە
 جياتى شيرين خانم ، مامۇستاي ئىۋەم ھىۋام ئەۋەيە كە كاريكى
 ۋە ھابكەين لە يەك پازى بين، بەم جوۋرە كە ئىۋە لەگەل شيرين
 خانم ھاۋدل و ھاۋ گيان پاتان ئەبۋارد لەگەل منىش ۋە ھابن، منىش
 ئەۋە لە دەستم بيت و لە تاقەتم دا بيت لە زانا و زانستى لە ئىۋە
 درىخى ناكەم» لە پاش و توۋوژىكى زۆر باش و بەكەلك ئەم جار روى
 كرده من و وتى : « پېشەنگ بەم جوۋرەى بىستومە توۋ دەرسەكانت
 زۆر باشن و دو سالە شاگرد ھەۋەلى، ھىۋام ئەمەيە ئەمسالىش نە
 تەنيا توۋ، بەلكەم تەۋاتان ئەبى زۆر باش بەخوينن روى خوتان و
 منىش سور بكنە» و نەسرین خانم بەدم پېكەننەۋە و توۋوژى
 دەكرد، كاتى تەۋاۋ بو من باش بىرم لە وتەكانى كردهۋە و دلم
 لەرزى كەۋتمە بىرى شيرين خانم، خەفەتىكى زۆر داىگرتەم و وتە
 پېكەننەكانى نەسرین خانم نەيتۋانى خەفەتى دلم ولا دا و دلم
 بكاتەۋە ئىتر گويم بو وتەكانى و توۋوژەكانى پانەگرت، لە ناو دلم دا
 داۋام لە خوۋا ئەكرد بەزويى زەنگ لىدات و بەچىنەۋە بوۋ مالى

خۆمان، زۆرى پى نەچو زەنگى لىدرا، منىش كتيبەكانم بە گۆرجى خستە ژىر باخەلم ۋەك باي شەمال بەر و مال كەوتمە پى، كاتى گەيشتمەو مالى كتيبەكانم ھەر كام بو لايەم فرى دا، ئارەزوى گريان وەھا داىگر تبوم گەروم وشك ببو، ھەزم بەو ۋە دە كرد جىگايەكى چول بدوزمەو ۋە دەست بكەم بە گريان، دايكم زانى من خەفەت بارم زۆرى لى پرسىم - پىشەنگ چىيە؟ چە قەۋماو؟ بوچ ۋا خەمبارى؟ - دەنگم نە كرد لە قولىنچىكىك مات و خەمبار دانىشتم، لە قولاي دلەو ۋە بىرم لە شىرىن خانم دەكرە ۋە لە وتارە خوشەكانى، لە ھات و چوۋ جوۋانكەي، لە موحبەت و خوشەويستىكەي، لە ئۆگەرىكى كە لەگەل ئىمەي ھەيبو، لە وشە جوۋانەكانى كە بو ئىمەي باس دە كرد، لە بەر خۆمەو ۋە وتم : « خوۋايە چوۋن ئەتوانم ئەمسال لەگەل نەسرین خانم كە لە ھىچ بابەتتىكەو خوشم لى نايە رابویرم، بە خوۋا لام ۋايە قەت ناتوانم ھوگرى ئەم ماموستايە بم و ... پىشەنگ بو ئازار دانى نەسرین خانم زۆرى بىر كردهو، ئەمجار لە بەر خۆيەو ۋە تى : « ئەزانم چى ئەكەم، ئە بى ئەوندەي ئازار بدەم ھەتا لە قوتابخانە كە رابكات و ئىتر نەگەرپتەو، بەلكەم بە رویشتنى ئەم ھەمىسان شىرىن خانم بگەرپتەو، بە بىتەو ماموستاي پلەكەمان ... وردە وردە خور ئاۋا دەبو و دونىاي روناك و جوۋان جىگاكە خوى بە شەو ۋە زەنگى

تاریک ئال و گۆر دە کرد. شەو بە سەر داھات و نانی شەوییان خوارد
و پرشەنگ بە خەمناکی خەوت، بەیانی بە ئەنقەس درەنگ لە خەو
هەستا دایکی هاواری لیکرد: « پرشەنگ پرشەنگ رۆلە زۆر
درەنگە، مەگەر تۆ ناچیتەووە بۆ قوتابخانە؟ » ... پرشەنگ بە بی
تاقەتی و لایە داووە و وتی: « دایە گیان ئەووە هاتم » کەمێکی نان و
چایی خوارد و لە پاشان بە بۆنەی خو ئامادە کردن خۆی خاflانەد،
ئەمجار بەرو قوتابخانە کە کەوتە پێ، لە رینگاش کاریکی وەهای کرد
تا کو زەنگ لیدات و شاگردەکان بچنە ناو پلە کە و دەست بکەن بە
دەرس خویندن، گەشت رۆژ ئەمە کاری بو، کاتی ئەگە یشتەووە
قوتابخانە کە منالەکان نیووەی دەرسەکانیان خویند بو پرشەنگ بی
ئەووەی ئیزن وەرگریست ئەچوووە ژۆرەووە و لەسەر جیگا کە
دائە نیشت، نەسرین خانم تیگە یشتبو بەلام باسی نە دە کرد، کاتی
نەسرین خانم خریکی دەرس وتنە بو، پرشەنگ قاقەزیکێ خەتی
خوڕایی ئەکیشا. گویی بە دەرسە کە نە ئەدا، کاتی نەسرین خانم
بانگی لی ئە کرد تا کو دەرسە کە ی بخوینیتەووە پرشەنگ بە بی
مەیلی لە جیگا کە ی هەلدەستناو بەلام تەواوی بە چەوت ئە
خویندەووە. گەشت جار نمرە ی کەمی وردە گرت . نەسرین خانم لە
ئاکاری پرشەنگ سەری سۆر مابو، وە بۆ پرشەنگ زۆر پەروش بو.
ئەمەشی باش ئەزانی ئەم جوړە دەرس خویندنەووەی پرشەنگ

دهرس دهرس خویندهنی دهوړانۍ شیرین خانم نیه. ههرئهم
 پرشنهگ بو نمونهی تهواوی پوله که بو وقوتابخانه که شانازی پی
 ده کرد. نه سرین خانم زور جار بیړی له وه ده کردوه هوۍ دهرس
 نه خویندهنی پرشنهگ هاته نی ئه وه به جیگای شیرین خانم، جاهه ر
 ئه وه بو که له هه مویان زیاتر له گهل پرشنهگ خه ریک ده بو تا کو دلی
 وه ده ست بیڼی. به لام پرشنهگ له م هه مو سه رنج و له بور د نه ی
 نه سرین خانم زور گرینگی پیڼه ئه دا. وه له ماله وهش له ئا کاموو
 کرداری وای پی شان ئه دا له گهل دهرسه کانی زور خه ریک نه ده بو
 له هه مویان زیاتر فاته خانمه می دایکی بو که بوۍ دهر که و ته بو
 پرشنهگ وه ک پارو پی رار خه ریکی دهرسو مه شقه کانی نابیت و زور
 هو ش به خویندن نادات. پرسپاری لیډه کرد پوله که چم چیته؟
 له به رچی خه ریکی دهرسه کانت نابی؟ پرشنهگ له ولامدا سه ری دا
 ئه خست و مرته قی له خوۍ نه بری... هیډی هیډی هاو پوله کانی له
 په ریشانی و دووا که و ته نی پرشنهگ زور په رو ش بون هه مو روژی
 پرسپاریان لیډه کرد پرشنهگ چیه چه بووه چیت به سه ر هاتووه
 مه گربه هیوانیت ئه مسالیش شاگرد هه ولی به ده ست بیڼی، بوچ
 دهرده که ت به ئیمه نالیت. پرشنهگ روی لی وهرده گیران وه باسی
 له گهل نه ده کردن و لی یان دور ئه که و ته وه. هیواش هیواش تاقی
 کردنه وهی هه وهل ده ستی پی ده کرد. مناله کان شه وو روژ خه ریکی

دهرسو مه شقه کانیان بون تاگو نمره ی باش وه دهست بیئن به لام
 پرشهنگ خهریک نه ده بو. ئه و پرشنه گی که دایکو و باو کو
 هاواله کانی شانازیان پی ده کرد وه ها دواکه وتبو ته وای نمره کانی
 له ژیر ده بون هاواله کانی زوریان دوریان لی ده کرد. ته نیا نه سرین
 خانم بو که زور رۆژان راویژی له گهل ده کرد و خه می بو ئه خوارد
 به لام پرشنه روپی خوشی پی شان نه ده دا. ئه و رۆژه به سه رجو
 بیانی نه سرین خانم چهند کتیبیکی باش و بایخ داری له گهل خوئی
 هینا بو قوتاخانه له پاش ته و او بونی دهرسه کان کتیبه کانی دا به
 پرشنه و وتی پرشنه ئه م کتیبانه زور باش و به که لکن وینه و
 چه تی زور جوانیان تیدایه بیخوینه وه که لکی له ورگره کاتی ته و او ت
 کردن بو می بهینه وه به لام تکایه زوریان ناگاداری لی بکه له ناو
 نه چن و شیرزیان نه کهیت. پرشنه به نابهدلی کتیبه کانی ورگرت
 بی ئه وه ی سوپاسی لی بکات خه ستیه ژیر باخه لی و رۆیشت کاتی
 گه یشته وه مالی بی ئه وه پروانیه ته نوسراوه کان یان ته ماشای
 وینه کانی بکات خه ستیه ژیر دهستی برابچو که که ی بو ی به جی
 هیشت برا که ی له بر ئه وه که منال بو عه قلی پی نه ده شکا دانیه ته
 سه رکتیبه کان زوری شیرزه کردن و زور له لاپره کانیه شی له ت و
 په ت کرد. به یلنی کاتی پرشنه ئه م کاره ساته ی چاوپیکه وت زور
 توپه بو به لام له ناو دلی داوتی من بو ده بی به دراندنی ئه م کتیبانه

خهفت بهخوم خو هی شیرین خانم نین . خوای ئە کرد تهواویان
لەناو ئە چون زور گرینگی بهم روداو نه دا . هەر وه هابه شەق و
شەری کووی کرده وه خستیه سەر تاقهیه ک ... . ماوهی بیست روژ
به سەر چو روژیک نه سرین خانم وتی پرشنگ گیان ئە گر
کتیبه کانت تهواو کردوو به بیان هی نه وه بو من . پرشنگ هه تا ئە و
روژه کتیبه کانی فه راموش کردبو و له بیرى چوبوو به لام کاتی
نه سرین خانم کتیبه کانی خسته وه بیر پرشنگ کتیبه دراوه کانی
کهوته وه بیر له شهрман سورهلگرا و تهریق بووه له ئاستی خووی
ئارهقهیه کی ساردی بهتوای لهشی داها ته خوآر . ده میک راههستان
وتی باشه خانم بیانی بو تی ئە هی نه وه . له نه سرین خانم دور
کهوته وه . له پاش دهرس خویندن وه تهواو بونی قوتابخانه مناله کان
سه ، سهو چوآر ، چوآر له قوتابخانه که ئە هاتنه دهره وه به گالتو
گه پ به رهو ماله وه ئە کهوته نه پری . پرشهنگ به ته نیا سهری داخستبو
وه به دلیکی پر له خه م هیواش هیواش به رهو ماله وه ئە رویشته .
کاتی گه یشته وه مالی له بهر بی تاقه تی و په ژاره یی خووی رویشته
ناو هوده کهی خووی دهستی کرد به گریان . هه وه له تاو شیرین
خانم ، دوهه م بو نه خویندن و وه رگرتنه نى نمره ی کهم ، سیهم له
شه رمی ئە وه که به یانی به چرویه که وه ئەم کتیبه دراوانه بو خانم
باته وه ... بی تو خانم پرسیارى لیه کات پرشهنگ ئەم کتیبه نه ی

بۆچ ۋايان لى ھاتوۋە. چە ۋلامىك بداتەۋە... زۇر دانىشت و زۇرى
بىر كىردەۋە.

كاتى ئىۋارە بو ۋلات رۈبە تارىكى ئەرۋىشت شەو بەسەرداھات.
دايكى ھاۋارى لىكىرد پىرشەنگ وەرە شىو بەخۇين. پىرشەنگ
چاۋەكانى سورھەل گەرابون لە ھۈدەكە ھاتەدەرۈ دەمو چاۋى
شۈشت و لە لاي دايكو باوكى دانىشت. بەلام دلى گىرا بو ھەر لە
بىرى بەيانى دابو. دايكى پىرسىارى لىكىرد، وتى رۈلە بۆچ ۋاماتى ؟
بۆچ شىو ناخۋىت ؟ باوكى ۋلامى دايەۋە ووتى لام ۋايە دەرسەكانى
زۇرن لە بىرى دەرسو مەشقەكانى دايە. پىرشەنگ ۋلامى دايەۋە وتى
بەلى باۋەگىيان دەرسەكانم زۇرن منىش تۈزىك دۋاكەوتوم. ھەر
خەرىكى دەرسەكانم. بەم جۈرە كۈتايى بە پىرسىارەكانى دايكو
باوكى ھىنا.

كاتى خەوتن ھات پىرشەنگ ھەتتا نىۋە شەو خەۋى لىنەكەوت.
كاتى خەوت خەۋى ئالۋز، ئالۋزى ئەيىنى ۋە لە پىردا لە خەۋەكە را
ئەپەرى. بە كورتى بەيانى كەلەخەو ھەستا، زۇر دەرەنگ بو، نانى
بەيانى نەخۋارد، كىتبەكانى خۋىو نەسرین خانمى خىستە ژىر
باخەلى و بەرەو قوتابخانە كەۋتەرى، كاتى گەيشتە قوتابخانە كە
منالەكان زەنگى ھەۋەلىان خويندەبو ۋە لە ناو ھەۋشە كەدا كايەيان
دەكرد، نەسرین خانم لەناو ھەۋشەكە راۋەستا بو لە نەھاتنەۋەى

پرشهنگ زور پهروش بو پرشنهگ که چاوی به خانم کهوت پهنگی
 بزپرکاو زور تیک چو به لام وه سهرخویی نه هیئا. یهک راست
 رویششت بولای خانم کتیبه کانی به شه رمه وه بو راگرت. نه سرین
 خانم به گهرمی هه والی پرشنهگی پرسى. کاتی کتیبه کانی لی
 وهرگرت لاپه ره دراوه کانی چاو پیکهوت. پرشنهنگ سهری
 داخستبو له شهرمان خوینی ته وای له شی هاتبوه ناو دهمو چاوی
 سور، سور هه لگه رابو ئاره قه ی کردبو، به لام خانم به رویه کی
 خوشه وه وتی پرشنهنگ گیان هیوام ئه وه یه له م کتیبانه که لکی
 باشت لی وهرگرت به بی. پرشنهنگ چاوه کانی پرپون له فرمیسک و
 وتی به لی خانم، له مه زیاتر نه ی توانی خو ی راگریت له قولپه ی
 گریانی دا. خانم سهری گرت به ناو باوه شی، وتی که چم پرشنهنگ
 گیان چی یه چی بووه. پرشنهنگ هیچ ولامیکی نه بو بیداته وه سهری
 داخه ستو ئه گریا به دهم گریان وه له خانم دور کهوته وه رویششت له
 په نایهک دانیششت.

کاتی هوشی هاته وه سهرخو له دلی خویدا بیرى له گهره یو و
 بیوردنی ئه م خانمه کرده وه شهرمیکى قورس دایگرت سهری
 داخه ست و گریا. ئه روژهش ههر وهک روژه کانی که له پاش ته وای
 سونی دهرس زهنگی لیداو مناله کان له قوتابخانه دهرکهوتن و به ره و
 سال کهوته پری. له ماله وه پرشنهنگ له ناو هو ده که ی خو ی دانیششت

و ههميسان نه سرين خانم و کتیبه کانی که وتیه وه بیر . پرشهنگ
 له بهر خوییه وه وتی به سه ، به خوا زورم ئازاردا زورم بهر بهر کانی
 له گهل کرد به لام هیچ روی لی وهر نه گیرام ، لیم توریه نه بو به خوا
 زور ئینسانیکی باشو زور ماموستایه کی دلسوزو میهره بانه من له
 خورا خوم ئازاده دم و دلی نه سرین خانم وه هاوریکانم له خوم
 بیزار کردو وه ئایا ئەم ئاکاره ی من سودیکی به من گه یاندو وه . له
 زهر زیاتر چه قازانجو سودیکی بو من هه بووه . له هه موی گرینگ تر
 نمره ی دهر سه کانم زور ناجورو ژیر که وتو وه من له م ماوه یه دا ههر
 به زیانی خوم جولامه وه . پاییز به سه رچو ماوه ی ده رۆژ له زستانی
 سارد تیپه ری بو رۆژیکی به فریکی زور باریبو . سه ر ماکه وه ها بو که
 ته وای شه قامه کان و کۆلانه کان پر بیون له به فرو سه هۆل . هامو شو
 کردن زور به دهر ده سه ری ئە کرا . ئەو رۆژه پرشهنگ و ها واله کانی
 خویان گه یاند بووه قوتابخانه وه هه مویان دانیشتن له ناو پۆله که یان و
 چاوه روانی هاته نی نه سرین خانم بون . ماوه یی کاتیک به سه ر چو
 به لام له نه سرین خانم هه وایک نه بو . مناله کان زور په روش و مات
 بون جیگای به تالی نه سرین خانم له ناو پۆله که دا به ته وای دیار بو
 له م کاته دا سه روکی قوتابخانه که له درگاکه ی داو هاته ژوری
 ، سلاوی کردو هه وای هه مو مناله کانی پرسی ، چاک وچوونی له گهل
 کردن حالی بو که مناله کان له نه هاتنه وه ی نه سرین خانم زور

پەروشن ، لە ۋاژە يەك دە گەرا كە باسى نە ھاتنە ھەي نە سەرين خانميان بۆ بە كات. لەم كاتەدا يەك يەك لە قوتاييكان بە ناوي جەميلە روي كرده خانم لە بەر چي ئيمرو نە سەرين خانم بۆ قوتابخانە نە ھاتو تە ھە؟ خانم وتي بە خۆا منيش ئەمە ويست لەم بابە تە ھە لە گەل ئيوە باس بکەم منالەكان بە تیکرا سەريان بەرز كەردو گويي يان قوت كەردە ھە ، وتيان چي بوو خانم ؟ ئيمە زۆر پەروشن ، خانم وتي ھەر ۋەك ئەزانن لە بارييني بەفرە زۆرە كە پيگاي شەقامو كۆلانەكان پەر لە بەفرو سە ھۆلن . ئيمرو كاتي نە سەرين خانم لە مالە ھە دەردە كە ويت بيئت بۆ قوتابخانە لە پيگاي ھەل ئە خيەسكي و زۆر بە توندي ئە كە ھەي ھە قاچي ئە شكيت ، خەلكي يارمە تي ئە دەن و ئيبە نە ھە بۆ مالي .

ئىستاش لە ناو جيگادا لە مالە ھە كە وتوو . كاتي منالەكان گويي بيستی ئەم روداو ئە بن تیکرا دەست ئە كەن بە گريان . پەشەنگ تۆزيك مات ئە بي و بير ئە كاتە ھە . بە لام لە پەردا دەست ئە كات بە گريان و فرميسكي گەرمي بە چاوەكان دا ديتە خوارى لە ھەمويان زياتر پەروش و خەفەت بار ئە بيئت . ئەمجار ليبران دە گريست بە چيت بو لاي بۆ ھە ۋال پەرسين ، لە دەلي خوييدا وتي ۋا باشترە تەنيا بە چم ھە تائەم ناكوكي و خەفە تي لە دلم دايە بوي باس بکەم ... ئە ھەر ۋە خانەمي بريو ھە بەري قوتابخانە كە تاكو تە ۋا بوني كاتي

قوتابخانه له گه‌لیان خه‌ریکی ده‌رس و مه‌شقه‌کانیان بو. مناله‌کان به‌رو مال بکه‌ونه پری ئه‌وانیش به‌تیکراییی به‌پیار ئه‌ده‌ن که له‌یه‌ک جیا نه‌بنه‌وه بو چاوپیکه‌وتن و هه‌وال پرسین بچن بو مالی نه‌سرین خانم، هه‌مویان به‌ر و مالی نه‌سرین خانم که‌وتنه‌ری ته‌نیا پرشه‌نگ بو له‌وان جیا بووه و به‌ر و مال خویان که‌وته‌ری، کاتی مناله‌کان که‌یشتنه مالی نه‌سرین خانم له‌ درگا‌که‌یان دا و دایکی خانم درگا‌که‌ی کرده‌وه و مناله‌کان له‌ پاش سلوا، به‌گه‌شتی خویان به‌ژوره‌وه دا‌کرد و چونه ناو هه‌ده‌یه‌ک چاویان پیکه‌وت نه‌سرین خانم له‌ ناو جیگا‌که‌ی پال که‌وتوو، په‌نگ و روی بزرکا‌بو، کاتی چاوی به‌مناله‌کان که‌وت زوری پی‌خوش بو، لا‌چاوی هه‌مویانی ما‌چ کرد و له‌ لای خوی دانان زوری چاوی گه‌ی‌را به‌لام چاوی به‌ پرشه‌نگ نه‌که‌وت و سه‌ر خوی نه‌هینا و هیچی نه‌وت دایکی خانم چای و شیرینی بو‌هینان، ئه‌مجار مناله‌کان له‌گه‌ل نه‌سرین خانم ده‌ستیان کرد به‌ وتووێژ، له‌ پاش ماوه‌یه‌ک که‌ به‌ ته‌واوی له‌ هه‌وال و چونیتی مه‌به‌تسه‌که‌ حالی بون، ئیزرو‌یشتنبان وه‌رگرت، دایکی خانم زوری هه‌ول له‌گه‌ل دان بو‌نان خو‌ارده‌نی نیوه‌ر بمینه‌وه، به‌لام مناله‌کان له‌ به‌ر ئه‌مه‌ له‌ ماله‌وه دایک و باوکیان دل نیگران ئه‌بن نه‌مانه‌وه، دوعای له‌ش ساخی و سلامه‌تیان بو نه‌سرین خانم کرد و به‌ تیکراییی به‌ره‌و مالی خویان که‌وته‌ری ....

کاتی پرشەنگ گەيشتەو مالى هاواري له دايكى كرد : «فاتمه خانم» زوري پي سەير بو له بەر ئەمە پرشەنگ ماوەیەکی زور بو ئەوندە بي حال بو زوري وتوويز له گەل کەس نەدەکرد، دايكى ولامى دايەو و وتى : « پرشەنگ گيان ئەو هاتم چى بوو » پرشەنگ دانىشت بەوردى تەواوى رۆداووەکانى بو دايكى گي راو، ئەو رۆژە پينج شەمە بو وتى : « وا باشە پاش نيوەرۇ چەپکە گوليکى جووان بەکرم و بە هوميدي خووا بەيانى کە رۆژى هەينى يە ئەچم بولاي نەسرین خانم، لام وايە زور خوشحال ئەبيت، دايكى بە بيستنى ئەم هەوالە له خوشيان چاوەکانى پرېون له فرميسک، ولامى داو و وتى : « منيش وا ئەزانم نەسرین خانم زوري پي خوش ئەبيت، ئەو رۆژە پرشەنگ چەپکە گوليکى زور جووان و رازاوێ کرى و ئىباتەو بو مالى و پاريزگاريکى باشى ليدەکات، بەيانى رۆژى هەينى بو، پرشەنگ زو له خەو هەل دەستى و دم و چاوى ئەشوات و نان و چای ئەخو و بەرگى خاوين و جووان ئەکاتە بەر و خوێ باش ئامادە دەکات، له دايكى روخسەت وەردەگرى و چەپکە گولە کەى بەدەستە دەگرى و بەرە و مالى نەسرین خانم ئەکەويتە رى، هيدي هيدي بەفر ئەبارى پرشەنگ له ترسى سەرما زور باش خوێ و چەپکە گولە کەى دا پيچابو ... بەلام سەرما تەواوى لەشى داگرتبو، دم و چاوى له سەرمان سور هەلگرابو، ماوێ مالى

خویان تا کو مالى نه سرين خانم كه ميک دور بو له نيوه ريگا برآستي
 سه رما هيږشى بو هيڼابو، به لام پرشهنگ ته نيا دلگه رميکي كه هه بو
 نه وه بو كه ده چو بو لاي نه سرين خانم، زور باش و هيدي له ته رسي
 كه وتن به ريگا كه دا نه ويشت به هر جورىك بو خوى گه يانده بهر
 درگاي مالى نه سرين خانم، نه مجار ده ستى دريژ كرد و له درگا كه ي
 دا، زورى نه خياند دايكى نه سرين خانم به رويه كي خوشه نه
 درگا كه ي كرده وه و پرشهنگ سلاوى ليكرد و وتى: «دايه گيان
 هاتوم بو هه وال پرسي نه سرين خانم» دايكى زورى به خير هاتن
 كرد و ريزى ليگرت، رينو ينى كرد بو هوډه كه ي نه سرين خانم، كاتى
 چاوى پيكه وت خانم له ناو جيگا كه ي دا خه وى ليكه وتو وه پرشهنگ
 وتى: «دايه گيان ليوانيكم بو بهينه هه تا نه م چه پكه گوله ي بخه مه
 ناوى» پرشهنگ توزيرىك هه ساوه و گياني گهرم بو وه،
 چه پكه گوله كه ي ريك و پيک كرد و خستيه ناو ليوانه كه و له زور
 سه رى خانمى داينا، ژنه كه ش چايه كي گهرمى له گهل هيڼديك
 شيرينى بو هيڼاو له لاي دانيشت و خه ريكي گوره وى چنين بو،
 پرشهنگ چاوى برى بو وه ماموستا كه ي كه قاچى له گه چ گيراوه و
 رهنگى بزركابو و ناره قه يه كي ساردى له ناو چاوانى دا راوه ستابو.

پرشهنگ له ناو دلى خويدا زورى به زه يى به نه سرين خانم
 داهات، نه مجار ده ور و به رى رواني چهنده شوشه يه ك شه ربه ت و

چەند جوړه حوبی چاو پیکهوت و چاوی به کتیبه دهراوه کات کهوت
 که نهسرین خانم پيدا بو به یان خوینیته وه، کاتی چاوی له دایکی
 خانم کرد، ژنه که چاوه کانی زهق له پرشهنگ برپیو، پرشهنگ که
 چاوی بهم دیمه نه کهوت زور تهریق بووه وه رهنگی سور هه لگرا و
 ئاره قیه کی گهرمی به ته و اوای لهشی داهاته خوآر، له ناو دلی خویدا
 وتی : « وَا بزانم دایکی خانم له ته و اوای ئاکاره ناحه زه کانی من که
 له گهل نهسرین خانم کردومه ئاگاداره، سهری داخست و چووه ناو
 دهریای بیره وه ... »

به لام دایکی خانم به رویه کی خوشه وه و به ئاسپایی وتی : «
 کیژه جووانه کهم فهرمو چایه کهت بخووه تا کو سارد نه بوته وه فهرمو
 شیرینی بخه وَا دیاره زور ماندو بویست، سه رماش زوری جهزا داوی
 ... » لهم کاته دا نهسرین خانم به خه بهر بووه چاوه کانی کرده وه، که
 چاوی به پرشهنگ کهوت زور خوشحال بو، پرشهنگ سلأوی لیکرد
 و خووی خسته ناو باوهشی، فرمیسه کانی به گوهرم به چاوه کانیدا
 نه هاته خوآر نهسرین خانم پرشهنگی گرتنه ناو باوهشی و به خویه وه
 گوشی، لا رومه ته کانی ماچ کرد و وتی : « پرشهنگ زور زور به
 خیر هاتی به چاوپیکهوتنی تو ته و اوای زامی گیانم تیمار بون،
 پرشهنگ به دم گریانه وه وتی : « نهسرین خانم گیان من ... من تووم
 زور ئازار داوه، هیوام نه وه یه به دل له تاوانه کانم بیوری، به لئینیت

پى ئەدەم كە لەمەو لا دەرسەكانم زۆر بە باشى بەخوينم و قوتايىكى
 زەرىنگ و رىك و پىك بم، روى خۆم لە لاي تۆ و تەواوى ھاوړىكانم
 سوركەمەوہ ... « خانم وتى : « ھەوہل ږوژىش ھەر چاوە ږوانى ئەم
 وتەيەى تۆ بوم من زۆر ھىوام بە تۆ بولە ناو پۆلەكەدا بەلام نازانم لە
 بەر چى تۆ لە من بىزارم بوى و لىم دورئەكەوتیوہ، ئىستاش درەنگ
 نىيە، لە ھاتنەت وە ھىنانى ئەم چەپكەگولە بون خوشە سوپاست
 ئەكەم، دويكە تەواوى قوتايىكانى پۆلەكەس خومان ھاتبون بۆ لام
 زۆرم چاوغىرا بەلام چاوم بە تۆ نەكەوت، زۆرت بۆ پەروش بوم
 ھەلبەت ھىچ كاتمان بۆ من فەرق ناكەن، تەواوتان ږولەى شىرىن
 دل و گيانى منن ئىمپروش كە چاوم بە تۆ كەوت ھىندەى كە
 خوشحال بوم، نەسرین خانم كاتى سەرى ھەلبېرى وە چاوى بە
 دايكى كەوت ږوانى دايكى ئەگرى و فرمىسكى بە چاوەكانى دا
 دىتە خوار پرسىارى لە دايكى كرد و وتى : « دايە گيان بوچى
 دەگرى؟ » دايكى ولامى دايەوہ و وتى : « ږولە گيان لە خوشى ئيوہ
 فرمىسكى خوشحاليە ئەپريژم، من ئەم زانى تۆ دەمىك بو
 خەمبارى بوى بەلام لە لاي من باسەت نەدەكرد، ئىستا ئەزانم
 خەفەتى تۆ لە بەرچى بو، ئىستا كە تۆ خوشحالى منىش زۆر
 خوشحالم. » نەسرین خانم وتى : « دايە گيان من ماموستام تەواوى
 قوتايىكانم بە ږادەى چاوم خوش دەوين، بەلام پېرشەنگ ، من ږوژى

ھەۋەل ھاتىم بۇ ئەم قوتابخانە يە لە گەل سەرۈكى قوتابخانە كە باسى
 شارەزايى شاگردە كانم دە كەرد لە پېشەۋە ناو بانگى وريايى و
 پېرھۇشى و زېرەكى تۆم بېست لە نېزكەۋە كە چاوم پېت كەوت
 زۆرم خۇش لە پۇالەتت ھات، بەلام نازانم پېرشەنگ تۇبۇچى لە
 دېتنى من بېزار بوى، بەلام ئېستا كە ھاتوى بۇلام و بەلىنى بە منت
 دا كە منت خۇش ئەۋىت و دەرسە كانت باش ئەخوينى زۆر
 خۇشحال بوم و لېت پازىم» پېرشەنگ كە زانى خانم لە دلەۋە لە
 كەردەۋە ناحەزە كانى چاوپۇشى كەردوۋە لە خۇشيان نەى ئەزانى چى
 بكات وچى بلىت، دەستە كانى خستە ناو دەستى نەسرېن خانم،
 دەستى ماچ كەرد و وتى: «خانم گيان من لە گيانم زياتر تۆم
 خۇشئەۋىت ئەمجار پېرشەنگ ھەستا و دەستە كانى دايكى
 مامۇستاكەى ماچ كەرد و ھەر سېكيان دەستيان كەرد بە شادى و
 پېكەنېن چاى و شېرىنيان خۇارد، لە پاش دانېشتن و وتوويژىكى
 زۆر پېرشەنگ ھەستا و پوخسەتى رويشتنى خۇازىت، دەست و
 چاوى مامۇستا و دايكى ماچ كەرد و خوۋا حافىزى لېكەردن، دايكى
 نەسرېن خانم وتى: «پۇلە لە پېگا زۆر زۆر ورياي خۇت بە، خۇت
 باش داپېچە ھەتا سەر مات نەبى و وريابە با ھەلنەخلىسكى و
 نەكويت» نەسرېن خانم وتى: «زۆر لە خۇت ئاگادارى بكە ئەگەر
 تۋانېت جار جار سەرم لېبەدە ئېنشاللاھ دو سى پۇژىكى كە چاك

ئەبمەھو و دیمەھو بۆ قوتابخانە، سلاوی دایک و باوکت و تەواوی
 ھاۋالەکانی قوتابخانە بگەینە» پرشەنگ وتی: «گەشت پوژ سەرت
 لی ئەدەم و لە خووا داۋا دەکەم زۆر زو چاک بیتەھو و زۆتر بیتەھو
 بۆ قوتابخانە ئیمەش لە ژێر سیبەری خووا و تۆ بەگینە ئەو پەری
 زانیاری وزانستی، ئیستاش ئەپرومەھو شەو و پوژ ھەول ئەدەم و
 تیئە کوۆشم تا کو خووم دەگەینمەھو، ھاۋالەکانم بە ھومیدی خووا
 ئەمسالیش شاگرد ھەوێتی و دەدەست دەھێنم و بەلینیت پی ئەدەم
 ھەمیسان بیمەھو نمونە یۆلەکە و قوتابخانە کەمان، من خانم زۆر
 بە ھەلە چوبوم، ھەر ئاکاریکی نا حەزم کردبو تەنیا بەزەرری خووم
 بو، خانم گیان دەستەکانت ئخمە سەر سەرم. شوینی دواکەوتوکانم
 پەر ئەکەمەھو ... ، نەسرین خانم ماموستای پایە بەرز و خوشەویستم
 تووی چرای پۆناکی و روشن بیرى بۆ من و تەواوی ھاۋالەکانم چونکە
 چرای زانستی و عیلم و زانایی لە دەستی تۆ دایە و وەبە دەستی تۆ
 و تەواوی ماموستا خوشەویستەکانە» نەسرین خانم وتی: «زۆر
 سوپاست لێدەکەم پۆلە ی شیرینم ھیوا دارم سەر کوۆتو بی»
 پرشەنگ دەستەکانی نەسرین خانم و دایکی ماچ کرد و لە سەر
 سەری خووی دانا و خووا حافیژیکی گەرمی لیکردن و لی یان جیا
 بۆو و بەرو مالی خۆیان کەوتە ری ...

به‌شی یازدهم

به‌ره و ئاسوی روڤاکی

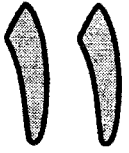

بەشی

یازدەهەم

بەرەو ئاسوی روناکی

لەو کاتەدا کە تەیارە بۆمهاویژەکانی عێراقی
ناوچەیی لێقەوماوی کوردستانی عێراقیان بۆم
باران ئەکرد لە زۆر شار و گوندەکان خەلکی
دەستیان کرد بە پاکردن لە ترسی کوشتن مال و
ژانیان بەجی ئەهیشت و بەرەو ئاسوی روناکی
ئەکووتنەری، دادەزیباش یەکی لەوانە بو ... کاک
رەئوفی میردی دو سال لە مەو بەر لە بۆم باران
کردنی تەیارەکانی دۆژمن لەگەڵ چەند کەسیکی
کە لە ناو ئاواپەکیان بە تەقینەوهی بۆم کوژرا بو
کاک رەئوفی لێقەوماو دادەزیبای خێزانی و تەنیا

کورپکی کۆرپەیی سی سالانەیی لە پاش بەجی مابو ... خەلکەکانی
ئاوایی شلەژابون و تیکیان داویشت و پریان دەکرد هەر کەسەیی
لە بییری خووی دا بو کەس هۆشی کەسی نەبو، ماوەیەک رۆیشتن
و لە گوندە کە دور کووتنەوه، لە بەر ئەمە مانگی خاکەلیووە بو لە
پێدا هەور گرماندی و بارانە بە گۆرەم دەستی پێکرد بەبارین لە
شیو و دۆل و چیاکان ئاوی بارانە کە وەک لافاو ئەهاتە خوار،
دادەزیبای کەساس و لێقەوماو و ئاوارە کە سەری روت و پاپەتی

بو منالە كۆرپە و ھەناسە ساردەمە بە توندی بە خۆیەو ھە كۆشی
و لە بەر ئەو ھەو ڕیگا ھەستەم و پەر لە بەرد و دەرك و دال و قور
بو، ژنەكە ھیزی لە قاچی دا نەمابو، بەلام بە ھۆمیدی ئاسوی
روناك و جیگایەکی ئەمن و پڕئاسایش.

كاتی ڕانەوستا و ملی ڕیگای گرتبوو ھە بەرە و پێشە
ئەرویشت، لەبەر خۆیەو ھە دڵخوشتی منالەكە ھە ئەداو، خۆی و
منالەكە ھە ھەك ماسی ناو ڕوبار تەر ببون، ئاو بە گورەم بە گیانیان
دا ئەھاتە خووار چی پێ نەبو كە بەسەر منالەكە ھە دا بە كیشی كە
بەتوانی لە تەر بون ھەشاری بدات، لە ناچاری ئازادی سی
سالانە ھە كۆری توند بە سنگی ھە ئەكۆشی كەزە ھە ساردی بایەكە
و تەرپونی لەشی سەرماكە لە پێست و گوشتی تیپەری بو،
ئیسقانەكانی لە سەرما ھە ھەست ببون قاچی یارمەتی ڕیگا
رۆیشتنی پێنەئەدا، لەم كاتەدا ژنە لێقەوماو ھەكە چاوەكانی گیرا
ھەتا جیگایەك بدۆزیتەو ھە بو ماو ھە ھەكە كەم خۆی و كۆرپەكە ھە
لە چەنگ باو و بارانەكە ڕزگار بكات، بەلام ھەچ جیگایەك ھە بەر
چاوەكەوت، لە ناو دلی خۆیدا وایە بە باش زانی كە ڕانەو ھەستی
و رۆیشتن و جولانەو ھە لە ڕاوەستان باشتەر، كاتی ئاوری دا ھەو ھە ...
رۆانی پەشت سەری ئەو كەسانە ھەكە لەگەلی بون ھە لە دواو ھە

ئەھاتن ئەمانىش ھەر ۋەك ئەو كەساس و لىقەوماون، ھەمويان
 لەو داماوتېرن و ھەر ۋەك ئەو روت و قوت و پاپەتېن، ژنە كە
 ماوئەيەكى كەش رۆيشت ئەم برسايەتە ھېرشى بۇ ھېنا بېرى
 كەوتەو ھە ترسى گيانى خۇي و منالەكەي لە بېرى چو بو ھېچ
 خۇاردەمەنىكى لە گەل خۇي بەھىنى، سەرى بەرز كەردەو ھە و پېر بە
 دم ئاوى بارانەكەي خۇاردەو ھە و ماوئەيەكى كەش رۆيشت، ئەمجار
 راوئەستا ھە تا كو خەلەكە كە پى گەيشتن.

ئەمجار روى تېكردن و ھاۋارى كرد و وتى: «ئەي خۇشك و
 برا ئاۋارە و ۋەك من لىقەوماوئەكانم، بېكەن بۇ خاترى خوۋا ھېز لە
 قاچەكانم بېراوئە ئەگەر پېتائە تۈزىك نانم پى بەدن، مردم لە
 برسانە، منالەكەشم لە برسان چاۋەكانى زەرد بوو، تەۋاۋى
 خەلەكەكە لە بەر بارانەكە راوئەستان و بە تېكرايى سەريان
 داخەستو فرمىسكى گەرميان ل چاۋەكان ھاتە خۇارو لە گەل
 ئاوى بارانەكە تېكەل بو، يەكى لەۋان ولامى داوئە و وتى
 بەخۇاھىچمان ھېچ شەك نابەين تۇسەرى خۇت داخستوو ھە
 كەوتويتە پېشە ھە ھەۋالى ئىمە نازانى، لەم دو رۆژەكە پى
 كەوتوين سى كەسمان لەم دىۋى ئەم شىۋە لە برسان مردن و
 تەرمەكەيان لە سەر پېگا ناست و بە جى مان ھېشتن.

بەلام ئەگەر ئیمرو تاقەت بە هینین تەنیا ئیمرومان ماوه بو
 ئیواری خور ئاوا ئەگەینە ئاسوی روئاکى سەر سنوریکی روئاک ،
 سنوریکی پرله گەرما، پرله نان و ئاو و خواردەمەنى، سنوریکی
 پرله خوشکو برای مویولمان و خیرخواز، سنوریکی کە تەواوی هاو
 پرله گەزو هاو پرەسەنە کانمان باوەشی گەرمیان بو ئیمە کردوتەوه،
 تاكو بەخیر هاتنمان بکەن میوانی و میوان داریمان لی بکەن و
 خەم و پەزارەمان لی دور بکەنەوه وه خەفتان لە بیر بەرنەوه،
 تەنگو چەلمەى ئیمە فەقەت ئیمروى ماوه . دادە زیبا کاتی گوئی
 لەو وتارە بو بە هیواو هومیدەوه هەمیسان پیشکەوت و مەلی
 ریگای گرت و بەرەو پیشەوه کەوتە ری. بەم وتو ویژە ئەمجار
 دلگەرمیکی سەیری کەوتە ناو لەشی هیژو تەوانایەکی زور
 تەواوی لەشی داگرت ، قاچەکانی بە هیژتربون لە پیشو باشتر لە
 ناو قوپە کەدا یارمەتی ریگا رۆیشتەنیان پی ئەدا. سەر ماو سولۆ و
 باو بارانی لە بیر چۆوه. هەمیسان بە توندی کەوتە پیش خەلکە کە
 لە ناو دلی دا وتی بەلین بە خۆم ئەدەم کە ئیمروش هەروە ک
 روژانی پیشو تاقەت بی هینم ، ماوه یەک رۆیشت ئەمجار رۆی
 وەر گیراوهو رۆانیە ناو کۆرپە کەى ناو باوەشی وتی کورپی شیرینم
 نازادگیان تەنیا هەر ئیمرومان ماوه ئەگەر ئیمروش تاقەت بە

هینین له برسیایه تی وه که ساسی وه لیکه و ماوی رزگار ئه بین
 مناله داماو که ته نانه ت چاوه کانیشی نه کردوه وه که ولای
 دایکی بداته وه ، ماوه یه کی کهش رویشت باو بارانه که و سه رما
 هیژو ئاسایشی لیبری بو، به لام ژنه که هومیده وار بو، دلی گهرم بو
 به زور ئاوو قوره که ی ئه بری وه خووی بو پیشه وه راده کیشا، به
 هیوای پیگه یشتن به ئاسوی پوناکی کاتی رانه نه وه ستاو...
 مناله که له ژیر بارانه که وه له ناو باوهشی دایکی چاوه کانی کردوه
 وه به زوبانی منالیوه ، وتی دایه ، دایه گیان ... دایکی ولای دایه
 وه وتی : « پولهی شیرینم هیو و ئاواتهم، ئه زانو ئه لی چی، به
 خووا هیچ شهک نابم خوت ئه زانی ئه مه ماوه ی سی روژ هیچم
 نه خووادوو، مه که کانم وشک بون لیم ببوره، هیچ نییه هه تا من
 بیخوم و بیکه مه شیر و شیر که به تو بدهم ... » مناله رهنگ زهره
 و برسی و لیکه و ماوه که له دایکی حالی بو، زانی ئه لی چی، بو
 ماوه یه کی کهم چاوه کانی له چاوی دایکر بری و توژیک دمی
 کردوه و ئه مجار چاوه کانی خسته سه ر یه ک و په شوی لیبرا و
 ملی به لا دا کهوت، هه ر خووا ئه یزانی چی له ناو دم دا بو که به
 دایکی به لیت کاتی دایکی چاوی بهم رو داوه کهوت و مردنی
 مناله که ی له باوهشی دا چاوپیکهوت پر به دم هاواری کرد: « ئازاد

... ئازادی خوشەویستم رۆلەي شیرینم هەر ئیمپرۆمان مابو لەبەر
 چی منت تەنیا بەجی هیشت، خوڵم وەسەر، بو خۆت لە من جیا
 کردەو، تو خۆت لە تەنگەو چەلەمەي ژيان ئازاد کرد، قور
 وەسەرم لێقەوماو خووم دمی خستە ناو دمی بەخوێوە گوشتی و
 هاواری دەکرد هەرچی کرد ئازاد نەجولایەو کاتی ئەرخیان بو
 کە کورەکەي پەشوی لیبراوہ روحی بو ئاسمان رۆیشتوو، ئەمجار
 فرمیسکی لە چاوہکانی برا بو هەر وەک شیرە ژنیکي ئازار و
 پالەوان تەرمەکە لە سەر زەوی لە ژیر بارانە کە دانا و بە چەنگ و
 نینوخ قولکەيەکی هەل قەند و بەدەستی خوئی کورپە شیرین و
 کەساسە کە خستە ناو گوړی ساردەو و قوړی بەسەر داکرد و
 دایپۆشی لەو کاتەدا خەلکەکە پئی گەيشتن و پرسیاریان لیکرد،
 دادە زیبا چی بوو، چی قەوماوہ ژنەکە ولامی داوہ و وتی: «ئازاد
 ... ئازادی کوړم ... ئازادی شیرینم روحی ئازاد بو، لە بەدبەختی و
 کەساسی و برسایەتی پژگاری بو ... ئەمجار سەری هەلبری و
 روی کردە ئاسمان، لەم کاتەدا کە ئاوی بارانە کە لەگەل فرمیسکە
 گکەرمەکانی تیکەلاو ببو پڕ بەدم هاواری کرد خووايە ... خوواي
 گەورە و میهرەبان تو تولەي ئیمە لە زالم بستینە ... ئەمجار
 لەگەل خەلکەکە بەرەو ئاسوی رۆناکی کەوتەری.

بەشى دۋاز دەھەم

دەردى ژين

هەر ۋا ئەزانم دویکه بو، ئەو کاتهی که ۋا پر له
خوښی و کامهپانی بی خەم و سەر خوښ و دور له
تەنگه و چەلەمە ی ژیان بوم، مەبهستم له دهوپرانی
منالیمه، ئیمه هەمومان باش ئەزانین که دهوپرانی
منالی ئینسان چەندە پاک و خوښ و به دور له گوناح
و ... ئەم جوړه بابەتانهیه - بهلی یادی به خیر بیّت -
دهوپرانی منالی، ئیستاش که ئەم به سەر هاته دنوسم

ساله هاتی زووری له سەر تیپه پریوه، له دهوپرانی منالیم دا من
نەخوښیکی زوړ به تاو و پیسم گرت، هەزار بهریا هەر ئەو دەم
بمردبایم و گیانم له تەنگه و چەلەمە ی رۆژگار و ژیان ئازاد بوبایه،
به لام چاره نوس ۋا بو ئەبووایه له مردن رزگار بم وه توشی ئەم به لا
و نه هاتیه بم، له بهر ئەمه که من تهنیا منالی بنه ماله که مان بوم،
دایک و باوکم تهنیا هەر منیان هەبو وه هیچ کوړ و کچیکی
که یان نه بو، منیان زوړ زوړ خوښ ئەویست و هیوایه کی زوړیان به
من بو، باوکم شوڤیر (سایق) بو، دایمه له هات و چو دابو، دایکم

ژېنكى باش و بەرپەرم و كابان و بەهيز و توانا بو، شەو و رۆژ
تېدەكۆشى بو ئاسايەشى من و باوكم. بە كورتى بلىم
بنەمالەيەكى زۆر سەر كەوتو و بەختەوەر و بى خەم بوين، دايكم
زۆر زۆر رېزى لە باوكم دەگرت و وە لە پادە بەدەر منى خوش
ئەويست، ژيانىكى پەر لە ئاسايش و زۆر خوشمان ھەبو، بەلام
دەستى رۆژگار - رۆژگارى چەوت و نالەبار، رۆژگارى ھەسود و
بەدكار - بو ژيانى پەر لە خوشى و ئاسايش ئىمە بە خىل بو، چاوى
بەپراي نەدا كە ئىمە ھەتتا سەر ژيانمان خوش و بى دەردە سەر
بىت و لە چەلەمەى ژيان بە دور بين، ئەو كاتەى كە من گەورە
ببوم و تەمەنم لە ۲۰ سال تى پەرى بو دەست و قولم ئەستور ببوو
ئامادە بوم بو ئىش و كار تا بتوانم كار بكەم و دايك و باوكم
بەسەينمەو لە نەھاتى و بەدبەختى دايكم ... دايكى دلسۆز
وخەم خۆرم نەخوش كەوت، نەخوشىكى زۆر نالەبارى پىوہ نوسا،
بە ھىچ دوكتورو دەرمانىك چارەى نەدەكرا، دايكم رۆژ لەگەل
رۆژ لاوازتر دەبو، بە قەولىك وای لىھات زەوى گىر بو، ئەم
نەخوشىە ئارام و قەرارى لى ھەلگىرا بو، رۆژ لەگەل رۆژ
دەردەكەى گران تر ئەبو ھەر وەك شەمىك ئەتوایەوہ بەلام قەت

ھاۋارى ژانى لە دەردنە ئەھات، ھەر پوژىك كە بە سەر ئەچو
 دايكم حالى لە دويكە خەراب تر ئەبو، دايكم بو من و باوكم وەك
 كيويكى بەرز و سەرسەوز بو، وەك كانىكى پەر لە ئاوى پون و پاك
 بو، وەك چرايەكى پەر لە شەوق بو كە تەۋاوى ناو مال و كۆلانى
 پوژاك دەكرد، بەلام داخەكەم ھىچ دەرمانىك بو حالى ئەو
 كاريگەر نەبو، بە داخەو زورى نەخاياند دايكم مرد و روحى پاكي
 پويشت بو ئاسمان وە گياني پاكي لە نەخوشى و ئەزيت و ئازار
 پزگار بو بەرپويشتنى دايكم ماله كەمان لە دار و ديوار بونى خەم و
 پەژارەى لە ئەھات باوكم زور تىك چوبو بەراستى پەشتمان
 شەكابو ...

ئاوى باوكم ناسر بو زورترين كاتى لە ئيمە دور بو شەو و پوژ
 لە سەر ئوتومبيلەكەى كە لەگەل كاك ساير شەرىك بو ئيشى
 دەكرد. ئەم شار و ئەو شار ھات و چوى دەكرد، دۇستايەتى و
 خۇشەويستى باوكم و كاك ساير بە رادەيەك بو كە سوينديان
 بەسەرى يەك ئەخوۋارد، بە رادەيەك ئەم دو ۋانە ھوگرى يەك
 بون كە باسى ناكرى، كاك ساير مىردى پورم بو خوشكى باوكم،
 پوريشىم چەمد سال لە مەوبەر نەخوشى گرتبو وە ئەويش وەك

دايكم گياني له عەزەبى رۆژگار ئازاد بىو له پاش مردنى پورم كاك
سابير ژنى كهى نه هيتاوه وه ته نيا له گەل كچه كهى كه ناوى
نازدار بو ژياني ده كرد . منيش له مه كتهب هه تا پۆلى ناوندیم
دهرس خويندو له پاش ماوه يظك چوم بو سه ربازى (عهسكهرى)
دو سالى ته و اوم عهسكهرى كردو لظ پاشان اجازهى ئوتومبيل لظ
خورپنم وه رگرت . زۆر جار له جياتى باوكم من به ئوتومبيله كه
لهم شار بو ئه و شار بارم ئه برد ، زۆرم هه ز به كار كردهن ده كرد ،
زۆر ته ريش له بهر ئمه بو كه دايكم نه ما بو ماله كه مان چول بىو ،
كاتى كه ده چومه وه بو مالى وينهى دايكه هه ناسه ساردو
نه خوشه كه م ئه هاته بظر چاو وه له دارو ديوارى ماله كه خه م و
پژاره ده بارى ، جاهر له بهر ئمه بو كه پيم خوش بو له ماله وه دور
كه ومه وه ، له جياتى باوكم من ئيش و كار بكه م و دايمه له هاتو
چودايم . هه تا رۆژيك كه له رۆژانى ئاخري مانگى هاوين دا بو
بارم له ئوتومبيله كه دابوه ئه رپويشتم بو شارى ... له شاره كهى
خومان ده ركه وتم ، كه وتمه رپگاو هيدي ، هيدي مى رپگام گرته بو
ئه رويشتم ، له بهر ئمه باره كه قورس بو نه م ئه توانى به پر تاو
ئوتومبيله كه لى خۆرم ، له ناو رپگا هه ر ئوتومبيلي گه و ره و

پچوک بون که ئاخړین گازیان دابویه و به لاشانم دا ئه هاته نو
 ئه پړویشن . منیش له دهستی خوّم به ته وّانای ئوتومبیله که
 ریگا ئه پړویشنم . هیډی ، هیډی ولّات تاریک ده بو پړوژی پړوناک
 جیگا که ی به شه وه زهنگ ئه گوړپوه . لام وایه کاتیک له شه و
 تیپه ربو که هه وریکی رهش و ناله بار له ناو دلّی ئاسمان دا پیدابو
 به ته وّاوی ولّاتی تاریک و رهش کردبو منیش چراکانی
 ئوتومبیله کهم داگیرساندبو به جو وّانی دهرو به ری ریگام ئه دی و
 بی خه یال مه لی ریگام گرته بو وه ئه پړویشنم که له ناکاو له لای
 شانی راستم چاووم به پړوداوه یه کی دل ته زین کهوت ته رمیکم
 دی که له قه راخی جاده که زور به شپه رزه یی کهو تبو ، چهند
 ههنگاو دور تر ئوتومبیله کهم راگرت و به گورجی هاتمه خوا ره وه
 چرا دهستی کهم تی گرت ، پړوانیم لویکی جو وّانکه له که ته مه نی
 ۲۵-۲۰ ساله ده بو که ته وّاوی له شی غه رقی خوین بو له قه راخ
 جاده که فه ری ده پړاوه ، به توندی سولری ئوتومبیله که بوم به زوی
 خوّم که یانده پاسگای پاسه وّانی ریگا و ، پړوداوه کهم بویان گیړاوه ،
 ئه وّانیش دو نه فه ریان له گه ل خه ستم و گه راینه وه بو سه ر
 تهرمه که له پاش چاو لیکردن کاتی هه لمان گرت و به رده مان بو

نه خوشخانه که ی که له لای مه خفه ری پولیسه کان بو ، دوکتور له پاش چاو لیکردن و سهرنج دان له ناو گیرفانه کانی لاوه که دا قاقه زیکیان دۆزیوه ، نوسرا بو که من به دهستی خۆم له داخ نه بونی و نه داری و جهوری زهمانه خۆم کوشتوو، هیچ کهس خه تابار نیه و ... پولیسه کان سپاسیان لی کردهم و منیش خۆا حافیزیم له کردنو له نه خوشخانه که ده رکه وتم و واری ئوتومبیله که بوم و ملی ریگام گرت و رۆیشتم . به لام وینه ی ئهم لاوه هر بهر چاو بو له ده لم دهنه ده چو . له شم سست بیو، دهستم بو ئیش و کار نه ده چو له قه راخی جاده که ئوتومبیله کهم راگرت و له قولای دله وه به راسته قینه بیرم له تهنگو چهلمه ی ژیان و ژین و بون و نه بون وه جهوری زهمانه ده کرده وه وه زور دانیشتم زورم بیر کرده وه بو خۆم به خۆم نهوت مانای ژین چیه؟ من کیم؟ دا خۆا به سهر هاتی منیش رۆژیک به چه راده یه ک ئه بیئت که وه ک ئهم لاوه به دهستی خۆم ، خۆم به کوژم ، له بیرم دا زور گه رام و لامی کم بو ئهم پرسیاره نه دۆزیوه ، ئاکامی کم لی وهر نه کرت . هر چه ند بیرم کرده وه بی فایده بو ، له پاشان دهستم کرد به رۆیشتن وه ... رۆژانی ژیان یه ک له پاش یه ک

ئه هات و ئه پویشت . من ته مه نم گه یشتبو به ۲۷ سال ، ژيانی من و باوكم پوژ له گهل پوژ هییدی ، هییدی و ئارام به سهر ده چو . له ژيان دا هیچمان كه م نه بو به لام داخی گرانی دایكم به هیچ جوړ له دلمان دهر نه ئه چو ، به یانیا ن زو له ماله وه دهر ئه رچوم خه ریکی ئو تومبيله كه ده بوم و هه مو پوژی بارم بو ئه و شاره و ئه م شار ده برد ، هه ركات له گاراج باریان له ئو تومبيله كه ئه دات خوُم راده وستام و چاوه دیریم ده كرد ، كاتی دلیا ده بوم ئه مجاری ده كه وتم و هه مو جاریش خه به رم به كاك سابیر ئه دا كه دل نیگه ران نه بیت من پویشتم ئه ویش له گهل كچه كه ی دوعای به خیریا ن بو ده كردم ، شوانهش له بهر ته نیای باوكم به جوړ بایه خوُم ئه گه یانده و بو مالی خوُمان هه تا پوژیک له گاراج باریان بو له ئو تومبيله كه دام و له بهر ئه وه ریگای دو پوژ بو چونه وه و هاتنه وه بو خاوه نی باره كه م له گهل خوُم سوَار كرد و كه وتینه ری ، به پرو مالی كاك سابیر هه ر وهك جار ان خه بری پی به ده م دل نیگه ران نه بیت ، كاتی گه یشتینه بهر درگای هاتمه خواره وه و له درگا كه م دا هیچ ولامیك نه بو دو جار سی جار له درگام دا هیچ خه به ریک نه بو ، كا برای خاوه ن بار وتی : « ئه بی له مال نه بن » من

وتم: «ئەگەر کاک سابیر لە مالهوه نهییت کێژه که بی گوومان
 ئەبۆایه له مالهوه بییت نازدار قەت له مالهوه دەر ناکهویت، هەتا
 مالی ئیمه که مالی خالی بو زۆر درهنگ درهنگ ئەهات» ئەمجار
 به توندی له درگاکەم دا کەس ولامی نه دامهوه خورپهیهک کهوته
 ناو دلم خۆم پیرانه گیرا له سەر دهستی کابرا کهی خاوهن باره که
 خۆم هاویشته سەر دیواری مالی کاک سابیر بازم دا بو ناو
 حەوشه که و درگای حەوشه کهم کردهوه کابراش هاته ژورهوه،
 کاتی گەیشینه ناو حەوشه که پر به دم هاوارم له کاک سابیر
 کرد، به لام ولامیک نه بو، زۆرم پی سەیر بو له هات و هاواری ئیمه
 دو سی که سیش له دارسیکانش پزانه ناو حەوشه که، یه کی له
 دراوسیکان که منی ده ناسی وتی: «کاک ئازاد چییه؟ چ
 قهوماوه؟» وتم: «به خووا نازانم هەر چەند له درگاکەم دا کەس
 ولامی ندامهوه ناچار به سەر دیواره که دا خۆم خسته ناو
 حەوشه که و چەندم هاوار کرد ولام نه بو، ئیستاش زۆر دل
 نیگرانم بهم ئیواره درهنگه چرایهک له ناو ماله که هەل نه گراوه
 ئەگەر کاک سابیر له مالهوه نییه ئەی نازدار چی؟ نازدار بو ولام
 ناداتهوه» کاک حوسین وتی: «دل نیگران مەبه داخووا کاک

سابیر و نازداری کچی به میوانی بو کویی چون» نه مجار خوئی
 گه یانده بر هیوانه که و چراکه هی حه و شهی داگیرساند.
 هو ده که کان گه راین چه مان ده ست نه که وت نه مجار یه کی له
 دراوسیکان پوانیه ناو باخچه که هاواری نه قولکه یه چیه؟
 هه مومان کاتی پوانیمان نه ناو باخچه که قولکه یه ک وه بهر چاو
 نه هات گل و خوئیکی زور به لاه به بووه و ناو قولکه که تازه پر
 کرابووه، زورم پی سهیر بو خورپه یه کی قورس که وت نه ناو دلیم به
 خه لکه کهم وت: «ئیوه راوه ستن نه ده گه پریمه وه خوم گه یانده
 ماله وه و رواداوه کهم بو باو کم گیراوه باو کم به په له درگا که ی
 داخست و که وتینه ری، خومان گه یانده مالی کاک سابیر نه مجار
 گه شتمان به ده ست خول و گلی ناو چاله که مان لادا زوری
 نه خه یاند تهرمی کاک سابیری هه ناسه ساردی لیکه و ماو که
 ته و اوئی له شی شین و رهش هه لگه رابو دهر که وت باو کم خوئی
 پیرانه گیرا به ههر دو ده ست به سه ری خوئی دا دا و هاواری لی
 پیدا بو وه ک جوگه ئاوی به چاوه کانی دا نه هاتنه خووار، من که
 چاوم بهم رواداوه که وت هیز له نه ژنوکانم برا، به لام خوم له سه
 پی راگرت وه ک بای شه مال دهر که وت و خوم گه یانده دائیره ی

پۇلىس و رۇداۋە كەم بۇ گىرپانەۋە و بە بى ماتەلى دو پۇلىس
 لە گەلم رى كەۋتن خۇمان گە ياندە مالى كاك سابىر ئەۋانىش
 چاويان بە رۇداۋە كە كەۋت، باۋكەم ھاۋارى كرد نازدار، نازدارى
 كچى بۇ ديار نىيە؟ ھەمىسان لە گەل پۇلىسەكان خۇمان بە
 ھۈدەكان دا كرد و ھەرچى گەراين لە نازدار خەبر نەبو ...

باۋكەم و پۇلىسەكان رڭستيان بە من دا بارى كابرە بە گەنىم
 ۋە، باۋكەم و دراۋسىكانىش تەرمى كاك سابىر بەرن بۇ قەبرىستان،
 پۇلىسەكان بەلىنيان دا كە پياۋكوژ و نازدار بدۆزنە ۋە ... ماۋەى
 چەند رۇژىك بەسەر چو لە پاش لىكولنەۋە يەكى زۇر و بى
 وچان دائىرەى پۇلىس چەند كەسىكى گرت و يەكى لەمانە
 بەرازاكەى كاك سابىر بونە ناۋى مەنسور كە لاۋىكى بەدقەر و
 چەقوكىش و ەمەلى و راھاتو و معتاد بو زۇر بى شەرم بى حەيا
 بە شاھىدى دراۋسىكانى مالى كاك سابىر چەند جار مەنسور بەر
 درگای مالى بە كاك سابىر گرتبۋوۋە داۋاى پارەيەكى زۇرى لىكرد
 بو و زۇرى ھەرەشە دەكرد و چەند جارېش ھىرشى بۇ كاك سابىر
 و كچەكەى دەبا و دەلى ئەگەر ئەم پارەيەم پى نەدەى بە خوۋا
 خۇت و نازدار كچت ئەكوژم كاك سابىرى بەستزمان ھەمو

جاریک ئەوندە پارە لە گیرفانی دا دەبیت پێی ئەدات و لە بەر ئەو پەرازی ئەبیت شەکایەتی لە ناکات.

کاتی دراوسێکان ئەمانەیان بوو پۆلیسخانە گیراوه دائیرە ی پۆلیس دانیابوو کە کارکاری مەنسورە ئەو چەند کەسە ی گرتویان هەمویان بەرلدا کرد و مەنسوریان خستە ژێر و تووێژ لە پاش دمهقالە یەکی زۆر مەنسور زانی کە هیچ پێگای هەلاتی نییه چەند جاریش کەوتبو ناو گرتوخانە، چارە ی نەما بە وردی تەواوی رۆداوه کە ی گیراوه و وتی: «ئیمە دوکەس بوین، من و حامید ئێو و هەمو کەس حامید دەناسی کە تا کو ئیستا لە سەر چەقوکیشان و نامەردی و ناپیاوی و ئیشی چەوت و نالەبار چەند جار حەبس کراوه، لە ناو بەندیخانەش دا ئیشی نارهوا و ناپیاوانە ی دە کرد، هەمو رۆژی لە بەندیخانە لە گەل پۆلیسەکان شەڕ و کێشە ی ساز دە کرد و لە پاش چەند سال لە حەبس هاتە دەرەوە، هەمیسان دەستی کردەو بە ئاکاری پیشوی بە زۆر و بە تەشەقلە پاره یەکی زۆری لە کاک سابیر هەتاند و هەمو جاری هەره شە ی لە من دە کرد ئە گەر لە گەلی نەچم بۆ مالی مام - ئە کو ت بە خووا خو مارت ئە کەمو (هەرۆینت) پی نادم وە شەویک ئەت کوژم -

منيش له ترسى خومارى و كوشتن له گهلى ئەچوم، مامەم له ترسى گيانى خوۋى و كچه كەى پارەى بە حاميد دەدا و حاميد بو دۇنيايى مامە سابيرم كوتە قاقەزىكى بە ناوى (چەك) پى ئەدا و وئە وت: «ئەم رۇژانە تەۋاۋى قەرەزە كانت پى ئەدەمەو و چەكە كانم وەردە گەرمو»، حاميد ھەمو جارىش ئەگەر ئەچوين بو پارە ھەرەشەى دە كرد و ئەكوت: «ئەگەر پارەم پى نەدەيت بە خوۋا شەويك خوت و كچه كە ئەكوژم»، كاك سابير له ترسان ھەرچى دەست كەوتى بوبايە پى ئەدا، بە كورتى چەكە كان زور بون و حاميد ھىچ پار و پولكى نەبو بيدات بە كاك سابير و لەمە ئەترسا رۇژىك كاك سابير تەۋاۋى چەكە كان بەریت بو حەكومت و شەكايەتى لى بكات، ئەمجار حاميد بكەويتە ناو گرتوخانە و ئىتر كارى تەۋاۋ بو، بەبى ماتەلى مىلى بە دارەو دەكرا جا ھەر لە بەر ئەمە بو ئەو رۇژە منى گرت و وتى: «وەرە بەرۋىن بو مالى مامەت ھەتا بەزۋریش يىت من تەۋاۋى چەكە كانمى لى بستينمەو» من دەرمانە كەم (ھىروئىن) لىبرا بو ھوشم نەما بو وتم: «بە خوۋا حاميد من سازنيم زور خومارم ناتوانم لەگەلت بيم، ئەو نامەردە تىرى تى ھەلدام و تۈزىكى (ھىروئىن) پى دام

و کاتی که و تمه سهر حال هه تا بهر درگا که ی مالی کاک سایبر
له گه لی چوم به منی وت تۆ له بهر درگا که راوهسته خو شی به سه ز
دیواره که دا خو ی هاویشته ژۆره وه من تۆزیک راوهستام ئیتر
رۆیشتم به خو و ئیتر نه م زانی چی بووه چی قووماوه مه نسوریان
گرت و چه پسیان کرد، چهند کهس له پۆلیسه کان بو دۆزینه وه و
گرتنی حامید خویان ئاماده کرد، باوکهم له تاو کاک سایبر هو شی
لیبرابو شه و رۆژ خو و اردن و خهوی نه بو له ماله وه خو ی حه بس
کرد بو وه دهسته و نه ژنو دانیشته بو منیش ئیش و کارم ویل کرد و
شه و رۆژ به شوین حامید دا ده گه رام، دو سی رۆژی خایاند
هه تا ده می ئیواره بو که حامید له مالیک دا که خه ریکی ته ریاک
کی شان بو پۆلیسه کان ده وری ماله که گه مارو نه دهن و حامید
ده گرین و نه به نه پۆلیسه خانه من که نه م موژده یه م به گو یی
گه یشت خوم گه یانده نه و یی و رۆ به روی حامید دانیشتم، کاتی
به وردی تیم رۆانی وه بیرم که و ته وه که پاره که نه م حامیده بو که
نه و شه وه له کۆلانی ئیمه چهند چه قوی له شان و پیلی
دراوسه ی که مان داوه وه هه لات و رای کرد، ئیسه تاش کهس
نه یدۆزیه وه. راسه پی راوی حوکومه ت زۆری و توو یژ له گه ل کرد،

حاميد زانى ھىچ چارەى نەماوہ بہم جوړہ درکاندى کہ کاک
 ساښير و کچه کەى چوڼ کوشتووه و وتى: «ئەو شەوہ چەند جارم
 بہ ساښير وت چە کە کانم بداتەوہ ھىچ پارەيە کەم نښە پى بہدم،
 ئەگينا خوټ و کچه کەت ئە کوژم، بەلام ساښير ئەھمىەتى پى نەدام
 و وتى ھەر کات پارەکانمت ھيڻاوہ ئەمەى پيو داوى ئەمجار
 چە کە کانت پى ئەدەمەوہ ... وَا باشە ئەمەش بەلیم تاکو ئیستا
 کەس نیتوانیوہ وَا لہ بہرانبەرى من راوہستى من زور کەسم
 دزیوہ لہ پاش وەرگرتنى پارەيەکى زور بہرەلام کردون، زور پى
 سەیر پیاویکى وەک ساښير بہتوانى لہ بہرانبەرى من دا راوہستى
 تاکو ئیستا چەن پیاو و ژنم کوشتووه وە زور جار لہ بەندیخانەى
 شارەکان ھەلاتومو وە خوښم رزگار کردووہ پیاویکى وەک ساښير
 چوڼ ئەتوانى بہم جوړہ ولامى من بداتەوہ و بہرەرەکانى لہ گەل
 من بکات، زورم ھەرەشە لى کرد ئەھمىەتى پى نەدام، منیش لہ
 بہر ئەمە ولات روناک بو وتم ھاوار پیدابیت دراوسىکان ئەرژینە
 حەوشە لہ مالەکەى دەرکەوتم و گەلالم کیشا بو شەویکى تر،
 نیوہشەو بو ئوتومبیلی کەم دەزى و بہ ھیواشى خوښم گەياندە بہر
 درگاکەیان بہ ئاسپایى لہ دیوارە کە سەر کەوتم خوښم گەياندە بہر

هیوانه که له ئیقبالێ من سوچیکی درگا که کرابووه هیواش
 هیواش خووم گه یانده ناو هووده یه که بخته وه پانه شوقی مانگه شه و
 له شوشه ی په نجه ره که هاتبو بو ناو هووده که کاتی ورد پوانیم
 سایبر به ته نیا له هه موجی گایه که بی خه بهر و خاتر جه له خهوی
 شیرین دا بو منیش وه که هه لو په تیکم که له پی شه وه ئاماده
 کردبو له ناو با خه لم ده ره ینا و پی چامه ده وری ملی به ته وای
 هیز و تو وانیای خووم بام دا هه تا به ته وای هه ناسه م لیبری و
 خه نکاندم، ئه مجار رام کی شا بو ناو هه وشه که و قولکه یه کم هه ل
 قهند، خسته ناو قولکه که له دا پو شینی دا بوم کچه که ی له خه
 هه ستا بو کاتی چاوی به من که وت و ته رمی باوکی چا و پی که وت
 هات هاوار بکات من خووم گه یانیدی به م بیله ی که به ده ستمه وه
 بو دو سی جار له توقی سه ریم دا و بی هو شم کرد و مر ته قی
 لیبرا، ئه مجار ته رمی سایبرم دا پو شی و کاتی ته وای بوم له شی
 نیوه گیانی کیژه که م دا به کو لم دا و به ئاسپایی له ماله که ده ر
 که وتم، به ئاسپایی درگای هه وشه که م داخست و که س دیار نه بو
 ، کیژه که خسته ناو سه ندوقی ئو تومبیله که و هیواش هیواش له
 ناو شار ده ر که وتم، هه تا گه ی شتمه ناو دار ستانیک ئو تومبیله که م

راگرت و سەندوقە كەم كردهوۈ كىژ كە ھەر بى ھۆش بو ھىنامە
 دەرەوۈ و رام كىشا و بەنزىنم بە تەۋاۋى لەشى دا كىرد و ئاگرم
 تىبېردا و سوتاندىم و ... من كاتى ئەم باس و رۇداۋەم لەم پىاۋە
 نامەرد و دل رەقە بە گۈيى گە يىشت چاۋە كانم پىرپون لە فرمىسك
 و ئاگەرىكى گەرم كەوتە ناو لەشم لە پاشان تەزۈيەكى سارد لە
 نوقى سەرم بىرسكەى دا و لە ژىر پىم ھاتە دەر، دىم وشك بو
 خوين بەرى چاۋە كانمى گرت بەرادەى چاۋ وىكنانىك لە پىستى
 سادىمىزاد دەرچوم و بوم بە حىۋانىكى خوين خور ھىۋاش ھىۋاش
 خوم گە ياندى ھامىد لە پىشەوۈ چەقۇكەم لە ناو گىرفاندا ئامادە
 ئىردىبو، ھىرشم بو و سەر دەلىم نىشانە گرتو پەيتا پەيتا سى جار
 چاۋار جار چەقۇكەم لە سەر دلى دا و خوينى ناپاكى ۋەك كانى لە
 سەر دلى ھەلقولى و تەرمەكەى كەوتە زەۋى لە دەست و بەردى
 من پۇلىسەكان ۋاق مابون ئەمجار سى پۇلىس دەورىان دام منيان
 سە سەر تەرمى ناپاكى ھامىد بەرز كردهوۈ و ھۆشم لىبرا بو كاتى
 سە لەپچەيان لە دەستە كانم دا رۋانىم ھامىد چاۋە كانى دەرپەرىبو
 ھەناسەى لىبرا بو پۇلىسەكان منيان لە ھودەكە دەر خست و
 سەيان بەردم بو گرتوخانە لە بەر درگا كە لە پىردا يەكى بە توندى

باوەشى پيدا كردم دەستى گەرم و رۆخۆشى بەسەرم داھینا و
 ئاورم داوہ رۆانیم باوكمە چەند دلوپە فرمیسكى گەرم بە دم و
 چاوى دا ئەھاتە خۆار وتم: «باوكە ھەناسە سارد و لىقەوماوہ كە،
 باوكە بىكەس و كارەكەم، باوكە ريش سى و تەنيا كەم خووا
 حافىز» چاوم بەرى ناو چاوەكانى و لە پاشان سەرم داخست،
 باوكەم ھەر ئەوندەى وت رۆلە شيرين و بى دايكەكەم خووات
 لەگەل منيان خستە ناو ھەوشەى گرتوخانە كە و باوكيشم لە
 پاش درگاكە بەجى ما ....

